ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 10

«Ἡ Νεολαία εἶναι τὸ μέλλον αὐτῆς τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἀναπτυσσομένη ἐθνικῶς μὲ τὰς παραδόσεις τὰς τιμίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀναπτυσσομένη πλέον καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα, θὰ δημιουργήσῃ τὴν γενεὰν ἐκείνην, ἡ ὁποία θὰ διαδεχθῇ τὴν παροῦσαν καὶ ἡ ὁποία πλέον θ' ἀνυψώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀκόμη μεγαλυτέραν βαθμίδα ἰσχύος καὶ μεγαλείου».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ

Ἡ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ νεότης ἐπέρασε ἀπὸ μίαν ὀξεῖαν καὶ τραγικωτάτην ψυχικὴν κρίσιν. Μίαν κρίσιν ποὺ φτάνει, αὐτὴ μονάχα, ἐξον ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς της, νὰ ἐξηγῇ καὶ νὰ δικαιώνῃ ὅλα τὰ θλιβερὰ παραστρατήματά της τῆς περασμένης δεκαπενταετίας. Βρέθηκε χωρὶς σαφεῖς, σταθεροὺς καὶ γενικῶς ἀναγνωρισμένους σκοπούς, χωρὶς καθάριες προοπτικὲς ἐπιδιώξεων, χωρὶς ἰδανικά. Ἦλθε σὲ μιὰν ἐποχὴ ποὺ τὸ Ἔθνος τὸ ἴδιο στεκόντανε σαστισμένο, στὴν ἀπρόσμενη καμπὴ ὅπου τὰ περάσματα ἐδιχαλοῦντο τόσο ἀπότομα ποὺ ἐφαίνετο πὼς διεκόπτετο καὶ ἐχάνετο ἡ συνέχεια τῆς ἱστορικῆς του πορείας. Μ' ὅλο ποὺ εἶχε προφθάσει νὰ τὴν ζήσῃ ἐνεργῶς ἡ ἴδια τὴν συντριβὴ τῆς καταρρεύσεως τῆς Μεγάλης Ἰδέας, ὅμως ἐπάνω της εἶδε νὰ πέφτῃ ἀσήκωτον, ἡ ἑλληνικὴ μεταπολεμικὴ νεότης, ὅλον τὸν ὄγκο τῶν ψυχικῶν καὶ ὑλικῶν συνεπειῶν καὶ ὅλη τὴν μακρὰν ὀδύνη καὶ τὰ πένθη τῆς καταστροφῆς τῆς Μικρασίας.

Κι' ὅσο κι' ἂν φαίνεται, καὶ εἶναι ὄντως ἀλήθεια, πὼς ἡ νεότης δυνατώτερα ἀντιδρᾷ καὶ περισσότερο ἀντέχει στὶς ὑλικὲς κακουχίες, ἄλλο τόσο ἀλήθεια εἶναι ἐπίσης πὼς ἡ νεότης ψυχικὰ εἶναι περισσότερο εὔθραυστη καὶ μαραζώνει καὶ φθείρεται εὔκολα, ἅμα τῆς λείψουν τὰ ἠθικὰ ἐρείσματα στὴ ζωή της. Ἡ νεότης θέλει συγκίνησι καὶ δόνησι καὶ παλμοὺς δυνατοὺς καὶ ὄνειρα. Θέλει ἀέρα καὶ ὁρίζοντας καὶ βάθος ἐνατενίσεων. Ἂν ἡ ὡριμότης εἶναι σταθερὴ καὶ σοφὴ στὴν στατικότητά της, ἡ νεότης θέλει εὐρύτητα προοπτικῆς καὶ προσδοκίαν καὶ ὁραματισμούς, γιὰ ν' ἁπλώσῃ στὴν ἀπεραντοσύνη τους τὸν θησαυρὸ τοῦ δυναμισμοῦ ποὺ φέρνει μαζί της. Θέλει ἰδανικά. Ὅμως οἱ ἄλλοι, πάντολμοι ἀναμφισβήτητα καὶ γενναῖοι, καρτερικοὶ καὶ θεληματικοί, μὲ μιὰ ὑπέροχη ὁρμὴ ψυχῆς, ποὺ δὲν ἐπρόλαβαν ἢ δὲν ἐφρόντισαν μᾶλλον, ποὺ δὲν εἶχαν ἀρκετὰ τὰ μέσα νὰ τὴν ὁπλίσουν ὑλικῶς, ἔπαιξαν καὶ ἔχασαν εἰς τὴν Ἀνατολὴ τὸ ἰδεῶδες ποὺ ἐφώτιζε καὶ συνεκράτει εἰς ἀδιάλειπτον καὶ ἀδιάσειστον συνοχὴν τὰς γενεὰς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ πέντε αἰῶνας. Ἔτσι ἡ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ νεότης βρέθηκε, χωρὶς νὰ φταίῃ ἡ ἴδια καὶ γι' αὐτὸ χωρὶς νὰ τὸ κατανοῇ καὶ φυσικὰ χωρὶς νὰ τὸ συγχωρῇ, στὸ ξεκίνημά της φτωχὴ καὶ ταπεινωμένη, μὲ κουρασμένον τὸν θησαυρὸ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων, ποὺ θὰ ἐστήριζαν καὶ θὰ ἐπλάτυναν τὴν ζωή της.

Σ' αὐτὸν τὸν ξεπεσμὸ τὴν βρῆκαν καὶ τὴν παρέσυραν καὶ τὴν ἐξελόγιασαν εὔκολα, τὴν ἐξέτρεψαν ἀπὸ τὶς ἰδικές της βάσεις σὰν τὸ καράβι στ' ἀνοιχτὰ τοῦ πελάγους, σὰν τὸ καράβι μὲ τὰ πανιὰ ὀρθάνοιχτα καὶ μὲ δίχως καραβοκύρη στὸ τιμόνι του καὶ δίχως ἕρμα μέσα του, σὲ βίαιες πνοές, ποὺ ξαμολάει ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα, ξαφνίζοντάς την μὲ τὴν ἀλλοκοτωσύνη τους, οἱ

πνοές τῆς παρακμῆς ἀπὸ τὴν δύσι καὶ τοῦ βαρβαρικοῦ χαλασμοῦ ἀπὸ τὸν βορρᾶ.

Ἦσαν ὧρες, ποὺ ἔλεγε κανεὶς πιὰ πὼς τὸ καράβι τῆς ἑλληνικῆς μεταπολεμικῆς νεότητος δὲν θὰ μποροῦσε παρὰ νὰ βουλιάξῃ ἀπὸ τὴν ὁρμὴ τῶν ἀδυσωπήτων ἐναντίων ἀνέμων. Ἦσαν ὧρες ποὺ ἔλεγε κανεὶς πὼς κάθε ἀγῶνας ἦταν μάταιος καὶ πὼς ὁ καταποντισμὸς δὲν μποροῦσε ν' ἀποφευχθῇ. Καὶ ὅμως βρέθηκε ἕνα χέρι, τὴν ὥρα ποὺ τὸ περίμενε κανεὶς ὀλιγώτερο, καὶ ἅρπαξε τὸ τιμόνι καὶ μαΐνάρισε τὰ πανιά, καὶ τὸ καράβι ξαναβρῆκε τὴν σταθερή του πορεία.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ξεπλέρωσε πρὸς τὴν μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ νεότητα, εἰς τὸ ἀκέραιον, τὸ χρέος τῆς περασμένης ἑλληνικῆς γενεᾶς, αὐτῆς ποὺ ἔπαιξε κι' ἔχασε στὰ μικρασιατικὰ πεδία τὴν Μεγάλη Ἰδέα. Καὶ εἰς τὴν πρᾶξι του αὐτήν, περισσότερο παρὰ σ' ὅλο του τὸ ἔργο, ὑπάρχει δικαιοσύνη καὶ ἀνταπόδοσις, ἀπὸ κεῖνες ποὺ ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τους ξεβγαίνει ἀπὸ τὰς δυνατότητας τοῦ παρόντος, καὶ παραδίδεται εἰς τὴν ἱστορία, ποὺ αὐτὴ μόνη ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ τὴν κρίνῃ. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ξανάδωσε στὴν μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ νεότητα τὰ ἰδανικά. Τὴν βρῆκε παραστρατημένη τὴν ὥρα ποὺ εἶχε χάσει μαζὶ μὲ τὴν συνοχήν της πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της καὶ κάθε ἐλπίδα καὶ κάθε βεβαιότητα γιὰ τὴν αὔριο καὶ τὴν ξαναγύρισε πίσω στὴν ἀσφάλεια καὶ στὴν βεβαιότητα τῆς τρισχιλιετοῦς ἑλληνικῆς ἱστορίας. Τῆς εἶπε πὼς δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὶς ρίζες τῆς ζωῆς της, χωρὶς κίνδυνο νὰ ἀπομαρανθῇ, ν' ἀτροφήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ. Τῆς εἶπε πὼς δὲν ἔχει ἄλλη μοῖρα, δὲν μπορεῖ, εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὄχι, νὰ ἔχῃ ἄλλη μοῖρα κι' ἄλλη ζωὴ ἀπὸ τὴν μοῖρα καὶ τὴ ζωὴ τὴν ἑλληνικὴ κι' ἄλλον σκοπὸ κι' ἄλλη ἐλπίδα κι' ἄλλην ἐπιδίωξιν, ἀπὸ τὸν σκοπὸ τὸν ἑλληνικό, ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἐπιδίωξι. Τῆς ἔδειξε, αὐτὸ δὲν τῆς τὸ εἶπε, — καὶ εἶναι ἁγιώτερο τὸ νὰ δείχνῃς παρὰ τὸ νὰ λὲς — πὼς ἔχει γίνει ἔνοχος ἀδικίας μὲ τὸ νὰ μὴν κατανοήσῃ τὴν πολεμικὴ γενεὰ τῶν Ἑλλήνων, αὐτὴν ποὺ τὴν ἔβγαλε ἀπὸ τὰ σπλάγχνα της, μὲ τὸ νὰ μὴν ἀφήσῃ νὰ γεμίσῃ ἡ ψυχή της ἀπὸ θαυμασμὸ γιὰ τὰ κατορθώματα τῆς γενεᾶς ἐκείνης, τόσο, ὥστε νὰ βρῇ ἀπὸ τὸν θαυμασμὸν αὐτὸ τὴ δύναμι νὰ τῆς συγχωρήσῃ τ' ἀτυχήματα καὶ τὰ φταιξίματά της...

Τῆς τὸ ἔδειξε κατὰ τὸν ὑποβλητικώτερο καὶ παιδαγωγικώτερο τρόπο, ἐπανορθώνοντας αὐτός, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐπικῆς γενεᾶς τοῦ 12 καὶ τοῦ 13, ὅλα τὰ παραστρατήματα καὶ τὶς ψυχικὲς ἀσωτεῖες τῆς μεταπολεμικῆς ἑλληνικῆς νεότητος. Ξεπλερώνοντάς την μὲ τὴν ἀπόδοσι τῶν ἰδανικῶν, ξεχρεώνοντας τὴν πολεμικὴ γενεὰ ἀπέναντί της καὶ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, ξαναστερέωσε τὸν ἀδαμάντινο κρίκο, ποὺ δὲν ἔπρεπε οὔτε μιὰ στιγμὴ στὶς ἀτυχίες, περισσότερο παρὰ στὶς εὐτυχίες, νὰ παύσῃ νὰ συνδέῃ καὶ νὰ ἑνώνῃ τὸ ἐθνικὸ σήμερα μὲ τὸ ἐθνικὸ αὔριο.

Τῆς ἔδειξε πὼς στὴν ἄθλησι γιὰ τὰ ἰδανικὰ δὲν εἶναι μοναδικὸ κριτήριο ἡ ἐπιτυχία καὶ πὼς εἶναι περιπτώσεις, ποὺ ἐκεῖνοι ποὺ ἀτύχησαν ὄχι γιατὶ ἡ ὁρμὴ τοῦ πόθου τους δὲν ἦταν ὅσο ἐχρειάζετο νὰ εἶναι πλουσία, ἀλλὰ γιατὶ ἡ δύναμί τους δὲν ἔφτασε νὰ εἶναι ἴση μὲ τοῦ πόθου τους τὸ ἄπλωμα, ἀξίζουν ἀμέριστο ὄχι τὸ σεβασμὸ ἀλλὰ καὶ τὸ θαυμασμὸ τῶν ἐπιγιγνομένων. Τῆς ἔδειξε ἀκόμα πὼς τὰ ἰδανικὰ δὲν ἐκπίπτουν, οὔτε χάνονται, ἀλλὰ μένουν, πάγια καὶ ἀναλλοίωτα καὶ ἀμετάβλητα, ἀφοῦ παγία καὶ ἀμετάβλητη συνεχίζεται ἡ ζωὴ τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑφαίνεται ὁ ἀτέρμων ἱστὸς τῆς ἱστορίας. Τῆς ἔδειξε πὼς θὰ ἦτο ἀχάριστη ἢ ἀνήμπορη ἡ γενεὰ ἐκείνη ποὺ θὰ ἐπαναστατοῦσε ἐναντίον τῶν προγόνων γιὰ τὸ λόγο ὅτι δὲν ἐπρόφθασαν ἢ δὲν μπόρεσαν νὰ ὁλοκληρώσουν ὅλους τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἔθνους, ἀφήνοντας σ' αὐτὴν νὰ συνεχίσῃ ἀγωνιζομένη. Τῆς ἔδειξε πὼς δὲν ὑπάρχει γιὰ τὴν ἀληθινὴ νεότητα περισσότερον ἁρμόζουσα ἀρετὴ ἀπὸ τὰς ἐκρήξεις τῆς ζηλοτυπίας ποὺ κατελάμβαναν τὸν πανωραῖο ἔφηβο, ποὺ ἦταν καὶ πρέπει νὰ μείνῃ πρότυπο γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας νέους, ὅλων τῶν γενεῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν, τὸν Ἀλέξανδρο, κάθε φορὰ ποὺ ἐμάθαινε κάποιο νέο κατόρθωμα τοῦ πατέρα του, ἀπὸ τὴν φιλόδοξη ἀνησυχία μήπως δὲν τοῦ μείνῃ αὐτουνοῦ τίποτε ἄξιον νὰ πραγματοποιήσῃ μὲ τὴ σειρά του γιὰ νὰ δοξασθῇ.

Τῆς ἔδειξε ἀκόμα τὸν νέο τρόπο ποὺ ἐχρειάζετο, ἀφοῦ ξαναβρῆκε τὴν φυσική της σύνδεσι μὲ τὸ παρελθόν, νὰ ξεναδεθῇ μεταξύ της, νὰ πειθαρχηθῇ ἑκούσια, ὥστε νὰ μπορῇ ν' ἀγωνίζεται ὡς μονολιθικὰ ἑνωμένο σῶμα. Τῆς ἔδωσε τὴν ἑνότητα ποὺ τῆς εἶχε λείψει, τὴν ἑνότητα ποὺ ἂν οἱ στολὲς καὶ ἡ ὁμοιομορφία τῶν ἑνιαίων σχηματισμῶν εἶναι ὁ ἐξωτερικός της συμβολισμός, τὸ ἐσωτερικό της νόημα εἶναι κάτι ἄλλο βαθύτερο καὶ πραγματικώτερο. Εἶναι ἡ ἴση πρὸς ὅλους ἀξίωσις ὑπηρεσιῶν καὶ οἱ ἴσες δυνατότητες προσφορᾶς, ποὺ ἐπακόλουθο καὶ ἀποτέλεσμά τους φυσικὰ θὰ εἶναι ἡ ἱεράρχησις κατ' ἀξίαν. Γιὰ τὴν γενεὰ τῶν νέων Ἑλλήνων, ποὺ τὸ ἴδιο τὸ Κράτος τὴν συντάσσει σὲ μιὰ μυριάνθρωπη φάλαγγα, ἔχει καταργηθῇ κάθε διάκρισις γένους καὶ πλούτου καὶ μορφώσεως, γιὰ νὰ μείνῃ μιὰ μόνη καὶ δεσπόζουσα, ἡ διάκρισις τοῦ βαθμοῦ τῆς ἡγετικῆς ἀξίας, ποὺ φέρει μαζί του κάθε νέος. Ἔτσι ἀπὸ τώρα, μέσα στὶς φάλαγγες καὶ στοὺς σχηματισμοὺς τῆς Νεολαίας μας ἔχει τοποθετηθῇ, ἐν σπέρματι, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ μορφὴ τῆς αὐριανῆς ἑλληνικῆς Κοινωνίας, μιᾶς Κοινωνίας, ὅπου θὰ ἔχουν τελείως λειανθῇ καὶ ἀμβλυνθῇ ὅλες ἐκεῖνες αἱ διασπαστικὲς ἀντιθέσεις καὶ ὅλες αἱ στατικὲς ἀποστάσεις, ποὺ εἶχαν τὴν πηγὴ καὶ τὴν αἰτία τους σὲ καταστάσεις τυχαῖες, ἄσχετες ἐντελῶς μὲ τὴν ἀτομικὴ ἀξία καὶ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποὺ γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἴσα - ἴσα ἐκινοῦσαν τὴν ἀντίδρασι καὶ ἐγίνοντο ἀφορμὲς διαταραχῶν τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας. Οἱ νέοι ἂς μάθουν νὰ ἐκτιμοῦν σ' ὅλη της τὴν ἀξία καὶ ἂς τὴν πάρουν ὡς ἀποστολὴν καὶ ὡς προορισμὸν τῆς ζωῆς τους τὴν νέα αὐτὴ μορφὴ τῆς Ἐθνικῆς Κοινότητος, ποὺ αὐτοὶ θὰ τὴν πραγματοποιήσουν. Θὰ εἶναι ἡ μορφὴ αὐτὴ ἡ ἀδιάσειστος ὑλικὴ βάσις ποὺ ἅμα θεμελιώσουν ἀπάνω της τὴ ζωή τους, θὰ γίνουν ἱκανοὶ νὰ πραγματοποιήσουν ὅ,τι οἱ πατέρες τους δὲν ἐτόλμησαν οὔτε νὰ ὀνειρευθοῦν.

Κδς

«Πρέπει μέσα εἰς τὴν Κοινωνίαν νὰ εἶσθε πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος, οὕτως ὥστε ὅλη ἡ Κοινωνία νὰ στρέφῃ τὰ βλέμματά της πρὸς σᾶς μὲ ἀγάπην καὶ ἐνθουσιασμόν. Πρέπει νὰ εἶσθε πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος μέσα στὰ σπίτια σας, πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος μέσα εἰς τὰς οἰκογενείας μὲ τὰς ὁποίας συνδέεσθε, πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε».

Μεταξᾶς

Στὸ περιθώριον

ΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς εἰς διάψευσιν κακοβούλων διαδόσεων προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις εἰς τὸ Καπνεργατικὸν Συνέδριον:

«Ποτὲ δὲν ἐκινήθη τέτοιο ζήτημα, οὔτε ὑπῆρξε ποτέ, ἀλλὰ καὶ ἔθεσα τέλος εἰς τέτοιου εἴδους καφενολογίας πρὸ ἡμερῶν δι' ἐπισήμων δηλώσεων. Διεψεύσθησαν καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ πράγματα αἱ διαδόσεις αὐταί. Καὶ ὅμως ἐξακολουθοῦν ἄνθρωποι ἔχοντες συμφέροντα νὰ ἀντιδροῦν εἰς τὴν κατάστασιν, ἐξακολουθοῦν τὸ ἐπίμονον καὶ καταχθόνιον ἔργον των ὄχι πρὸς βλάβην τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, διότι αὐτοὶ οἱ σκώληκες δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν οὔτε θὰ τὴν ἔχουν ποτὲ νὰ βλάψουν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ διὰ νὰ παρουσιάζουν μέσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν λεγομένην ἀνωτέραν αὐτῆς τάξιν, λεκέδες σκοτεινούς. Ἀλλὰ ὅπως σᾶς εἶπα, σεῖς, ὁ ἐργατικὸς κόσμος, ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, ὁ ἀστικὸς ἐργαζόμενος κόσμος εἴσθε μακρὰν ἀπὸ τὰς τοιούτου εἴδους φήμας. Καὶ οἱ μόνοι ποὺ ἐξακολουθοῦν τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ παιγνίδι, εἶναι ὁ κόσμος τῶν ἀργοσχόλων, ὁ ὁποῖος ἐπέρασε τὴν ζωήν του χωρὶς ποτὲ νὰ κάνῃ τίποτε παρὰ νὰ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων. Καὶ ὁ ὁποῖος κόσμος ἐπειδὴ βλέπει σήμερα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν να συνεχίσῃ αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ζητεῖ γεμᾶτος φθόνον πρὸς ἐκείνους ποὺ δουλεύουν καὶ κακίαν, διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου, ζητεῖ μὲ τὰς διαδόσεις του νὰ σπείρῃ ἀνυπάρκτους ἀνησυχίας μήπως καὶ κατορθώσῃ νὰ θίξῃ τὰ θεμέλια καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς Πατρίδος.

»Ἀλλὰ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅλοι ὅτι ὅπως ἔχω τὸν νοῦν μου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄλλο τόσο ἔχω τὸν νοῦν μου καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκπλαγῆτε ἂν καμμιὰ ἡμέρα ἰδῆτε μέτρα ἐκτάκτου αὐστηρότητος ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀθλίων. Καὶ ἐννοῶ νὰ πλήξω ἀδιακρίτως καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ ἀκάθαρτος καὶ κακόβουλος φαντασία δημιουργεῖ τὰ ἀναίσχυντα αὐτὰ ψεύδη ποὺ προανέφερα καὶ ἐκείνους τοὺς δῆθεν ἢ καὶ πράγματι ἀφελεῖς οἱ ὁποῖοι μέσα εἰς τὴν μωρίαν καὶ ἠλιθιότητά των τὰ ἐπαναλαμβάνουν».

Δὲν θὰ εἶχε νὰ προσθέσῃ κανεὶς τίποτε εἰς ὅλα αὐτὰ ἐὰν δὲν εἶχε ὑψίστην ὑποχρέωσιν νὰ διερμηνεύσῃ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν γονέων καὶ τῆς Νεολαίας τῆς Χώρας, διότι αὐτὸς μὲ τὴν πολιτικήν του τὴν ἐξουθενωμένην Ἑλλάδα κατέστησε σεβαστὴν καὶ ἀπρόσβλητον.

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Ὁ συναγερμὸς τῶν Νέων τὴν περασμένη Κυριακὴ στὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως ἦτο ἀληθινὰ ἕνα θέαμα, ποὺ ἐπροκαλοῦσε τὴν ἱερωτέραν συγκίνησιν σὲ ὅσους τὸ παρηκολούθησαν. Καὶ ἦτο ὅλος ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων, ποὺ συνέρρευσε γιὰ νὰ καμαρώσῃ τὰ Ἑλληνικὰ νειᾶτα μὲ τὴν δροσιάν των, μὲ τὸν ἁγνὸν ἐνθουσιασμόν των, μὲ τὴν συνειδητὴν ἀποστολήν των, ὠργανωμένα καὶ πειθαρχημένα κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴν καὶ τὴν ἀγάπην Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀκούραστα τὰ παρακολουθεῖ καὶ τὰ ἐμπνέει καὶ τὰ παρασκευάζει ἄξια τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των.

Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Ἀντιβασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Ὑψηλὴ σύζυγός Του Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἦσαν ἀναμφισβητήτως ὁ ὡραιότερος τόνος τῆς ἑορτῆς ἐκείνης, ἐκπροσωποῦντες ἐπίσης τὴν Νεότητα μὲ ὅλην τὴν χάριν της, καθὼς παρέδιδον τὰς σημαίας εἰς τὰς νέας φάλαγγας.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Ἀντιβασιλέως πρὸς τὰς μυριάδας τῶν Νέων, οἱ ὁποῖοι παλλόμενοι ἀπὸ τὸν ἁγνότερον ἐνθουσιασμὸν ἔβλεπον εἰς τὸ πρόσωπόν Του τὸν καλύτερον παραστάτην καὶ φίλον των, ἦτο μιὰ πνοὴ δροσιᾶς ἡ ὁποία ἐνότισε τὰ νεανικὰ των πρόσωπα καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ ἄλκιμος νεότης ἐνθουσιωδῶς τὴν ἤκουσε καὶ ἐνθουσιωδέστερον τὴν ἐχειροκρότησε.

«Θὰ συντελέσω καὶ θὰ κάνω ὅ,τι μπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὸ ἔργον σας...»

Αἱ τάξεις τῶν φαλάγγων μας πυκνούμεναι ὁσημέραι καὶ τείνουσαι νὰ περιλάβουν ὅλους τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ αἰσθάνωνται τὴν ἐμπρέπουσαν ὑπερηφάνειαν ἔχοντες κορωνίδα τῆς Ὀργανώσεώς των τὸν Ἀντιβασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγόν, δίπλα στὶς ἀκούραστες φροντίδες τοῦ ὁποίου ἔρχεται συνεπίκουρος σήμερον καὶ ὁ Πρῶτος Νέος τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι ὁ Ἀντιβασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγός, ἐμπνευσταὶ καὶ ὁδηγηταὶ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γενεᾶς, πειθαρχημένης μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» μὲ τοὺς τιμίους, ἐμπνευσμένους καὶ ἀφωσιωμένους ἐργάτας της, εἶναι ἡ καλυτέρα ἐγγύησις ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον της μέσα εἰς τὰ πλέον εὐγενῆ καὶ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα θὰ τὴν καταστήσουν ἀνταξίαν τῆς ἱστορίας τῆς ἐνδόξου Πατρίδος μας.

Ἡ μεγάλη στρατιά, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ προέλθῃ ἀπὸ τοὺς ἀσκουμένους σήμερον εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Νέους, θὰ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία καὶ τὴν εἰρήνην θὰ διαφυλάξῃ καὶ τὴν Πατρίδα θὰ προασπίσῃ.

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς παραδόσεως τῶν σημαιῶν

Μία ἄποψις τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς

ΤΟ ΔΩΡΟΝ

«Ἐπικειμένων τῶν ἑορτῶν πολλοὶ γονεῖς ποὺ ἔχουν τὰ μέσα θὰ κάμουν δῶρα εἰς τὰ παιδιά των. Ἔχω καὶ ἐγὼ νὰ τοὺς κάμω μίαν παράκλησιν. Ἐφ' ὅσον τὰ παιδιά των εἶναι γραμμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν νὰ τοὺς κάμουν ὡς δῶρον πρωτοχρονιάτικο μίαν στολὴν νεολαίας. Ἔτσι εὐκολύνουν καὶ τὰ παιδιά των καὶ τὴν Ὀργάνωσιν».

Ἡ ἀνωτέρω σύστασις τοῦ Ἀρχηγοῦ δὲν πρέπει νὰ εὕρῃ ὀλιγωροῦντας ἢ ραθυμοῦντας τοὺς γονεῖς τῆς χρυσῆς Νεολαίας τοῦ Ἔθνους. Ὅλοι πρέπει νὰ ἐνδύσουν τὰ παιδιά των — ἐφ' ὅσον εἶναι γραμμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας — μὲ τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου ἢ Σκαπανέως. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ τοῦ χρησιμωτέρου δώρου, τὸ ὁποῖον ἕνας πατέρας θὰ χαρίσῃ εἰς τὸ παιδί του. Δὲν πρόκειται ἀκόμη οὔτε καὶ περὶ τῆς διευκολύνσεως τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς Ὀργανώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ὁ Ἀρχηγὸς δίδει τὴν ἐμπρέπουσαν σημασίαν. Εἶναι καὶ κάτι ἄλλο περισσότερον σοβαρόν: Ὁ πατέρας θὰ ἔλθῃ καὶ αὐτός, παράλληλα πρὸς τὸ Κράτος, νὰ ἐπιδείξῃ ἔμπρακτον τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν Ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ παιδιοῦ του. Οἰκογένεια καὶ Κράτος ἐν ἀπολύτῳ ἁρμονίᾳ θὰ συνεργασθοῦν διὰ νὰ ἐμφυσήσουν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὰ Ἐθνικὰ ἰδανικά, καὶ θὰ τοῦ ἐμπνεύσουν, ἐπὶ πλέον, τὴν πεποίθησιν ὅτι παραπλεύρως τοῦ φυσικοῦ του πατρὸς εὑρίσκονται καὶ ἄλλοι Ἐθνικοὶ πατέρες, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγός, ποὺ θὰ τοῦ διδάξουν τὸ «εὖ ζῆν» τῶν ἀρχαίων προγόνων μας. Καὶ ἡ στολὴ εἶναι πράγματι τὸ ὡραιότερον καὶ καλλίτερον δῶρον. Διότι δὲν εἶναι ἁπλῶς μία ἐνδυμασία. Εἶναι καὶ ἕνα σύμβολον. Εἶναι καὶ ἕνας γνώμων καὶ κανών, ἕνας καθοδηγητής. Συμβολίζει τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ τέκνου εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ καθοδηγεῖ τὸν Νέον εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς αὐτοπειθαρχίας. Διδάσκει εἰς τὸν Νέον τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν στολήν του. Τὸ παιδὶ ποὺ θὰ φέρῃ τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου ἢ τοῦ Σκαπανέως, θὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν τῆς θέσεώς του καὶ δὲν θὰ παρεκτρέπεται εἰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἀπάδουν εἰς τὴν στολήν. Ἡ στολὴ θὰ εἶναι ὁ φύλαξ ἄγγελος τοῦ παιδιοῦ, ὁ καλλίτερος παιδαγωγός του, ὁ ἐμψυχωτής του... Πρὸς τὴν παράκλησιν, λοιπόν, τοῦ Ἀρχηγοῦ πρέπει νὰ συμμορφωθοῦν ὅλοι. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ὑποχρέωσις νὰ ὑπακούωμεν ὅλοι τυφλῶς εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ μοχθοῦντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν παιδιῶν μας, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἰδικοῦ μας συμφέροντος, Ἀρχηγοῦ.

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς παραδόσεως τῶν σημαιῶν

Ὁ Διάδοχος, ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀνάμεσα εἰς τὸ ἐνθουσιῶν πλῆθος

Ελεύθερο βήμα... Σιό ωεριθώριον

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Θὰ μπῇ καὶ θὰ παραμείνῃ ἀσφαλῶς ἀθάνατη καὶ ὁλοζώντανη, μὲ τὰ θούρια τῶν σαλπίγγων της καὶ μὲ τὰ φτερουγίσματα τῶν σημαιῶν της κάτω ἀπὸ τὸν Ἀττικὸ ἥλιο, στὶς σελίδες τῆς Ἱστορίας ἡ ὑπέροχη εἰκόνα ποὺ παρουσίασε ἡ παραταγμένη στὸ Πεδίο τοῦ Ἄρεως Ἑλληνικὴ Νεολαία. Ἑβδομῆντα χιλιάδες Ἑλληνόπουλα, ποὺ πρὸ δύο μόλις χρόνων ἦταν ἀπειθάρχητα καὶ ραχιτικά, στέκονταν πειθαρχημένα καὶ εὐθυτενῆ σὲ ἄψογους σχηματισμοὺς ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ πρό τινος ἀκόμη ἄναρχο καὶ ἀδιάφορο Κράτος συγκροτημένο καὶ στοργικὸ μὲ τοὺς κορυφαίους του ἀντιπροσώπους. Μὲ τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχο Ἀντιβασιλέα Παῦλο, μὲ τὰς Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. τὰς Πριγκηπίσσας Φρειδερίκην καὶ Εἰρήνην, μὲ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους του, τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου παρέδιδε τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία στὰ ἕως τὴν ὥρα περιφρονούμενα — ἐλλείψει ψήφου! — παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ἐρρίγησαν ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἀπὸ τὴν συγκίνησι τῆς ἱερῆς αὐτῆς στιγμῆς, ποὺ δημιουργοῦσε τὴν δυνατὴ σὰν τὰ παιδιὰ τῆς Ε. Ο. Ν. πατρίδα, τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων.

ΑΣ ΤΟ ΣΚΕΦΘΟΥΝ

Ἡ συνεχιζομένη στὸ Παρίσι δίκη γιὰ τὴν μυστηριώδη ἐξαφάνισι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Λευκορρώσσων στρατηγοῦ Μύλλερ ἀποκαλύπτει γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ποιὰ εἶναι τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τῆς ἰδεολογίας ποὺ ἀντιπροσωπεύει τήν... ἀπόλυτη δικαιοσύνη ἐπὶ τῆς γῆς! Ἡ ὡραία αὐτὴ ἰδεολογία ἅρπαξε μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους της μέσα ἀπὸ τὸ Παρίσι ἕναν δυστυχισμένον γέροντα ἐξόριστο, τὸν Μύλλερ, τὸν σκότωσε, τὸν ἔβαλε σὲ ἕνα κασσόνι, τὸν παρκάρησε σὲ ἕνα βαπόρι μὲ τὴν σημαία της, ποὺ κηλιδώνει τὰ ἔντιμα σύμβολα τῶν ἐργατῶν στὸ σφυρὶ καὶ τὸ δρεπάνι, καὶ τὸν πέταξε στὴν θάλασσα... Ὅσοι λοιπὸν ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν ἀκόμη τήν... ἰδεολογία αὐτή, γίνονται χωρὶς νὰ τὸ θέλουν συμμέτοχοι φοβερῶν ἐγκλημάτων. Ἄς τὸ σκεφθοῦν καλὰ αὐτὸ οἱ πραγματικοὶ ἰδεολόγοι καὶ τίμιοι ἄνθρωποι.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΙΩΝ

ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου Γεν. πίσσης Φρειδερίκης Ἐπιτίμου Γεν. Διοικητοῦ

Υπέροχον καὶ μεγαλοπρεπὲς θέαμα παρουσίασε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ Πρωτεύουσα κατὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως τελετὴν τῆς παραδόσεως τῶν Σημαιῶν εἰς τὰς Φάλαγγας τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου Παύλου, Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, Ἐπιτίμου Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀπὸ πρωΐας τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν διήρχοντο τὰ Τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. συντεταγμένα μὲ τάξιν καὶ πειθαρχίαν, μεταβαίνοντα εἰς τὸν τόπον τῆς τελετῆς.

Οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ ἀρρενωπὸν βάδισμα, μὲ ὑπέροχον παράστημα καὶ θαυμασίαν ἐμφάνισιν, προεκάλουν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν χιλιάδων λαοῦ, ποὺ κατέκλυσε τὰς πέριξ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως ὁδούς, διὰ νὰ παρακολουθήση τὴν τελετήν.

Εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ εἰς τὴν πρὸ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων πλατεῖαν, συνεκεντρώθησαν ἅπαντα τὰ Τμήματα τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων, αἵτινες ἑδρεύουν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Πρωτευούσης. Ἑβδομήκοντα χιλιάδες Φαλαγγῖται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσαι, παρετάχθησαν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως. Καὶ ἦτο πράγματι συγκινητικὸν τὸ θέαμα, ἀλλὰ καὶ ἐγέμιζεν ἐνθουσιασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν τὰς ψυχὰς ὅλων.

Τὴν 10ον πρωϊνὴν εἶχε περατωθῆ ἡ ὅλη παράταξις. Ὁλόκληρος ὁ ὁρισθεὶς χῶρος κατελήφθη ἀπὸ τὰ Τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τὴν μεγαλειώδη παράταξιν ἐντὸς τοῦ ἄνω χώρου ἔλαβον μέρος αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἀρρένων Ἀθηνῶν μὲ 19.500 Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς, Πειραιῶς μὲ 12.800, Νότου μὲ 3.500 καὶ Βορρᾶ μὲ 1.850, ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θηλέων Πρωτευούσης μὲ 15.000 Φαλαγγιτίσσας καὶ Σκαπανίσσας, ἡ Φάλαγξ τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς μὲ 1.320 Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς καὶ αἱ Ὑποδιοικήσεις τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ τῶν Ἀκαδημιῶν Παιδαγωγικῆς καὶ Γυμναστικῆς μὲ 1.320 Φαλαγγίτας. Ἐπίσης ἐκτὸς τοῦ χώρου συγκεντρώσεως εἶχον παραταχθῆ καὶ ἕτεραι 15 χιλιάδες περίπου Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν.

Τὴν 10.30' ἀφίχθη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν τῆς Ὀργανώσεως, τὸν ὁποῖον καὶ ὑπεδέχθη ὁ ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα Διευθυντὴς τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως κ. Λάζαρος Θεοτικός, λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν Τμημάτων, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβεν ἀναφοράν, μετὰ ταῦτα δέ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων, μετέβη εἰς προϋπάντησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ἀπὸ τὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα κατὰ χιλιάδας εἶχον κατακλύσει ὅλους τοὺς πέριξ λόφους, τὰς ὁδούς, τὰ παράθυρα, τοὺς ἐξώστας, καὶ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν, ἀνήγγειλαν τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ-Κυβερνήτου μας.

Ὁ Ἀρχηγὸς μὲ καταφανῆ συγκίνησιν ἀλλὰ καὶ χαρὰν ἀπὸ τὸ ὑπέροχον θέαμα τῶν παρατεταγμένων δεκάδων χιλιάδων Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν, λαμβάνει ἀναφορὰν παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ κατόπιν προβαίνει εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν Τμημάτων.

Θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ἀνήγγειλε τὴν ἄφιξιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Ἀντιβασιλέως Παύλου καὶ τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τῶν Πριγκηπισσῶν Φρειδερίκης καὶ Εἰρήνης. Τὰς Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. ὑπεδέχθησαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὁ ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα. Ὅλα τὰ Τμήματα ἀκινητοῦν, ἡ μουσικὴ παιανίζει τὸ Βασιλικὸν ἐμβατήριον, ἐνῷ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς Διάδοχος προβαίνει εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν παρατεταγμένων Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Μετὰ ταῦτα οἱ ἐπίσημοι ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας, ἐνῷ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀνήγγειλεν ἀπὸ μικροφώνου τὰ ἑξῆς:

«Φαλαγγῖται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσαι,

»Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Ἀντιβασι-

Ἐνῷ ψάλλεται ὁ ὕμνος τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΑΛΑΓΓΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῆς Α.Β.Υ. Πριγκη-
τῶν Σχηματισμῶν θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν.

λεὺς Παῦλος, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Ἑλλάδος θὰ παραδώσῃ τὰς σημαίας των εἰς τὰς Φάλαγγας Α20, Α29, Α32. Ζήτω ὁ Διάδοχος».

Ἔμπροσθεν τῆς ἐξέδρας προσῆλθον οἱ Φαλαγγάρχαι, οἱ σημαιοφόροι καὶ αἱ τιμητικαὶ Φρουραὶ τῶν Νέων Φαλάγγων πρὸς παραλαβὴν τῶν Σημαιῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Α. Β. Υ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀνήγγειλε:

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Διάδοχος Φρειδερίκη, Ἐπίτιμος Γενικὸς Διοικητὴς τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Ἑλλάδος, θὰ παραδώσῃ τὰς Σημαίας των εἰς τὰς Φάλαγγας Θ4, Θ23 καὶ Θ27. Ζήτω ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη».

Ἔμπροσθεν τῆς ἐξέδρας προσῆλθον οἱ Φαλαγγάρχαι, οἱ σημαιοφόροι καὶ αἱ τιμητικαὶ φρουραὶ πρὸς παραλαβὴν τῶν Σημαιῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, τὰ Τμήματα ἀκινητοῦν καὶ αἱ Σημαῖαι χαιρετοῦν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ὕμνου ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Ἀντιβασιλεὺς Παῦλος, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν. προσεφώνησε τὰ παρατεταγμένα Τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἀπὸ μικροφώνου, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Παιδιά μου, γιὰ πρώτη φορὰ σᾶς βλέπω καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἐμφανίζομαι ὡς Ἀρχηγός σας. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ θέλω νὰ σᾶς πῶ δυὸ λόγια. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια. Χωρὶς ὁμόνοια, χωρὶς ἀγάπη, χωρὶς πειθαρχία δὲν θὰ κατορθώσωμε τίποτε. Τὸ μέλλον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, τὸ ἔχετε στὰ χέρια σας, στὴν καρδιά σας μέσα. Ἐὰν ἐργασθῆτε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ αὐταπάρνησι, τότε θὰ δοῦμε βέβαια καλλίτερες μέρες. Νὰ περπατᾶτε πάντα μὲ τὸ κεφάλι ψηλὰ καὶ μὲ χαμόγελο στὸ στόμα, διότι μόνον μὲ αἰσιοδοξία καὶ αὐτοπεποίθησι θὰ νικήσετε.

»Θὰ συντελέσω καὶ θὰ κάνω ὅ,τι μπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὸ ἔργον σας. Καὶ τώρα νὰ φωνάξετε ὅλοι μαζί μου: Ζήτω ἡ Πατρίς».

Τοὺς λόγους τῆς Α. Β. Υ. ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν Πριγκηπισσῶν, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Νεολαίας. Κατόπιν αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. ἀνεχώρησαν συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς τῶν μυριάδων Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν καὶ τοῦ πλήθους.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου καὶ τῶν Πριγκηπισσῶν, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλεξ. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ ἔχοντος τὸ γενικὸν πρόσταγμα Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως κ. Λαζάρου Θεοτικοῦ, Λοχαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ. Κατόπιν παραγγέλματος τὰ Τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἀκινητοῦν, οἱ Φαλαγγῖται, αἱ Φαλαγγίτισσαι, οἱ Σκαπανεῖς καὶ αἱ Σκαπάνισσαι χαιρετοῦν διὰ τάσεως τῆς δεξιᾶς ψάλλοντες συγχρόνως τὸν Ὕμνον τῆς 4ης Αὐγούστου, τῇ συνοδείᾳ τῆς μουσικῆς. Μετὰ τὸν Ὕμνον τῆς 4ης Αὐγούστου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς κατῆλθε τῆς ἐξέδρας καὶ ἐπιθεωρήσας καὶ αὖθις τὰ Τμήματα συνοδείᾳ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Βαθμοφόρων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως. Αἱ ἐκδηλώσεις τῶν 70 χιλιάδων Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν πρὸς τὸν ἀπερχόμενον Ἀρχηγὸν ὑπῆρξαν ἀνώτεραι πάσης περιγραφῆς.

Ὅλοι οἱ νέοι τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ στὸ πρόσωπόν του βλέπουν τὸν μόνον ἄνθρωπον ποὺ ἐνδιαφέρθηκε γι' αὐτούς, ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐζητωκραύγαζον. Ὁ Ἀρχηγὸς περισφιγγόμενος πλέον ἀπὸ τὸ πλῆθος μετὰ δυσκολίας ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ. Ἡ πλήμμυρα τῶν νέων, ποὺ ὅλο καὶ ὤγκουτο, θὰ τὸν παρέσυρε. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος καὶ οἱ Ἐπιτελεῖς τῆς Ε.Ο.Ν. ποὺ τὸν ἠκολούθουν, μετὰ βίας κατώρθωναν νὰ τὸν προασπίζουν ἀπὸ τὴν ἀκράτητον ὁρμὴν τῶν νέων. Ἡ συγκίνησις τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τὸν πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμὸν τῶν νέων ἦτο καταφανής. Μὲ τὸ μειδίαμα ποὺ ἀνθίζει πάντα στὰ χείλη του ὅταν παρίσταται εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ἐνθου-

Ὁ Διάδοχος καὶ ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἀποθεούμενοι ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν.

σιασμοῦ ποὺ τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος σὰν τὸν ἀντικρύζουν, διέσχιζε τὰ πλήθη, εὐτυχὴς διότι βρίσκοταν ἀνάμεσα στὴ Νεολαία, ἀνάμεσα σὲ ἐκείνους ποὺ ἐνεστερνίσθησαν τὰς ἀρχάς του καὶ βαδίζουν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πρὸς τὸν θρίαμβον.

Ὁ Ἀρχηγὸς πεζῇ πάντοτε καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπιθεωρεῖ καὶ τὰ τελευταῖα Τμήματα τῆς Ὀργανώσεως, τὰ ὁποῖα λόγῳ ἐλλείψεως χώρου εἶχον παραταχθῆ πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας. Ἡ συγκίνησις,

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας προσέφερεν ὡς δῶρον εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὴν Πριγκήπισσαν Φρειδερίκην, Ἐπίτιμον Γενικὸν Διοικητὴν τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο. Ν., μίαν Στολὴν τῆς Ὀργανώσεως.

ἀλλὰ καὶ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ Ἀρχηγοῦ, πρὸ τῆς μεγαλειώδους συγκεντρώσεως τόσων χιλιάδων νέων καὶ νεανίδων, ἐνθουσιώντων ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ε. Ο. Ν., ἦτο καταφανής. Αἱ ζητωκραυγαί, τὰ χειροκροτήματα καὶ αἱ παντὸς εἴδους ἐκδηλώσεις τόσον ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν χιλιάδων τοῦ συγκεντρωμένου κόσμου, ὑπῆρξαν ἀνώτεραι πάσης περιγραφῆς τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐπέβη τοῦ αὐτοκινήτου του. Πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ δυσκολίας ἐκινεῖτο, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ τῶν Φαλαγγιτῶν, οἵτινες μὲ ἔξαλλον ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ ζωηρότατα χειροκροτήματα συνώδευσαν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Καὶ δὲν ἦσαν μόνον οἱ Νέοι, οἵτινες μὲ τὸν ἁγνὸν ἐνθουσιασμόν των ἐχειροκρότουν καὶ ἐπευφήμουν, ἦτο ὁλόκληρος ὁ παριστάμενος λαός, ὁ ὁποῖος, μὲ τὰς πλέον ἐμφαντικὰς ἐκδηλώσεις ἐχαιρέτα Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὸν καλὸν ἀγῶνα νὰ ὁδηγήσῃ τὰ παιδιά των εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ εἰς τὰ πρόσωπά των ἦτο ἔκδηλος ἡ εὐγνωμοσύνη των πρὸς τὸν στοργικὸν πατέρα.

Ἡ ἐπίσημος τελετὴ ἔληξε περὶ τὴν 12.30΄, μετεδόθη δὲ διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἐκινηματογραφήθη ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐπισήμων τὰ Τμήματα καὶ οἱ Σχηματισμοὶ τῆς Ε. Ο. Ν. ἤρχισαν ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως συντεταγμένα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς σημαίας των, τοὺς βαθμοφόρους των καὶ τὰς μουσικάς. Ἀλλὰ καὶ τὰ πλήθη κατὰ τὴν διάβασιν τῶν διαφόρων Τμημάτων ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς Πρωτευούσης προέβαινον εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις, χειροκροτοῦντα τὰ παρελαύνοντα Τμήματα καὶ ζητωκραυγάζοντα ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας.

Ἰδιαιτέρως ἐθαυμάσθη ἡ τάξις καὶ ἡ πειθαρχία κατὰ τὴν παράταξιν τόσον μεγάλου ἀριθμοῦ Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ τὸ ἀρρενωπὸν βάδισμα καὶ τὸ παράστημα τῶν παρελαυνόντων Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος δίδει ἀναφορὰν εἰς τὸν Ἀρχηγόν.

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ, ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ, ΚΑΙ Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ, ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθησαν τὰ κάτωθι Β. Διατάγματα:

«Περὶ ὀνομασίας τῆς Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης Ἐπιτίμου Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εὐδοκήσαντες ὀνομάζομεν τὴν Α. Β. Υ. Πριγκήπισσαν Φρειδερίκην Ἐπίτιμον Γενικὸν Διοικητὴν τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου
ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Περὶ ὀνομασίας τῆς Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσης Εἰρήνης Ἐπιτίμου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εὐδοκήσαντες ὀνομάζομεν τὴν Α. Β. Υ. Πριγκήπισσαν Εἰρήνην Ἐπίτιμον Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δ)βρίου 1938.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου
ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἡ στενὴ σύνδεσι τοῦ ἀγρότη καὶ ἐργάτη

Βάσις τοῦ Νέου Κράτους

ΕΝ εἶναι μόνο ἡ ζωή, ἡ τύχη καὶ ἡ ὅμοια ἀξιολογία τῆς ἐργασίας ποὺ σχηματίζουν ἕναν ἄλυτο δεσμὸ ἀνάμεσα στὸν ἀγρότη καὶ στὸν ἐργάτη, παρὰ πιότερο τὸ ἴδιο αἷμα ποὺ τρέχει στὶς φλέβες των. Ἡ φροντίδα καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, σύγχρονα γιὰ τὸν ἐργάτη καὶ τὸν ἀγρότη, φανερώνουν ὅτι βαθειὰ μέσα στὴν ψυχή του τὴ μεγαλόπνοη βασιλεύει τὸ συναίσθημα ὅτι ἐργάτης καὶ ἀγρότης εἶναι σφιχτὰ ἑνωμένοι ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη βιομηχανικὴ παράδοσι καὶ ποὺ ὁ ἐργάτης ἔφτασε στὶς πόλεις ἀφήνοντας τὸ ἀλέτρι καὶ τὴ σκαπάνη.

Παρ' ὅλο τὸ προηγούμενο ξεχαρβάλωμα μὲ τὴν προσπάθεια τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐργάτη ὡς μέρος ξεκολλημένο ἀπὸ τὸ λαϊκὸ ἑλληνικὸ σῶμα, νὰ τὸν κάνῃ διεθνικό, δὲν ἐπέτυχε.

Μέσα στὶς φλέβες τοῦ δικοῦ μας ἐργάτη τρέχει ἀκόμα τὸ ἀγροτικὸ αἷμα. Δὲν χρειαζόμαστε στατιστικὲς γιὰ νὰ δοῦμε πὼς κάθε Ἕλλην ἐργάτης βαστᾷ ἀπὸ ἀγρότη. Τὰ τσαρούχια τοῦ πατέρα καὶ πάππου του θὰ βρεθοῦν ἀκόμα σ' ἕνα κατώγι τοῦ σπιτιοῦ του. Αὐτὸ ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἕνα τίτλο τιμῆς, ἀκόμα δὲ περισσότερο γιὰ τὸν ἐργάτη. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κουνήσῃ ἀπὸ τὴ γῆ του, ἔστω κι' ἂν δὲν τὴν ἔχῃ πιὰ στὰ χέρια του καὶ δὲν τὴν δουλεύῃ πιά. Ἡ ἀγάπη γι' αὐτὴ παραμένει μέσα στὸ αἷμα του.

Ἐργάτης καὶ ἀγρότης εἶναι οἱ δημιουργοὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Λαοῦ μας, τοῦ ὁποίου παραμένουν πιστὰ παιδιὰ μὲ τὴν ἴδια καταγωγή. Ἔτσι ἡ συγγένεια αὐτὴ τοῦ αἵματος ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ γίνεται ἕνα σύμβολο τῆς συνδέσεως τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν πόλεων.

Οἱ μαρξιστὲς εἴχανε σχηματίσει ἐπίτηδες μεγάλο χάσμα μεταξὺ ἀγρότου καὶ ἐργάτου, ὑπαίθρου καὶ πόλεων, γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

Μ' ὅλη τὴ συγγένεια τοῦ αἵματος ὅμως τὰ περασμένα χρόνια ἐπέτυχε κάπως ὁ οἰκονομολογικὸς λιμπεραλισμὸς νὰ ἀποξενώσῃ τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον τόσο, ποὺ νὰ γίνουν ἄσπονδοι ἐχθροὶ καὶ νὰ στέκωνται ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου πολέμιοι στὸ πολιτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο.

Ἀγρότης καὶ ἐργάτης εἴχανε γίνει σφαῖρες παιχνιδιοῦ στὰ χέρια τῶν ἰδιοτελῶν καὶ συμφεροντολόγων, ποὺ ὅλο καὶ μεγάλωναν τὸ μῖσος τοῦ ἑνὸς ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

Οἱ κληρονομικὲς ἀξίες τοῦ ἀγρότη, ἡ εὐθύτητά του ἡ φυσική, ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸ χῶμα, ἡ φυσική του χοντράδα ἄρχισε νὰ γίνεται ἀντικείμενο κοροΐδου καὶ ἀστεϊσμῶν. Ἡ λέξι «χωριάτης» ἦτανε βρισιὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο τῆς πόλεως καὶ γενικὰ γιὰ τὸν καθένα.

Οἱ καλοθελητὲς καὶ οἱ ἀριβιστὲς παρουσίαζαν τὸν ἀγρότη ὡς συμφεροντολόγο, φαγᾶ, κακόπιστο, ποὺ θέλει τὰ προϊόντα του γιὰ τὸν ἑαυτό του μόνο καὶ ἐξ ἄλλου τὸν ἐργάτη ὡς ἀντικείμενο χωρὶς ἀξία, κουρέλι τοῦ κεφαλαιούχου, ἄψυχη μηχανή.

Μόνον τώρα στερνὰ ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴ δυνατή του θέλησι ἔδωσε μέσα στὸ λαϊκὸ σύνολο τὴν κατάλληλη θέσι στὸν ἀγρότη καὶ στὸν ἐργάτη, καλῶντας καὶ τοὺς δύο ὡς βοηθοὺς στὴν Ἀναμόρφωσι τοῦ Ἔθνους. Ἔγιναν καὶ οἱ δύο φορεῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους. Τώρα στέκουν ὄχι πιὰ ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου ὡς ἐχθροί, ἀλλὰ ὁ ἕνας πλάϊ στὸν ἄλλον ὡς φίλοι δραστήριοι, ἐργάτες καὶ ἀγωνιστὲς τῆς τωρινῆς καὶ μέλλουσας Ἑλλάδας, παίρνοντας μέρος ἐνεργὸ στὴ διαμόρφωσι τῆς τύχης τοῦ Λαοῦ μας καὶ τῆς ζωϊκῆς του θελήσεως.

Ἡ θέλησι τοῦ Κυβερνήτη - Ἀρχηγοῦ σάρωσε τὶς διαφορὲς ποὺ εἶχε δημιουργήσει ἡ ἀποσυνθετικὴ ἐργασία τοῦ λιμπεραλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τώρα ὁ ἀγρότης ξέρει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εὐτυχήσῃ χωρὶς τὸν ἐργάτη, ὅπως καὶ ὁ ἐργάτης ξέρει πὼς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς τὴν ἐργασία τοῦ ἀγρότη. Ὁ ἀγρότης ξέρει ὅτι ὁ ἐργάτης εἶναι γι' αὐτὸν ὁ σύντροφος τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν δὲν μπορεῖ νὰ στερηθῇ, πάνω στὴν ὁποίαν στηρίζεται, γιατὶ αὐτὴ τοῦ φκιάνει τὶς μηχανὲς καὶ τὰ ἐργαλεῖα γιὰ τὴ δουλειά του. Χωρὶς τὸν ἐργάτη θὰ μεταπέσῃ πάλι ὁ ἀγρότης στὴν πρωτόγονο χωρὶς ἐργαλεῖα ἐποχή, πρὶν ἀπὸ 10 χιλιάδες χρόνια.

Ὁ ἐργάτης ξέρει πὼς χωρὶς ἕνα γερό, δυνατὸ ἀγροτικὸ κόσμο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ οὔτε Λαὸς ἄξιος νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του στὴ ζωὴ καὶ στὸν κόσμο, οὔτε ἐργατιὰ ποὺ μπορεῖ νὰ δουλέψῃ δημιουργικά.

Καὶ οἱ δύο ἀγωνίζονται μαζί, εὐρύνοντας καὶ συμπληρώνοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Ἔτσι ἡ ἰδέα τοῦ Κυβερνήτου μας Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὅτι ὁ ἀγρότης εἶναι ὄχι μόνο ἡ διατροφή, ἀλλὰ καὶ ὁ φύλακας τοῦ ὑγιοῦς λαϊκοῦ αἵματος καὶ τὸ λαϊκο - πολιτικὸ καὶ πολιτιστικὸ θεμέλιο γιὰ τὸν Λαό μας, ἔχει κατανοηθῆ καὶ ἐξαπλωθῆ.

Τὰ διάφορα μέτρα ποὺ ἔλαβε ὁ Ἀρχηγός μας γιὰ τὸν ἀγρότη, ἡ στοργικὴ φροντίδα του μὲ τὴν ἱστορικὴ ἀπόσεισι τῶν χρεῶν του, τὴ «σεισάχθεια», μὲ τὸ σπίτι τοῦ ἀγρότη, μὲ τὶς ἐπιχορηγήσεις σὲ γεωργικὲς ἑταιρίες καὶ γεωργικὰ πρακτικὰ σχολεῖα δείχνουν ὅτι ὁ Κυβερνήτης ὅλα τὰ μέλη τοῦ λαϊκοῦ συνόλου θεωρεῖ παιδιά του, γιατὶ ἀληθινὰ ὅλα, ἐργάτες καὶ ἀγρότες διὰ τῶν προγόνων των, εἶναι ἑνὸς αἵματος καὶ μιᾶς φυλῆς.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνο τὸ αἷμα, ἡ φυλὴ καὶ ἡ ἐπίγνωσι τῆς ἀλληλοεξαρτήσεως ποὺ ἑνώνουν τὸν ἀγρότη καὶ τὸν ἐργάτη, ἀλλὰ καὶ ἡ συναίσθησι πὼς μὲ τὴ χειρωνακτικὴ τους ἐργασία προσπορίζουν στὸ Λαό τους ἀξίες, ποὺ ὁ κάθε πολίτης μπορεῖ σήμερα ἐπάξια νὰ ἀξιολογήσῃ.

Ἡ διαφορὰ τῆς ἐργασίας των δὲν σημαίνει καὶ διαφορὰ μεταξὺ ἀγρότου καὶ ἐργάτου. Ὁ καθένας ἔχει νὰ διεκπεραιώσῃ σοβαρὲς ὑποχρεώσεις γιὰ τὸ λαϊκὸ σύνολο, ποὺ θὰ προκαλέσουν τὴν κατανόησι καὶ τὴν ἐκτίμησι τῆς ἐργασίας του. Καὶ οἱ δύο ὅμως κερδίζουν σὰν ἀληθινοὶ ἐργάτες ὡς ἄνθρωποι σωματικῆς δουλειᾶς τὸ καθημερινό τους ψωμί. Καὶ τοὺς δυὸ λοιπὸν τοὺς συνδέει ἡ κοινὴ σωματικὴ προσπάθεια καὶ τὸ κοινό τους αἷμα. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀγρότης καὶ κανεὶς ἐργάτης ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ζήσῃ χωρὶς τὴ σκληρὴ ἐργασία. Ὥστε τοὺς συνδέει καὶ ὁ σκληρὸς ἀγῶνας τῆς ζωῆς καὶ ἡ συνήθως κοινὴ ἀνάγκη.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ αἷμα τοὺς ἑνώνει ἡ ἴδια σκληρὴ σωματικὴ ἐργασία καὶ ὁ σκληρὸς ἀγῶνας γιὰ τὴ ζωή. Ὅμως καὶ οἱ δυὸ μαζὶ δὲν ἐργάζονται σήμερα μόνο γιὰ τὸ ψωμί τους, ἀλλὰ ἔχουν καὶ τὴν ἀνώτερη ἀποστολὴ νὰ δουλεύουν γιὰ τὴ διατήρησι καὶ τὴν ὕπαρξι τοῦ Λαοῦ τους, δηλαδὴ ἡ ἐνέργειά τους ἔχει μιὰ ἀνώτερη ἠθικὴ ὑποχρέωσι ἀπὸ κάθε ἄλλου πολίτη.

Ἡ κοινὴ θέλησι τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Λαοῦ των ἑνώνει τοὺς δύο αὐτοὺς καὶ μὲ τὸν στρατιώτη. Ἔτσι στρατιώτης, ἀγρότης καὶ ἐργάτης ἔχουν κάτι τι τὸ κοινό.

Μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1936 ἡ θέλησι καὶ ἡ στάσι τοῦ ἀγρότη καὶ τοῦ ἐργάτη καὶ ἡ προσχώρησί τους πρὸς τὴ νέα μεγάλη γραμμὴ στερεώνουν ὡς τόξα τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Νέου Κράτους. Κι' αὐτὸ ἀκόμα ἀποδεικνύει τὴν ἐσωτερικὴ σύνδεσι ἐργάτη καὶ ἀγρότη.

Ὅταν ἕνας ἀρχηγὸς ἐπιτύχῃ καὶ τονώσῃ τὴν σύνδεσι αὐτὴ τὴ φυσικὴ καὶ μεταφυσική, δηλαδὴ τῆς συγγενείας καὶ ἀλληλοεξαρτήσεως τῆς ἐργασίας τοῦ ἀγρότη καὶ τοῦ ἐργάτη καὶ τῆς συγγενείας τοῦ αἵματος, δὲν ἔχει πιὰ τίποτα νὰ φοβηθῇ. Τὸ παλάτι τῆς εὐημερίας ποὺ λαχταρᾷ νὰ στήσῃ γιὰ τὸ Λαό του, ἔχει ἀρχίσει νὰ χτίζεται μὲ γιγάντια βήματα.

Σ. ΚΑΡ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΚΑΛΟΓΡΗΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα—Καλογρηά—εἶναι γνωστὸς ἐδῶ στὴν Πρίγκηπο ἕνας βράχος, ποὺ τὸν γλυκοφιλεῖ τὸ ἀκρογιάλι τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Θὰ σᾶς διηγηθῶ τὸ συναξάρι του: Σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ μαγεμένο περιγιάλι, ποὺ καθρεφτίζει τὴν περήφανην Ἀσία, καὶ στοὺς κυματισμοὺς τῶν βουνῶν της βλέπεις ὁλοφάνερα τῆς λάβας τοὺς κυματισμοὺς πρὶν παγωση, ἦταν ἕνα φημισμένο γυναικεῖο μοναστῆρι.

Κάτω ἀπὸ ἕνα πεῦκο, περίεργα γερμένο κατὰ τὸ ἀκρογιάλι, κάθονταν ἡ ἡγουμένη, χλωμή, ἅγιο λείψανο σωστὸ καὶ ἔπλεκαν τὰ ἐργατικά της χέρια. Ἡ μοναχὴ Εὐφροσύνη, κόρη τοῦ Κωνσταντινου ΣΤ', ποὺ τον τύφλωσε ἡ ἄπονη μὰ ἔνδοξη μάννα του, ὡραία καὶ ὁλόδροση μέσα στὸ τρίχινο ράσο, μὲ κομμένα τὰ μαῦρα μετάξινα μαλλιά, μέσα στοὺς ὑγροὺς τοίχους τοῦ μοναστηριοῦ περνοῦσε τὴ νιότη τὴ χρυσῆ.

Ἐδῶ μεγάλωσε, στῆς ἡγουμένης τὰ χέρια· καὶ ὅση μητρικὴ καρδιὰ ἦταν κρυσταλλωμένη στὰ γυναικεῖα στήθη τῆς γρηᾶς ξύπνησε, γιὰ νὰ ἀναθρέψη τὴν Εὐφροσύνη, ποὺ ἦταν ἡ χαρὰ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ μοναστηριοῦ.

Καὶ τώρα, ἐνῷ, κάτω ἀπὸ τ' ἀγαπημένο της πεῦκο, ἔπλεκε ἡ ἡγουμένη, ἡ Εὐφροσύνη διαβάζει προσευχητάρια· καὶ ἡ γερόντισσα πότε τὰ προπαίρνει καὶ πότε τ' ἀκολουθεῖ μουρμουριστά.

Μὰ ἄξαφνα νανουρίστηκε ἡ ἡγουμένη, εἴτε ἀπ' τῆς θάλασσας τὴ μουσική, εἴτε ἀπ' τὴ φωνὴ τῆς Εὐφροσύνης καὶ ἀποκοιμήθηκε...γλυκὰ γλυκά.

Καὶ ἡ Εὐφροσύνη, ἅμα τελείωσε τὴν προσευχή της, ἔβγαλε τὸ ράσο της τὸ μαῦρο καὶ βούτηξε τ' ἀφρόπλαστο κορμί της μέσα στὸ κῦμα σὰ νεράϊδα· ἔπαιζε μὲ τὰ κύματα, πατοῦσε τὸν ἁπαλὸ ἄμμο, ἔπαιζε πλακάκια μὲ τὰ χαλίκια καὶ εὐχαριστοῦσε τὸ Θεό, ποὺ ἔκαμε τόσο δροσερὴ τὴ θάλασσα.

Ξεχάστηκε ἡ κόρη καὶ γλύστρησε ἐπάνω σ' ἕνα κῦμα μακρυὰ ἀπ' τὸ ἀκρογιάλι· ἕνα ρεῦμα τὴν ξεμάκρυνε περισσότερο· ἀπέκαμαν τὰ χέρια της καὶ θὰ χάνουνταν ἀπ' τὴ ζωή, ὅπως χάθηκε κι' ἀπ' τὸν κόσμο, ἂν ἄσπρη βαρκούλα δὲν πρόφθαινε σὰν περιστεράκι.

Ἕνα παλληκάρι ρίχτηκε στὴ θάλασσα· ἅρπαξε τὸ ἀφρόπλαστο κορμὶ κι' ἐνῷ ἡ Εὐφροσύνη μισοπεθαμένη ἔδειχνε τὸ μοναστῆρι, ὁ νέος τὴν ἔφερε στὸ ἀκρογιάλι καὶ μὲ λογισμοὺς ταραγμένους σεβάστηκε τὴν τόση εὐμορφιά, μὰ ἡ μνηστὴ ἄλλου κόσμου, μὲ ἄλλου κόσμου νυμφίο, τοῦ ἄφηκε μιὰ ἀνάμνησι παντοτεινή.

Ἡ ἡγουμένη ξύπνησε καὶ ἡ Εὐφροσύνη, μέσα στὸ σφιχτοδεμένο μὲ διπλὸ κομποσχοῖνι ράσο της, κάθεται ἀφηρημένη καὶ χλωμή. Τὰ χείλη της ψιθυρίζουν μιὰ προσευχή.

* * *

Πέρασαν χρόνια καὶ καιροί. Μὲ βασιλικὴ διαταγή, μὲ πατριαρχικὰ γράμματα, ἡ ἡγουμένη μὲ πόνο, μὲ πίκρα, μὲ παράπονο, ἄνοιξε τὴ σιδερένια πύλη τοῦ μοναστηριοῦ, κι' ἔστειλε, μὲ τὴν εὐχὴ καὶ μὲ τὴν εὐλογία της, τὴ μοναχὴ Εὐφροσύνη βασίλισσα στὸ Βυζάντιο.

Ὁ νέος ποὺ τὴν ἔσωσε, σὰν νὰ ἐκράτησε τὴ μοῖρα τὴν καλὴ στὴν ἀγκαλιά του, ὅλο ἐμπρὸς πήγαινε· ὅλο ἐμπρός. Παντρεύθηκε μὲ μιὰ κόρη, χρόνια τώρα, καὶ κείνη τοῦ ἄφηκε ἕνα γυιὸ χαριτωμένο καὶ πέθανε. Ἡ τύχη τὸν ἔκαμε Βασιλέα τοῦ Βυζαντίου,

τῆς ἀπέραντης Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Μὰ ὁ λαὸς τοῦ Βυζαντίου, ἅμα τὸν προσκύνησε γιὰ βασιλέα του, τὸν παρακαλοῦσε νὰ τοῦ χαρίση καὶ μιὰ βασίλισσα. Γιατὶ ὁ βυζαντινὸς λαὸς πολὺ ἀγάπησε πάντα τὶς βασίλισσές του, ἀπ' τὴ βασίλισσα τῶν οὐρανῶν ὡς τὴ βασίλισσα τὴν ὑστερνὴ τῆς γῆς· τὶς ἔλεγε μ ά ν ν ε ς του, καὶ θαρροῦσε πὼς ἔμενε ὀρφανὸς χωρὶς βασίλισσα.

Ὁ Μιχαὴλ στὴν ἀρχὴ δὲν ἤθελε· μὰ ὕστερα ἐξωμολογήθηκε, σὰν κάτι ἀδύνατο:

—Ἂν ἀπὸ τὸ μοναστῆρι μοῦ δώσετε τὴ μοναχὴ Εὐφροσύνη... αὐτὴ θὰ δεχθῶ μάννα σας καὶ βασίλισσά μου.

Καὶ ἡ μοναχὴ ἔγινεν αὐτοκράτειρα. Πορφύρα χρυσοῦφαντη σκέπασε τὰ ἀφρόπλαστα κάλλη της. Μάκρηναν τὰ μετάξινα μαλλιὰ καὶ τὰ στόλισε στέμμα καὶ χονδρὰ μαργαριτάρια· μὲ διαμαντένιες πόρπες ἐκουμβώνονταν.

Μὰ ἡ αὐτοκράτειρα, ἀφοῦ στὸν σκεπαστὸν ἱππόδρομο θαύμαζε τὰ ἱπποδρόμια, ἔτρεχε μὲ πλοῖο στὸ μοναστῆρι, ἀκουμποῦσε τὸ κεφάλι της στὰ γόνατα τῆς ἡγουμένης, διάβαζε τὴν προσευχή, στόλιζε μὲ πλούσια ἀφιερώματα τὸ μοναστῆρι καὶ ἀκριβοπλήρωνε ἀγρυπνίες, γιὰ νὰ συχωρεθῆ τὸ κρῖμα της ἀπ' τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, ποὺ ἔφυγε ἀπ' τὸ μοναστῆρι καὶ πῆγε στὸν κόσμο ν' ἀγαπήση καὶ ν' ἀγαπηθῆ.

* * *

Μὰ ἦρθε πάλι μέρα μαύρη κι' ὁ Μιχαὴλ ὁ βασιλέας εἶπε: Ὁ Θεόφιλος ὁ γυιός μου βασιλέας καὶ ἡ Εὐφροσύνη βασίλισσα. Τὄγραψε μὲ κιννάβαρι, τὸ χρυσοβούλλωσε καὶ πέθανε.

Μά... ὁ Θεόφιλος δὲν τὸ ἤθελε· δὲν θέλησε τὴ μητρυιὰ βασίλισσα. Τῆς ἔκοψαν τὰ μετάξινα μαλλιὰ καὶ σὰν νὰ ξύπνησε ἀπὸ ὄνειρο βαθύ, βρέθηκε μιὰ μέρα μὲ μαῦρο ράσο στὸ μοναστῆρι.

Καὶ ἐνῷ λέγει δυνατὰ τὴν προσευχή της, γιὰ νὰ τὴν ἀκούση ἡ γρηὰ ἡγουμένη, ποὺ δὲν καλοακούει, ὁ νοῦς της, ταξιδιάρικο πουλί, πετᾶ μὲ παράπονο στοῦ Βυζαντίου τὰ ὁλόχρυσα παλάτια· ἀκούει τὴ μουσική, τοὺς πολυχρονισμούς, τὴ λειτουργία στὴν Ἁγία Σοφία καὶ βλέπει... βλέπει τ' ἀτελείωτα χρυσοντημένα πλήθη, ποὺ τὴν ὠνόμασαν βασίλισσα καὶ μάννα τους.

Δὲν μπορεῖ· θέλει, μὰ δὲν... μπορεῖ νὰ ἀφοσιωθῆ στὸν Θεό της σὰν πρίν. Ἀνάμεσα σ' ἐκείνην καὶ στὸν οὐρανὸ χώρεσε ἕνας κόσμος ὁλόχρυσος, ἀξέχαστος κόσμος.

Πολλὲς φορὲς σταματᾶ στὰ χείλη της ἡ προσευχή· καὶ στέκεται ἀκίνητη, σὰν πέτρα, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ νῆμα τῆς τρελλῆς φαντασίας της, ποὺ τὴν σύρει αἰχμάλωτη ἐδῶ κι' ἐκεῖ.

Τὸ κῦμα ποὺ τοῦ χρωστοῦσε τὴν εὐτυχία καὶ ἴσως τὴν δυστυχία της, τὸ βλέπει πάντα μὲ ἀγάπη καὶ ρίχνεται συχνὰ στὴ δροσερή του ἀγκαλιά, γιὰ νὰ δροσίση τὸν πυρετὸ ποὺ τὴν λυώνει.

Μιὰ μέρα ἄρχισε πάλι τὴν προσευχή της δυνατά, ἐμπρὸς στὴν ἀπέραντη θάλασσα καὶ στὰ βουνὰ τῆς Ἀσίας, ποὺ κυματίζουν... μὰ οὔτε ἕνας λογισμός της χρυσόφτερος δὲν ἀνέβηκε στὸ Θεό.

Μὰ ἔξαφνα, θεϊκῆ ὀργῆ, ἢ θεϊκῆ εὐλογία, ἡ μοναχὴ Εὐφροσύνη γένηκε μαύρη πέτρα καὶ φύλαξε τὴ στάσι τῆς προσευχῆς.

Χρόνια τὴ βρέχει τὸ κῦμα, χωρὶς νὰ τὴ λυώση. Τὸ ἴδιο κῦμα ποὺ τὴν ἔκαμε βασίλισσα, τὴν ἔκαμε τώρα πέτρα.

Ἡ ἡγουμένη ἔκαμε μνημόσυνο· καὶ μιὰ μοναχὴ χάραξε ἐπάνω στὴν πέτρα: «Ὅποιος προσεύχεται χωρὶς νὰ προσέχη ἁμαρτάνει». Μὰ τὸ κῦμα ἔσβυσε γλείφοντας τὴν ἐπιγραφή· καὶ ἔμεινε ἡ πέτρα μαρτύριο.

Γιατὶ πολὺ πονοῦσε ἡ μοναχὴ μὲ τὸ κεφάλι βαρὺ ἀπ' τὴν ὁλόχρυση ἀνάμνησι... πολὺ πονοῦσε.

Ἂν ὅλη ἡ γαλήνη τοῦ ἀκρογιαλιοῦ τοῦ μαγεμένου φανερώνη τὴ γαλήνη τῆς ψυχῆς της... τὴ λυπήθηκε ὁ Θεός μας.

Ἄλλοι ὅσο ζοῦνε εἶναι πέτρες. Αὐτὴ ἀγάπησε καὶ εἶχε τρυφερὴ ἀνθρώπινη καρδιὰ κι' ἔγινε πέτρα ἀφοῦ πέθανε. Τὸ κῦμα τὴ φιλεῖ γλυκά - γλυκά! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ βράχου, ποὺ τὸν λένε Καλογρηά.

Προπαρασκευή γιά τίς ἀνοιξιάτικες καλλιέργειες

Κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν μὰ καὶ ὅλον τὸν Ἰανουάριον συνεχίζονται τὰ προπαρασκευαστικὰ ὀργώματα γιὰ τὶς καλλιέργειες τῆς ἀνοίξεως (δηλ. τοῦ βαμβακιοῦ, τοῦ καλαμποκιοῦ, τῶν ρεβιθιῶν κλπ.), ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλαιοφόρων φυτῶν, καθὼς εἶναι ἡ ἀραχίς, τὸ σουσάμι, ὁ κρότων, ἡ σόγια, τὸ σόργον κλπ.

Σήμερα θὰ πραγματευθοῦμε γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ἀραχίδος καὶ τοῦ σουσαμιοῦ.

Α΄. Ἀραχὶς

(Τὸ ἀράπικο φυστίκι)

Τὸ ἐλλοβόκαρπο αὐτὸ φυτὸ κάνει φαγώσιμους καρποὺς (ἀραποφύστικα) ποὺ περιέχουν πολὺ λάδι καὶ τοὺς χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸ λάδι τους, ποὺ εἶναι κατώτερο τῆς ἐληᾶς, μὰ πολὺ

Ἀραχὶς (Φυστικιὰ ἀράπικη)

ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο φυτικὸ λάδι. Γίνεται χρῆσι τοῦ λαδιοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς μυροποιοὺς καὶ σαπωνοποιοὺς καὶ τὸ μεταχειρίζονται ἀκόμη ὡς φαγώσιμο. Ὁ καρπὸς τῆς ψευτοφυστικιᾶς ἀποδίδει ἕνα 35 - 40 % λάδι. Ἀκόμη καὶ τὰ ἀπομεινάρια του χρησιμεύουν γιὰ τὸ θρέψιμο τῶν κτηνῶν. Ὅταν καλλιεργῆται σὲ ξηρὸ ἔδαφος καὶ κλῖμα ἔχει, τὸ πιὸ λίγο, ἀνάγκη ἀπὸ δύο ποτίσματα, τὸν Ἰούλιο τὸ ἕνα καὶ τὸν Αὔγουστο τὸ ἄλλο. Γιὰ τὸ κάθε στρέμμα χρειάζονται 6 - 8 ὀκάδες σπόροι ἀξεφλούδιστοι καὶ ξεφλουδισμένοι 3 - 4 ὀκάδες. Σπέρνεται δὲ σὲ σειρὲς ποὺ εἶναι μακρυὰ ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη 25 - 30 πόντους καὶ σὲ βάθος 5 - 6 πόντους, ἀπαράλλακτα ὅπως τὸ καλαμπόκι καὶ τὰ κουκκιά.

Ἡ ἄνθησί της γίνεται κυρίως στοὺς ὁριζοντίους βλαστούς της, τὸ δὲ κοτσάνι, ποὺ φέρνει τὸν καρπὸ μετὰ τὴν ἄνθησι, γυρνᾷ πρὸς τὴ γῆ καὶ μπαίνει στὸ χῶμα, ὅπου μέσα ἐκεῖ σχηματίζεται καὶ ὡριμάζει ὁ καρπός του, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι παρὰ λοβὸς ἀπὸ ἕνα-δύο σπόρους. Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς βλαστήσεως μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ γῆ ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὸ φυτὸ πρέπει νὰ εἶναι καλὰ καλλιεργημένη καὶ ἀραιωμένη μὲ ἐπανειλημμένα σκαλίσματα. Ἡ ἀραχίδα σπέρνεται τὸν Μάρτη ἢ τὸν Ἀπρίλη. Κατὰ τὸν Ὀκτώβρη ξερριζώνονται τὰ φυτὰ καὶ μαζεύεται ὁ καρπός τους, ὁ ὁποῖος, ἂν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπῃ, ξηραίνεται στὸ ὕπαιθρο, ἀλλοιῶς κάτω ἀπὸ στέγη. Ἡ ἀπόδοσί του σὲ καρπὸ γιὰ τὸ κάθε στρέμμα εἶναι 300-400 ὀκάδ., ποὺ πουλιέται ἀπὸ 25 - 30 δραχμὰς τὴν ὀκᾶ.

Β΄. Σουσάμι.

Τὸ σουσάμι εὐδοκιμεῖ σὲ γαῖες ἀμμοαργυλώδεις,οὔτε πολὺ γόνιμες,οὔτε πολὺ ἄγονες. Σὲ γαῖες ποὺ ἔχουν σχηματισθῆ ἀπὸ ἐπιχώσεις καὶ γενικὰ σὲ γαῖες ἐλαφρὲς ποὺ τρίβονται εὔκολα, δροσερὲς καὶ πιὸ πολὺ σὲ ποτιστικές.

Πρὶν ἀπὸ τὴν καλλιέργειά του, ὁ ἀγρὸς πρέπει νὰ παρασκευάζεται μὲ ἐπιμέλεια καὶ τοὐλάχιστο μὲ τρία ὀργώματα, πρὶν δὲ ἀπὸ τὸ τελευταῖο ὄργωμα καθὼς καὶ μετά, πρέπει νὰ σβαρνίζεται τὸ χῶμα γιὰ νὰ καλοτριφθῇ. Ἡ σπορά του γίνεται στὰ τέλη τοῦ Μάρτη καὶ ἀκόμη τὸν Ἀπρίλη ἢ τὸν Μάη, ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις, μὲ τὶς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ μὲ τὴν τοποθεσία.

Σπέρνεται δὲ μὲ σπαρτικὲς μηχανὲς καὶ ὁ σπόρος εἶναι προτιμότερο νὰ πέφτῃ σὲ γραμμές. Πιὸ συνηθισμένα σπέρνεται στὰ πεταχτά, ἀφοῦ πρότερα ἀνακατευθῇ ὁ σπόρος του μὲ μιὰ ποσότητα ἀπὸ ἀμμόχωμα καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ μὴ πέσῃ μαζεμένος.

Τὸ σκέπασμά του γίνεται ἢ μὲ σβάρνα ὀδοντωτὴ ἢ μὲ ἐλαφρὸ ἀλέτρι. Μετὰ τὴ σπορὰ ὁ ἀγρὸς σβαρνίζεται μὲ πλεκτὴ σβάρνα ἢ μὲ μιὰ σανίδα, σὰν δὲν εἶναι πολὺ λασπῶδες τὸ χῶμα, ἀλλοιῶς ἀφίνομε νὰ περάσουν 2 - 3 ἡμέρες ἴσαμε νὰ στεγνώσῃ καλὰ τὸ χῶμα καὶ νὰ καλοτρίβεται. Στὸ στρέμμα χρειάζεται μιὰ - μιάμιση ὀκᾶ σπόρος. Σὰν ἀποχτήσουν τὰ φυτὰ ἕνα ὕψος ἴσαμε 12-15 πόντους, τοὺς κάνομε ἕνα ἐλαφρὸ σκάλισμα γιὰ νὰ βγάλωμε τὰ ξένα χόρτα πὄχουν φυτρώσει κοντά των καὶ ἀκόμη γιὰ νὰ τὰ ἀραιώσωμεν, ὥστε νὰ μὴ μείνουν πυκνοφυτευμένα, μὰ νὰ εἶναι μακρυὰ τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο 25 - 30 πόντους, γιατὶ

τὸ σουσάμι ἔχει μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ ἀέρα καὶ ἡλιακὸ φῶς.

Μετὰ τὸ πρῶτο σκάλισμα, ἂν δὲν βγοῦν ὅλα τὰ ξένα φυτά, κάνομε καὶ δεύτερο σκάλισμα καὶ ἔτσι ξερριζώνονται ὁλότελα τὰ ζιζάνια.

Σὰν φθάσῃ τὸ φυτὸ σὲ ὕψος 25 - 30 πόντων, ἀρχινᾷ νὰ ἀνθίζῃ, ἡ δὲ ἄνθησί του καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν καρπῶν του ἐξακολουθεῖ ὡς τὸ μάζευμα. Γι' αὐτὸ τὸ ὡρίμασμα τῶν καρπῶν δὲν γίνεται μαζεμένο. Τὸ μάζευμα γίνεται στὸ τέλος τοῦ θέρους, σὰν οἱ καρποὶ πὄχουν βγῆ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἄνθη ἔχουν σχηματισθῆ καὶ πάρει ἕνα κοκκινωπὸ χρῶμα, τὸ δὲ κοτσάνι τοῦ φυτοῦ ἀρχίζει νὰ κιτρινίζῃ. Τὸ ὕψος τοῦ φυτοῦ φτάνει τὸ πιὸ μικρὸ 70 - 80 πόντους καὶ τὸ μεγαλύτερο ἴσαμε ἕνα μέτρο.

Ὁ θερισμός του γίνεται μὲ δρεπάνι, ὕστερα δὲ γίνεται δεμάτια ἢ χερόβολα

Τὸ Σουσάμι

ποὺ στήνονται ὄρθια στὸ ἁλῶνι, ἀκουμβῶντας τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο μονάχα ἀπὸ τὴν πάνω μεριά. Οἱ βάσεις ἔτσι τῶν δεματιῶν βρίσκονται σὲ κάποια ἀπόστασι μὲ ἀναλογία. Οἱ σπόροι τοῦ σουσαμιοῦ ποὺ εἶναι κλεισμένοι σὲ μακρουλοὺς ὑμενώδεις καρποὺς (κάψες), τινάζονται πολὺ εὔκολα, γι' αὐτὸ καὶ τὸ μάζεμα γίνεται πρὶν ὡριμάσουν οἱ καρποί. Ἡ ἐργασία αὐτὴ εἶναι προτιμότερο νὰ γίνεται τὸ πρωῒ καὶ τὸ βράδυ μὲ τὴ δροσιά, σὰν μποροῦμε νὰ τὸ κάνωμε.

Ὕστερα ἀπὸ 8 - 10 μέρες, σὰν οἱ καρποὶ ξεραθοῦν καθὼς καὶ τὰ κοτσάνια τοῦ φυτοῦ, κάνομε τὸ ἁλώνισμα. Γίνεται δὲ αὐτὸ πιὸ εὔκολα ἂν τὸ τινάξωμε ἐλαφριὰ μὲ ραβδί, ἐπάνω σὲ μιὰ λινάτσα. Ἔπειτα ὁ σπόρος του λιχνίζεται, καθαρίζεται, κοσκινίζεται κλπ.

Κάθε στρέμμα μπορεῖ νὰ δώσῃ 50 - 120 ὀκάδες σπόρο σουσαμιοῦ. Γίνεται δὲ ἀπὸ αὐτὸ τὸ προϊὸν μεγάλο ἐμπόριο, γιατὶ ἀπὸ τὸ σουσάμι βγαίνει τὸ σουσαμόλαδο, ποὺ βγάζει 45-50 ὀκάδες λάδι στὶς 100 ὀκάδες σπόρο.

Τὸ παιδί που γεννήθηκε στὴ σκιὰ ἑνὸς πριναριοῦ

Ἦταν ἕνα ἀνοιξιάτικο πρωϊνὸ τοῦ 1797, ἐκεῖ κάτω στὸ Λιδωρίκι, ποὺ μιὰ πτωχὴ γυναικοῦλα ὑπόφερε στὴ σκιὰ ἑνὸς πριναριου. Ἡ γυναῖκα αὐτή, — Βασιλικὴ τὴν ἔλεγαν, — εἶχε ἀπὸ πολὺ πρωῒ ξεκινήσει ἀπὸ τὸ καλυβοχώρι της, τὸ Ἀβορίτι, γιὰ νὰ μαζέψη ξύλα καὶ νὰ τὰ φέρη στὸ φτωχικό της, γιὰ μαγείρεμα καὶ γιὰ τὴν ἁλισίβα της. Μὰ καθὼς ἦταν ἑτοιμόγεννη, τὴν ἔζωσαν ξάφνου μέσα στὸ δάσος οἱ πόνοι καὶ στὴ ρίζα ἑνὸς ψηλοῦ δένδρου, μὲ τὴ βοήθεια μόνο τῆς φύσης, ἔφερε στὸν κόσμο ἕνα παιδί! Ἕνα ἀρσενικὸ παιδί, μιὰ μπουκιὰ ἄνθρωπο, ποὺ δὲν εἶχε τὴν δύναμι οὔτε νὰ κλάψη... Ἡ πτωχὴ γυναῖκα συγύρισε τὸ παιδί της, τὸ τύλιξε μέσα στὸ φουστάνι της καὶ μὲ τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιὰ καὶ τὸ δέμα τῶν ξύλων στὴν ἄλλη ξεκίνησε γιὰ τὸ σπίτι της.

Δὲν ἔνοιωθε ἡ καϋμένη ἡ μάννα τὴν εὐχαρίστησι τῆς γεννήσεως ἑνὸς παιδιοῦ... Μπορεῖ νὰ ἦταν σταλμένο ἀπὸ τὸ Θεό, μὰ τί τὰ θέλεις!... Ἕνα παιδὶ περισσοτερο στὴν καλύβα ἑνὸς πολυφαμελίτη δὲν εἶναι κάτι ποὺ γίνεται εὐπρόσδεκτο μὲ ἀνοιχτὴ καρδια!... Μα τί νὰ γίνη;... Ἕνα παιδὶ ποὺ ἔρχεται στὸν κόσμο δὲν τὸ πετᾶνε στοὺς λύκους.

Ἔφθασε μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς στὸ σπίτι της. Ὁ ἄντρας της, ὁ Δημήτρης Τριαντάφυλλος, δέχτηκε καὶ τὸ «δῶρο αὐτὸ τοῦ Θεοῦ» μὲ τὴν ψυχρότητα τοῦ πεινασμένου ποὺ τοῦ προσφέρουν ψωμὶ μουχλιασμένο. Μὰ δὲν εἶπε τίποτε. Κούνησε μόνο τὸ κεφάλι του καὶ κύτταξε πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ξανὰ χαμήλωσε τὸ βλέμμα του σὲ ὕφος ἀνθρώπου ποὺ ὑποκύπτει μοιρολατρικὰ στῆς Μοίρας τὰ ἀλύπητα κτυπήματα.

Μὰ τὸ παιδὶ — οὔτε φυσικὰ κανεὶς τὸ περίμενε — δὲν ἔφερε γοῦρι στὸ σπίτι. Ἀντίθετα, οἱ κακομοιριὲς ἀπανωτιαστὰ συσσωρεύτηκαν στὴν φαμίλια τοῦ πτωχοῦ Ἀβοριτιανοῦ. Δὲν εἶχαν περάσει τρεῖς μῆνες καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἀλῆ πασᾶ σκότωσαν τρεῖς μαζὶ μὲ τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ ποὺ γεννήθηκε μέσα στὸ δάσος... Ἔτσι ἡ δυστυχία μεγάλωνε καὶ περισσότερο, ἀφοῦ μάλιστα οἱ Ἀρβανίτες πολεμισται ἀπειλοῦσαν ὅλη τὴ φαμίλια μὲ θάνατο ἢ μὲ σκλαβιά!

Ἔτσι μιὰ νύχτα καλοκαιρινὴ ἀποφασίσανε νὰ πάρουν μαζί τους ὅ,τι μποροῦσαν καὶ νὰ φύγουν γιὰ τὴ Λειβαδιά. Θὰ παρατοῦσαν τὸ σπίτι τους, θὰ ἀπαρνιῶνταν τὸ χωριό τους καὶ θὰ ζητοῦσαν καλύτερη τύχη στὴ Λειβαδιά!... Ποιὸς ξέρει; Ἡ γκίνια ἴσως θὰ τοὺς ἄφινε μόνους στὸ μεγάλο κι' ἐπικίνδυνο ταξίδι τους. Πάντως, ἐκεῖ, κοντὰ μὲ τοὺς Τούρκους, δὲν ἐκινδύνευαν ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἀλῆ...

Μὰ ἡ ὁδοιπορία τους ἀνάμεσα στὰ βουνὰ δὲν ἦταν καὶ πρᾶγμα εὔκολο! Κινδύνευαν νὰ φαγωθοῦν ἀπὸ τοὺς λύκους ἢ νὰ πιαστοῦν ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες ποὺ φύλαγαν καραοῦλι στὰ διάφορα περάσματα. Μὰ ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς ἦταν χαμένοι! Ἡ τύχη βοηθάει πάντα τοὺς τολμηρούς. Τόλμησαν! Περπάτησαν ὅλη τὴ νύχτα καὶ εἶχε

ξημερώσει ὅταν ἔφτασαν κοντὰ στὸ Στενό, μιὰ γέφυρα τοῦ Λιδωρικιοῦ. Μὰ δὲν ἦταν εὔκολο τὸ πέρασμά του. Τὸ γιοφύρι τὸ φύλαγαν. Θὰ τοὺς ἔπιαναν... Ἔπρεπε νὰ περιμένουν νὰ περάσουν τὴν νύκτα καὶ κρύφθηκαν κάπου ἐκεῖ μέσα στὸ δάσος, στὸν Κόκκινο!... Τὸ βράδυ ἐπεχείρησαν νὰ ξαναπεράσουν. Μὰ ποῦ. Τὸ φεγγάρι μεσουρανοῦσε καὶ δὲν ἦταν εὔκολο!... Φώτιζε τὴ γέφυρα καὶ θὰ τοὺς ἔβλεπαν. Ξαναγύρισαν ἔτσι στὸ δάσος. Μὰ δὲν ἔφυγαν ἀπὸ ἐκεῖ οὔτε τὴν ἄλλη, οὔτε τὴν ἄλλη μέρα. Ἔμειναν κάμποσες μέρες! Στὸ μεταξὺ τὰ τρόφιμά τους εἶχαν σωθῆ καὶ τρώγανε βελανίδια... Τὸ παιδὶ πεινοῦσε, γιατὶ ἡ μάννα του, μὲ τὰ λίγα βελανίδια ποὺ ἔτρωγε, δὲν κατέβαζε γάλα!...

Ἔπρεπε, λοιπόν, ὅπως - ὅπως νὰ ξεφύγουν! Ἔτσι ἕνα σκοτεινὸ βράδυ ἀποφάσισαν νὰ ἐπιχειρήσουν τὸ πέρασμα τοῦ Στενοῦ. Μὰ ὁ μικρὸς — τὸ παιδὶ τοῦ δάσους — ποὺ πεινοῦσε, ἔβγαλε ἐπάνω στὴν ὥρα τὰ κλάματα. Δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ παρηγορήσουν κι' ἔτσι ξαναγύρισαν πίσω στὸ δάσος.

— Νὰ τὸ ἀφήσουμε, εἶπε τότε ἕνας, στὸ δάσος... Ἔτσι κι' ἔτσι θὰ πεθάνη.

Ἡ στοργὴ ὅμως τῆς δύστυχης μάννας ἐξανέστη:

— Νὰ ἀφήσω τὸ παιδί μου; Ὄχι, δὲν γίνεται! Ἂς πεθάνω κι' ἐγὼ μαζί του. Πηγαίνετε σεῖς! Ἐγὼ θὰ καθίσω.

Ἕνας πιὸ λογικὸς βρῆκε τὴ λύσι:

— Ὄχι. Δὲν θὰ μείνετε. Θὰ περάσουμε ἐμεῖς ἀπὸ τὸ Στενό!... Θὰ προχωρήσουμε καὶ θὰ φθάσουμε μισὴ ὥρα παρακάτω! Ὅταν θὰ περάσουμε μεῖς ἔρχεσαι καὶ σὺ μὲ τὸ παιδί... Ἂν γλυτώσετε καὶ σεῖς θὰ μᾶς βρῆτε. Ἀλλοιῶς, ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύση τὴν ψυχή σας.

— Ὁ Θεὸς ἂς μᾶς σχωρέση, εἶπε ἡ μάννα καὶ ἀποχαιρέτησε τοὺς συγγενεῖς της... Διαβῆτε σεῖς κι' ἂν ἔχω τύχη καὶ δὲν κλάψη διαβαίνουμε κι' ἐμεῖς.

Μὰ ὁ Θεὸς βοήθησε αὐτὴ τὴ φορά! Πέρασαν ὅλοι καὶ μαζί, ἔπειτα ἀπὸ κούρασι ἑβδομάδος, ἔφτασαν στὴ Λειβαδιά... Ἡ τύχη τοῦ παιδιοῦ βοηθοῦσε. Τὸ πεπρωμένο κανόνιζε τὰ βήματά τους, ἀποκοιμοῦσε τοὺς φρουροὺς καὶ ἔφραζε τὸ στόμα τοῦ παιδιοῦ... Ἡ τύχη εἶχε ἀλλάξει φύλλο! Στὴ Λειβαδιὰ ἡ οἰκογένεια τῶν Τριανταφυλλαίων ἀπόχτησε σπίτια, ὑποστατικά... Κι' ὁ μικρός, ποὺ ὠνομάσθηκε Γιάννης, ἄρχισε τὴ δουλειά, τὴ σκληρὴ δουλειὰ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βάλθηκε νὰ δημιουργήση. Δὲν τὸν ἔμαθαν γράμματα. Μὰ ἔμαθε μόνος του λίγα. Μὰ τί σημασία ἔχουν αὐτά; Ἕνα εἶναι ἡ ἀλήθεια... Τὸ παιδὶ αὐτὸ ποὺ γεννήθηκε στὸ δάσος, ποὺ παρ' ὀλίγο νὰ τὸ πετάξουν φαγητὸ γιὰ τοὺς λύκους, ἦταν ὁ μετέπειτα ἔνδοξος στρατηγὸς Μακρυγιάννης, ποὺ ἔπαιξε κατὰ τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821 σπουδαιότατο ρόλο κυρίως εἰς τὴν Ἀττικὴ μαζὶ μὲ τὸν Γκούρα καὶ Ὀδυσσέα Ἀνδροῦτσο καὶ ποὺ τ' ὄνομά του φέρει καὶ μιὰ ὁλόκληρη συνοικία τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τιμήν του.

Πῶς; Ἴσως σᾶς τὰ πῶ μιὰ ἄλλη φορά! Ἕνα ὅμως ἔχει ἐδῶ τὴ σημασία του. Πῶς μὲ τὴ θέλησι, μὲ τὴν ἐπιμονή, μὲ τὴ φιλοπατρία καὶ τὴν ἀφοσίωσι στὸ καθῆκον τὸ «παιδὶ τοῦ δάσους» ἔγινε μέγας καὶ τρανός, αἰώνιο παράδειγμα γιὰ τοὺς νέους ποὺ δὲν ἐσυνήθισαν νἆναι αἰσιόδοξοι καὶ νὰ πιστεύουν στὸν ἑαυτό τους. Αἰώνιο παράδειγμα γιὰ κείνους ποὺ δειλιάζουν μπροστὰ στὰ ἐμπόδια!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Πλύνε καθημερινῶς τὰ πόδια σου

Τὰ πόδια μας πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωμεν, διότι, ὅταν δὲν εἶνα: σὲ καλὴ κατάστασι, δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ἐκδρομές. Πρωτίστως πρέπει νὰ περπατοῦμε ἴσια. Τὸ πόδι, τὸ ὁποῖον πατεῖ ἴσια ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἶναι καὶ τὸ μόνον κανονικόν. Εἶναι δὲ αὐτὸ πλατὺ εἰς τὸ ἄκρον μὲ διάστημα μεταξὺ τῶν δακτύλων, ἐνῷ τὰ παραμορφωμένα πόδια ἀπὸ στενὰ ὑποδήματα ἔχουν τὸ ἕνα δάκτυλο ἐπάνω στ' ἄλλο. Πρέπει νὰ βαδίζῃς μὲ τὸ ἄκρον τοῦ ποδιοῦ, διευθυνόμενον ἀκριβῶς πρὸς τὰ ἐμπρός· ὅταν τὰ πόδια στρέφωνται πρὸς τὰ ἔξω, τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶναι ἀδύνατα. Τὰ ὑποδήματά σου πρέπει νὰ εἶναι πλατειὰ εἰς τὴν ρίζαν τῶν δακτύλων, ἡ πρὸς τὰ ἔσω κόψις νὰ εἶναι εὐθεῖα γραμμή, καὶ τὸ τακοῦνι χαμηλό.

Ὅταν τὸ πόδι εἶναι κανονικό, ὁ θόλος αὐτοῦ δὲν ἐγγίζει στὸ ἔδαφος, ὅταν πατῇ γυμνό. Ἐὰν ἐγγίζῃ, εἶναι ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον θεραπεύεται διὰ τῆς γυμναστικῆς ὡς ἑξῆς:

1) Στρέφε τὰ ἄκρα τοῦ ποδιοῦ πρὸς τὰ μέσα, ὑψώσου ἐπὶ τῶν δακτύλων καὶ κατάβαινε βραδέως πρὸς τὴν ἐξωτερικὴ κόψι τῶν ποδιῶν.

2) Περιπάτει εἰς τὴν ἀνωτέρω θέσιν ἢ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς κόψεως τῶν ποδιῶν.

Τὰ ὑποδήματα πρέπει νὰ εἶναι εὐρύχωρα, διότι ἄλλως θὰ πάθῃς κάλους. Διὰ νὰ ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τοὺς κάλους, μόνον μὲ εὐρύχωρα ὑποδήματα θὰ τὸ κατορθώσῃς. Ἐὰν τὰ δάκτυλα τρίβωνται μεταξύ των, γίνονται κάλοι, καὶ τότε πρέπει νὰ κρατῇς αὐτὰ χωρισμένα μὲ βαμβάκι. Ἀπόφευγε τὰ μυτερὰ ὑποδήματα. Μὴ φορῇς τακτικὰ «λουστρίνια», διότι δὲν ἔχουν πόρους καὶ εἶναι βλαβερὰ στὰ πόδια. Ὅταν τὸ νύχι εἰσέλθῃ εἰς τὸ κρέας, ὁ πόνος εἶναι πολύς, ἐὰν δὲ τοῦτο σοῦ συμβαίνῃ συχνά, ἄφησε τὸ νύχι νὰ μεγαλώσῃ πέραν τοῦ τρυφεροῦ μέρους καὶ βάλε βαμβάκι κάτωθεν τοῦ ὄνυχος εἰς τὸ μέρος αὐτό.

Θερμὸ ποδόλουτρο ἀναπαύει θαυμάσια τὰ πόδια. Προσέχετε πολὺ ὅταν κόπτετε τοὺς κάλους σας μὴ αἱματώσουν καὶ πάθετε δηλητηρίασιν.

Περιποίησις ὀνύχων

Ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα συστατικὰ καθαριότητος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὰ καθαρὰ νύχια. Κάθε Νέος πρέπει νὰ ἔχῃ βοῦρτσα τῶν νυχιῶν. Πάντοτε πρέπει νὰ πλύνῃς τὰ χέρια καὶ τὰ νύχια προτοῦ φάγῃς. Κόπτε τὰ νύχια τακτικὰ εἰς μῆκος μέτριον. Ἐὰν εἶναι πολὺ μακρά, σ' ἐμποδίζουν ἀπὸ κάθε ἄσκησι τῶν χεριῶν καὶ εἶναι σημεῖον μαλθακότητος. Καταστρεπτικὴ διὰ τὰ δάκτυλα συνήθεια εἶναι τὸ φάγωμα τῶν νυχιῶν μὲ τὰ δόντια. Διὰ νὰ ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τὴ συνήθεια αὐτή, βάπτιζε κάθε τόσο τὰ νύχια σὲ μιὰ πικρὴ διάλυσι. Μὴ κόβῃς τὰ νύχια μὲ μαχαιράκι· κυρτὸ ψαλίδι εἶναι τὸ προτιμότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Τὸ δέρμα ποὺ καλύπτει τὰ νύχια πρέπει μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα νὰ τὸ σπρώχνῃς πρὸς τὰ πίσω μὲ μετάλλινη ἢ μὲ κοκκάλινη λεπίδα, γιὰ ν' ἀποφεύγῃς τὰς παρονυχίδας καὶ νὰ ἔχουν κανονικὸν σχῆμα.

Ὕπνος

Ὁ Νέος στὴν ἀνάπτυξί του πρέπει νὰ κοιμᾶται πολύ, γιατὶ κατὰ τὸν ὕπνον μεγαλώνει. Ἐφ' ὅσον δὲν κοιμᾶται, ὁ ὀργανισμὸς φθείρεται. Ὁ Νέος πρέπει νὰ κοιμᾶται 9—10 ὧρες τὸ ἡμερόνυκτο. Ἐὰν μιὰ μέρα δὲν μπορέσῃς νὰ κοιμηθῇς τὶς ὧρες αὐτές, ἀναπλήρωσέ τες τὴν ἐπομένην. Ἐὰν αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτό σου κουρασμένο, μεῖνε στὸ κρεββάτι μίαν ἢ δυὸ ὧρες περισσότερον, ἐὰν ἡ ἐργασία σου τὸ ἐπιτρέπῃ. Ὁ Νέος πρέπει ὅταν ξυπνᾷ, νὰ αἰσθάνεται ζωὴ καὶ δύναμι.

Ἐξάσκησις

Δίδοντες ἁπλοῦν σύστημα γυμνάσεως νέων, ἔχομε σκοπὸ νὰ καταλάβουν αὐτοὶ ὅτι μοναδικὸς σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ βοηθῇ τοὺς ἀρχηγοὺς στὴ μετακίνησι τῶν ὁμάδων μὲ καλὴ τάξι κατὰ τὰς παρελάσεις. Δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς γύμνασμα γιὰ τὰ παιδιὰ σὲ χρόνο ποὺ ἄλλαι ἐπωφελέστεραι ἀπασχολήσεις εἶναι δυναταί.

Ὅταν βλέπῃς ὁμάδα Νέων καλῶς γυμνασμένη εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, ἀλλὰ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ ἀνίχνευσι ἢ νὰ μαγειρεύσῃ, ἀμέσως ἐννοεῖς ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ἐκείνης δὲν εἶναι καλός. Ὁ ἀδιάφορος καὶ μὲ ὀλίγην φαντασίαν ἀρχηγὸς πάντοτε καταλήγει στὶς στρατιωτικὲς ἀσκήσεις.

Οἱ Νέοι πρέπει νὰ γυμνάζωνται μόνον γιὰ νὰ μποροῦν μὲ τάξι καὶ γρήγορα νὰ μετακινῶνται ἀπὸ τὸ ἕνα σημεῖο στὸ ἄλλο.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις ἐπίσης τοὺς κάνουν ταχεῖς καὶ ζωηρούς. Ἐνδυναμώνουν τοὺς μῦς, ποὺ ὑποβαστάζουν τὸ σῶμα, ὅταν δὲ κρατῇς ὄρθιο τὸ σῶμά σου, οἱ πνεύμονες καὶ ἡ καρδία ἀποκτοῦν ἀρκετὸ χῶρο πρὸς ἐλευθέραν λειτουργίαν, τὰ δὲ ἐντόσθια εὑρίσκονται εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν των διὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς κ.τ.λ.

Κυρτωμένη στάσις, ἀφ' ἑτέρου, πιέζει ὅλον τὸν ὀργανισμὸν καὶ ἐμποδίζει τὴν κανονική του λειτουργία, οὕτως ὥστε ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἔχει κυρτὴ στάσι, εἶναι πάντοτε ἀδύνατος καὶ ἀσθενικός.

Νέοι κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν των ἔχουν μεγάλην τάσιν στὸ νὰ καμπουριάζουν, τὴν ὁποίαν τάσιν μποροῦν νὰ καταπολεμήσουν μὲ τὴν πολλὴ γυμναστική.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν θεραπευτικῶν φυτῶν

Ἡ ὑγιεινὴ καὶ μερικὲς πρόχειρες ἰατρικὲς γνώσεις εἶναι ἀναγκαιότατα γιὰ κάθε ἄνθρωπο καὶ ἰδίως γιὰ τὴν γυναῖκα ποὺ εἶναι ἡ ἀρχηγὸς τοῦ σπιτιοῦ καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ γιατροῦ.

Στὴν κατωτέρω στήλη περιγράφουμε μερικὰ ἀπὸ τὰ γνωστότερα φυτὰ ποὺ ἔχουν θεραπευτικὲς ἰδιότητες καὶ ποὺ μπορεῖ κάθε νοικοκυρὰ νὰ τὰ μεταχειρίζεται ἄφοβα γιὰ τὶς ἀρρώστειες ποὺ θεραπεύουν.

Ἡ φασκομηλιά, ποὺ λέγεται ἐπιστημονικὰ ἐλελίφασκος, εἶναι τὸ γνωστὸ ἀρωματικὸ φρύγανο ποὺ φυτρώνει στὰ βουνὰ καὶ στοὺς ἄγονους τόπους καὶ περιέχει πρασινωπὸ αἰθέριο ἔλαιο, καμφορὰ καὶ μερικὲς στυπτικὲς οὐσίες. Ἡ φασκομηλιὰ ἐνεργεῖ ὡς ἐρεθιστικὸ καὶ στυπτικὸ συγχρόνως φάρμακο.

Τὸ ἀφέψημα τῆς φασκομηλιᾶς τὸ μεταχειρίζονται ὡς στομαχικὸ κατὰ τῆς δυσπεψίας καὶ ὡς θερμαντικὸ πρωϊνὸ ρόφημα.

Ἐπίσης ἐνδείκνυται γιὰ νὰ λινοστεύῃ τὴν ἔκκρισι τοῦ γάλακτος. Γι' αὐτὸ καὶ συνιστᾶται στὶς μητέρες ποὺ ἀποκόβουν τὸ μωρό τους. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι τὴν παίρνουν καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὴν τοποθετοῦν σὲ σακκίδια μαζὶ μὲ δενδρολίβανο καὶ δυόσμο κάτω ἀπὸ τὶς μασχάλες τους.

Τὸ χαμόμηλο, ποὺ ἐπιστημονικὰ λέγεται χαμαίμηλον ἢ ματρικαρία, εἶναι κοινότατο φυτὸ στοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ περιβόλια τῆς πατρίδος μας. Τὸ ἀφέψημα τοῦ χαμομηλιοῦ τὸ μεταχειρίζονται κατὰ τῶν πόνων τῆς κοιλίας, τοῦ ἄσθματος, καθὼς ἐπίσης καὶ ὡς χωνευτικό.

Ἡ ἀψιθιά, ποὺ ἐπιστημονικὰ λέγεται ἀψίνθου πόα, εἶναι φάρμακο τονωτικὸ καὶ ἐνδείκνυται κατὰ τῆς δυσπεψίας, τῶν ἀνωμάλων διαρροιῶν, τῶν ἐμφράξεων τοῦ ἥπατος καὶ τῆς σπλήνας καὶ γιὰ τοὺς ἑλώδεις πυρετούς.

Ὁ λιναρόσπορος, ποὺ ἐπιστημονικὰ λέγεται λίνου σπέρμα, εἶναι αὐτοφυὴς στὸν τόπο μας, ἔχει μαλακτικὲς ἰδιότητες καὶ τὸ ἀφέψημά του εἶναι ἀποτελεσματικὸ κατὰ τῶν φλεγμονῶν τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων. Ἐπίσης ὠφελεῖ στὸν ἐρεθισμὸ τῶν πνευμόνων καὶ ἄλλων ὀργάνων. Ἐξωτερικῶς καὶ ὑπὸ μορφὴν καταπλασμάτων χρησιμεύει ὡς μαλακτικὸν κατὰ τῶν βρογχικῶν παθήσεων, τῶν κρυολογημάτων κλπ.

Τὸ μελισσόχορτο, ποὺ ἐπιστημονικα λέγεται μελισσοφύλλου πόα, εἶναι ἀρωματικὸ φυτὸ καὶ φυτρώνει σὲ σκιερὰ μέρη, ἔχει ἀρωματικὴ ὀσμὴ παρεμφερῆ μὲ τοῦ λεμονιοῦ καὶ γεῦσι ὑπόπικρη. Τὸ μελισσόχορτο ἔχει ἀντισπασμωδικές, ἐρεθιστικὲς καὶ διαφορητικὲς ἰδιότητες. Ἐπίσης λαμβάνεται καὶ κατὰ τῶν πονοκεφάλων.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρὶς οἰκογένεια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δὲν εἶδα πιὰ οὔτε τὴν κοιλάδα μας, οὔτε τὸ σπίτι μας. Μόνο βουνὰ γαλάζια, ὁλόγυρα, ποὺ λὲς κι' ἀνέβαιναν στὸν οὐρανό. Καὶ τὰ μάτια μου, σὰ χαμένα, πλανήθηκαν σὲ διαστήματ' ἀπέραντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τὸ ταξίδι.

Ὅποιος ἀγοράζει παιδιά, σαράντα φράγκα τὸ ἕνα, δὲν σημαίνει πάντα πὼς εἶναι δράκος, ποὺ τρέφεται μ' ἀνθρωπινὸ κρέας.

Ὁ Βιτάλης δὲν ἤθελε νὰ μὲ φάη καί, σπάνιο πρᾶγμα γιὰ ἕναν ἀγοραστὴ παιδιῶν, δὲν ἦταν οὔτε κακὸς ἄνθρωπος.

Τὸ κατάλαβα σὲ λίγο.

Ἤμαστε ἀκόμα στὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ ἐκείνου ποὺ χωρίζει τὴν κοιλάδα τοῦ Λεϊγηρα ἀπὸ τοῦ Δορδόνη, ὅταν μὲ ξανάπιασε ἀπ' τὸ χέρι κι' ἀρχίσαμε ἀμέσως νὰ κατεβαίνουμε τὴν ἄλλη του πλαγιά, τὴ μεσημβρινή.

— Τώρα, μοῦ εἶπε, περπάτει κοντά μου σιγὰ-σιγά. Μὴν ξεχνᾷς ὅμως, πὼς ἂν κάμης νὰ φύγης, ὁ Κάπης κι' ὁ Ζερμπῖνος θὰ σὲ φθάσουν γρήγορα κι' ἔχουν δόντια πολὺ μυτερά!

Νὰ φύγω; ἔβλεπα πὼς τώρα πιὰ ἦταν ἀδύνατο καὶ γι' αὐτὸ ἔκρινα περιττὸ καὶ νὰ δοκιμάσω.

Κι' ἀναστέναξα.

— Εἶσαι λυπημένος, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, δὲν ἔχεις ἄδικο καὶ δὲ σὲ μαλλώνω. Μπορεῖς νὰ κλάψης ἐλεύθερα, ἂν σ' ἀρέση. Προσπάθησε ὅμως νὰ καταλάβης πὼς ἐγὼ δὲν σὲ πῆρα γιὰ κακό σου. Τί θὰ γινόσουν; Θὰ πήγαινες, τὸ πιθανώτερο, στ' Ὀρφανοτροφεῖο. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ σ' ἀνάθρεψαν, δὲν εἶναι γονιοί σου. Ἡ μαμά σου, ὅπως τὴ λές, ἦταν καλὴ γιὰ σένα, τὴν ἀγαπᾷς κι' ὁ χωρισμός της σὲ θλίβει. Πάει καλά! Σκέψου ὅμως πὼς κι' αὐτὴ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σὲ κρατήση, ἀφοῦ δὲν ἤθελε ὁ ἄντρας της. Μὰ κι' ὁ ἄντρας πάλι δὲν εἶναι ὅσο σκληρὸς τὸν νομίζεις. Δὲν ἔχει τὸν τρόπο, εἶναι σακάτης, δὲν μπορεῖ νὰ ἐργάζεται κι' ὁ ἄνθρωπος συλλογίσθηκε πὼς θἆταν ἄδικο νὰ πεινᾷ αὐτός, γιὰ νὰ τρέφη σένα. Μάθε το ἀπὸ τώρα, παιδί μου: ἡ ζωὴ εἶναι πόλεμος, ὅπου κανένας δὲν κάνει ὅ,τι θέλει.

Αὐτὰ βέβαια ἦταν λόγια σωστά. Μὲ τὸ στόμα τοῦ Βιτάλη μοῦ μιλοῦσε ἡ φρόνησι κι' ἡ πεῖρα. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὅμως ἦταν κάτι ἄλλο ποὺ μιλοῦσε στὴν ψυχή μου πολὺ δυνατώτερα: ὁ χωρισμός.

Δὲν θὰ ξανάβλεπα πιὰ ἐκείνη ποὺ μὲ εἶχε ἀναθρέψει, ἐκείνη ποὺ μὲ χάϊδευε, ἐκείνη ποὺ μ' ἀγαποῦσε, — τὴ μητέρα μου! Κι' αὐτὴ ἡ σκέψι μ' ἔσφιγγε στὸ λαιμό, μ' ἔπνιγε.

Ὡς τόσο περπατοῦσα στὸ πλάϊ τοῦ Βιτάλη καὶ συλλογιζόμουν ὅσα μοῦ εἶπε πῆ.

Ἀλήθεια. Ἀφοῦ ὁ Μπαρμπερῆς δὲν ἦταν πατέρας μου, τί τὸν ὑποχρέωνε νὰ στενοχωρηθῆ, νὰ ὑποφέρη, νὰ πεινάση γι' ἀγάπη μου;... Μὲ πῆρε μιὰ φορά, μ' ἐμεγάλωσε. Ἂν μ' ἔδιωχνε σήμερα, ἦταν γιατὶ δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ μ' ἔχη. Ἐγὼ δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν κρίνω ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτή, παρ' ἀπὸ τὰ ὀκτὼ χρόνια ποὺ μὲ κράτησε στὸ σπίτι του.

— Σκέψου αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπα, μικρέ, μοῦ ἔλεγε κάθε τόσο ὁ Βιτάλης, καὶ θὰ ἰδῆς πὼς δὲν θἆσαι πολὺ δυστυχισμένος μαζί μου.

Κατεβήκαμε τὴν πλαγιὰ κι' ἐφθάσαμε σὲ μιὰ μεγάλη πεδιάδα, ποὺ ἁπλώνουνταν, ὁμαλὴ καὶ μονότονη, ὅσο ἔφθαναν τὰ μάτια μας. Οὔτε δένδρα, οὔτε σπίτια. Ρείκια μόνο κοκκινωπὰ κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ λειβάδια μὲ ξεραμένα σπάρτα, ποὺ κυμάτιζαν στὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου.

— Φεύγα τώρα ἂν σ' ἀρέση! εἶπε ὁ Βιτάλης, ἁπλώνοντας τὸ χέρι του στὴν πεδιάδα.

Πρόσεξε ὅμως μὴν...ἀνάψης σπίρτο.

Ὤ, οὔτε ἰδέα γιὰ νὰ φύγω! Γιὰ νὰ πάω ποῦ; Σὲ ποιόν;...

Μ' ὅλ' αὐτά, ὁ ψηλὸς κι' ὅμορφος γέρος μὲ τ' ἄσπρα γένεια, δὲν ἦταν ἴσως ὅσο φοβερὸς μοῦ φάνηκε στὴν ἀρχή. Κύριός μου, ἀφέντης μου, ναί· μὰ μπορεῖ νὰ μὴν ἦταν κι' ἀπὸ τοὺς σκληροὺς ἐκείνους ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν οἶκτο...

Ὧρες περπατήσαμε στὶς θλιβερὲς ἐκεῖνες ἐρημιές, ὅπου δὲν βλέπαμε γύρω μας παρὰ μερικοὺς λόφους γυμνούς... Εἶχα ὅλως διόλου ἄλλη ἰδέα γιὰ τὰ ταξίδια· κι' ὅταν καμμιὰ φορά, στοὺς παιδικοὺς ρεμβασμούς μου, ἔφευγ' ἀπὸ τὸ χωριό μου, βρισκόμουν μὲ τὴ φαντασία σὲ ὄμορφες χῶρες, ποὺ δὲν ἔμοιαζαν καθόλου μ' αὐτὴ ποὺ μοὔδειχνε τώρα ἡ πραγματικότης.

Κι' ἦταν ἡ πρώτη μου φορὰ ποὺ ἔκανα τόσο δρόμο μονομιᾶς χωρὶς σταθμό, χωρὶς ξεκούρασμα.

Ὁ κύριός μου πήγαινε μπροστὰ μὲ μεγάλο κανονικὸ βῆμα, κρατῶντας τὸν Καρδούλη στὸν ὦμο του, ἐνῷ γύρω του πηλαλοῦσαν τὰ σκυλιά, χωρὶς νὰ ξεμακραίνουν.

Κάθε τόσο, ὁ Βιτάλης τοὺς ἔλεγε ἀπὸ ἕνα καλὸ λόγο, πότε γαλλικὰ καὶ πότε σὲ μιὰ ἄλλη γλῶσσα, ποὺ δὲν τὴν καταλάβαινα.

Οὔτε αὐτός, οὔτ' ἐκεῖνα δὲν φαίνουνταν καθόλου νὰ αἰσθάνουνται κούρασι. Δὲν ἦταν ὅμως τὸ ἴδιο καὶ γιὰ μένα. Ἐγὼ εἶχα κατακουρασθῆ. Ὁ σωματικὸς κόπος κι' ἡ ψυχικὴ ταραχή, μαζὶ καὶ τὰ δυὸ μὲ εἶχαν τσακίσει.

Ἔσερνα τὰ πόδια μου κι' ἔβλεπα καὶ πάθαινα ν' ἀκολουθῶ τὸν κύριό μου. Δὲν τολμοῦσα ὅμως νὰ τοῦ ζητήσω νὰ σταθοῦμε.

— Τὰ τσαρούχια σὲ κουράζουν, μοῦ εἶπε. Στὸ Οὐσσὲλ θὰ σοῦ ἀγοράσω παπούτσια.

Ὁ λόγος αὐτὸς μοὔδωσε θάρρος.

Ἀλήθεια, τίποτα δὲν ἐπιθυμοῦσα περισσότερο ἀπὸ ἕνα ζευγάρι παπούτσια. Στὸ χωριό, τὸ Δημαρχόπουλο, καθὼς κι' ὁ γυιὸς τοῦ ξενοδόχου, εἶχαν παπούτσια· καὶ τὴν Κυριακή, ποὺ τοὺς ἔβλεπα στὴν Ἐκκλησιά, πὼς τοὺς ζήλευα!...

— Εἶναι μακρυὰ ἀκόμα τὸ Οὐσσέλ; ρώτησα.

— Προδόθηκες! φώναξε ὁ Βιτάλης γελῶντας. Θἄθελες πολὺ νἄχες ἕνα ζευγάρι παπούτσια, ἔ; Πολὺ καλά. Ἐγὼ θὰ σοῦ πάρω, καὶ μάλιστα θἄχουν ἀπὸ κάτου καρφιά. Σοῦ ὑπόσχομαι ἀκόμα ἕνα βελούδινο πανταλόνι, ἕνα σακκάκι, κι' ἕνα καπέλλο. Αὐτὰ θὰ σὲ παρηγορήσουν, ἐλπίζω, καὶ θὰ σοῦ δώσουν δύναμι νὰ κάμης τὰ πέντε μίλλια ποὺ μᾶς μένουν.

Παπούτσια μὲ καρφιά! Ἐγὼ τὰ ὠνειρευόμουν τόσον καιρὸ σκέττα· καὶ τώρα ν' ἀκούω πὼς θἄχουν ἀπὸ κάτου

καὶ καρφιά; Ἀμέσως ξέχασα τοὺς πόνους μου καὶ συλλογίσθηκα πὼς ὁ Βιτάλης δὲν ἦταν καθόλου κακὸς ἄνθρωπος.

Ἂν ἦταν κακός, θἄβλεπε πὼς τὰ τσαρούχια μὲ κούραζαν; Ἂν ἦταν κακός, θὰ μοὔταζε παπούτσια μὲ καρφιά, βελουδένιο πανταλόνι, σακκάκι καὶ καπέλλο;

Ἔ, καὶ νὰ μ' ἔβλεπε ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα νὰ τὰ φορῶ! Πῶς θὰ χαίρουνταν, πῶς θὰ μὲ καμάρωνε!

Κρῖμα ποὺ τὸ Οὐσσὲλ ἦταν ἀκόμα τόσο μακρυά. Γιατὶ μ' ὅλα τὰ παπούτσια καὶ τὸ βελουδένιο πανταλόνι ποὺ μ' ἐπερίμεναν ἐκεῖ πέρα, μοῦ φαίνουνταν πὼς δὲν θὰ μποροῦσα νὰ περπατήσω ἀκόμα τόσο πολύ.

Καλὰ ὅμως ποὺ μὲ λυπήθηκε... ὁ οὐρανός. Γιατὶ ἐνῷ, τὴν ὥρα ποὺ ξεκινήσαμε, ἦταν καθαρώτατος, σιγὰ-σιγὰ συννέφιασε καὶ τώρα ἄρχισε νὰ πέφτη μιὰ ψιλὴ βροχή, ποὺ δὲν ἐννοοῦσε νὰ πάψη.

Μὲ τὴν προβειά του, ὁ Βιτάλης ἦταν καλὰ προφυλαγμένος καὶ μποροῦσε μάλιστα νὰ προφυλάγη καὶ τὸν Καρδούλη, ποὺ μὲ τὴν πρώτη ψιχάλα χώθηκε μέσα. Τὰ σκυλιὰ ὅμως κι' ἐγὼ γινήκαμε σὲ λίγο μουσκίδι. Καὶ καλὰ τὰ σκυλιά, μποροῦσαν κάθε τόσο νὰ τινάζουνται καὶ νὰ πετοῦν ἀπ' τὴ γούνα τους τὸ νερό· ἐγὼ ὅμως ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ περπατῶ μ' ἕνα βάρος ποὺ μ' ἐτσάκιζε καὶ μ' ἐπάγωνε.

— Συναχώνεσαι εὔκολα; μὲ ρώτησε ὁ κύριός μου.

— Δὲν ξέρω... δὲ θυμοῦμαι νὰ συναχώθηκα ποτέ.

— Καλὸ αὐτό, καλό. Νὰ ποὺ ἔχεις καὶ σὺ τὰ καλά σου! Ἂς εἶναι ὅμως, σήμερα δὲν μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε περισσότερο. Ἐκεῖ κάτου βλέπω ἕνα χωριό· θὰ πᾶμε νὰ κοιμηθοῦμε.

Μὰ τὸ χωριὸ ἐκεῖνο δὲν εἶχε χάνι καὶ κανένας δὲν θέλησε νὰ μπάση στὸ σπίτι του ἕνα γέρο σὰ ζητιᾶνο, ποὺ ἔσερνε μαζί του ἕνα παιδὶ καὶ τρία σκυλιὰ καταλασπωμένα.

— Δὲν ἔχει τόπο ἐδῶ! μᾶς ἔλεγαν.

Καὶ μᾶς ἔκλειναν τὴν πόρτα κατάμουτρα. Γυρίσαμε ὅλα τὰ σπίτια, χωρὶς νὰ βροῦμε ἄσυλο πουθενά!

Θ' ἀναγκαζόμαστε λοιπὸν νὰ κάμουμε, ἔτσι κουρασμένοι, τὰ τέσσερα μίλλια ποὺ μᾶς χώριζαν ἀπὸ τὸ Οὐσσέλ; Κι' ἐνύκτωνε, κι' ἡ βροχὴ δυνάμωνε, κι' ἐγὼ αἰσθανόμουν τὰ πόδια μου βαρειά, ξυλιασμένα...

Ἄχ, σπιτάκι μου, ποῦ 'σαι;...

Τέλος πάντων, ἕνας χωριάτης πιὸ εὐσπλαχνικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μᾶς ἄνοιξε τὴν πόρτα μιᾶς χορταποθήκης. Δὲν μᾶς ἔμπασε ὅμως, παρὰ μὲ τὴ συμφωνία νὰ μὴν ἀνάψουμε καθόλου φῶς.

— Δός μου τὰ σπίρτα σου εἶπε στὸ Βιτάλη· θὰ στὰ ξαναδώσω αὔριο ποὺ θὰ φύγετε.

Πάλι καλά! θἄχαμε μιὰ σκεπὴ νὰ μᾶς προφυλάγη κι' ἡ βροχὴ δὲν θὰ μᾶς μούσκευε ὥς τὸ κόκκαλο.

Ὁ Βιτάλης ἦταν προνοητικὸς ἄνθρωπος καὶ ποτὲ δὲν ξεκινοῦσε χωρὶς τρόφιμα. Στὸ στρατιωτικὸ σάκκο ποὺ κρέμουνταν στὸν ὦμο του, εἶχε μιὰ μεγάλη φέτα ψωμί, ποὺ τὴν ἔβγαλε καὶ τὴν ἔκοψε προσεκτικὰ σὲ τέσσερα.

Εἶδα τότε, γιὰ πρώτη φορά, σὲ πόση ὑπακοὴ καὶ πειθαρχία κρατοῦσε τὸ θιασό του.

Τὴν ὥρα ποὺ γυρίζαμε ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα, γυρεύοντας φιλοξενία, ὁ Ζερμπῖνος εἶχε μπῆ σ' ἕνα σπίτι κι' εἶχε βγῆ ἀμέσως μ' ἕνα ξεροκόμματο στὸ στόμα.

— Ὕστερα τὰ λέμε, κὺρ-Ζερμπῖνε! τοῦ εἶπε μόνο ὁ Βιτάλης.

Δὲν θυμώμουν πιὰ αὐτὴ τὴν κλεψιά, ὅταν, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔκοβε τὴ φέτα ὁ κύριός μου, εἶδα τὸν Ζερμπῖνο νὰ κατεβάζη τὰ μούτρα.

Καθόμαστε σὲ δυὸ δεμάτια ἄχερο, ὁ Βιτάλης κι' ἐγὼ πλάϊ-πλάϊ, ὁ Καρδούλης στὴ μέση μας καὶ τὰ τρία σκυλιὰ ἀραδιασμένα μπροστά μας. Ὁ Κάπης κι' ἡ Δούλση κύτταζαν κατάματα τὸν κύριό τους· ὁ Ζερμπῖνος ὅμως ἔσκυβε τὸ κεφάλι μὲ τ' αὐτιὰ κατεβασμένα.

— Ὁ κλέφτης νὰ βγῆ ἀπ' τὴ γραμμή, πρόσταξε ὁ Βιτάλης, καὶ νὰ πάη στὴ γωνιά του. Θὰ κοιμηθῆ νηστικός.

Ἀμέσως ὁ Ζερμπῖνος ἄφησε τὴ θέσι του καί, περπατώντας συρτά, πῆγε νὰ κρυφθῆ στὴ γωνιὰ ποὺ τοῦ εἶχε δείξει τὸ χέρι τοῦ κυρίου του. Χώθηκε ὁλάκαιρος μέσα σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ ρείκια καὶ δὲν τὸν εἴδαμε πιά. Τὸν ἀκούγαμε ὅμως ποὺ σιγόκλαιγε ὅλη τὴν ὥρα πνιχτά.

Ὕστερα, ὁ Βιτάλης μοὔδωσε τὸ ψωμί μου καί, τρώγοντας ὁλοένα τὸ δικό του, πετοῦσε μπουκίτσες στὸν Καρδούλη, στὸν Κάπη καὶ στὴ Δούλση, ἀπ' τὰ κομμάτια ποὺ εἶχε κόψει γι' αὐτούς, ὥς που φαγώθηκαν ὅλα.

Ἂν καὶ τοὺς τελευταίους μῆνες, στὸ μητρικό μου σπίτι, δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὼς ζοῦσα βασιλικά, τὸ ξερὸ ψωμὶ τοῦ ἀποψινοῦ μου δείπνου μοῦ φάνηκε μολύβι.... Πόσο θὰ προτιμοῦσα τὴ ζεστὴ σούπα ποὺ μᾶς ἔκανε κάθε βράδυ ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα, ἔστω καὶ χωρὶς βούτυρο! Κι' ἀκόμα, πόσο εὐτυχισμένος θὰ ἤμουν ἂν εἶχα καὶ τώρα τὸ σκαμνάκι μου κοντὰ στὴ φωτιὰ κι' ἔπειτα τὸ ζεστό μου κρεββατάκι, νὰ χωθῶ μέσα στὰ σκεπάσματα καὶ νὰ κουκουλωθῶ ὥς τὴ μύτη!

Ἐδῶ, τίποτα! Οὔτε σεντόνια, οὔτε κουβέρτες· κι' ἔπρεπε νἆμαστε καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι ποὺ εἴχαμ' ἕνα στρῶμα ἀπὸ ἄχερο.

Τσακισμένος ἀπὸ τὴν κούρασι, μὲ τὰ πόδια μου πληγωμέν' ἀπ' τὰ τσαρούχια, μὲ τὰ ροῦχα μου βρεμμένα, ἐτρεμούλιαζ' ἀπὸ τὸ κρύο.

Εἶχε νυκτώσει γιὰ καλά, μὰ δὲν μοῦ πήγαινε ὕπνος.

— Τὰ δόντια σου χτυποῦν, μοῦ εἶπε ὁ Βιτάλης· κρυώνεις;

— Λιγάκι.

Τὸν ἄκουσα ν' ἀνοίγη τὸ σάκκο του.

— Νὰ ἕνα στεγνὸ πουκάμισο κι' ἕνα γιλέκο, μοῦ εἶπε σὲ λίγο. Βγάλε τὰ βρεμμένα σου ροῦχα, τυλίξου μ' αὐτὰ καὶ χώσου μέσ' στἄχερο. Θὰ ζεσταθῆς.

Ἔκαμα ὅπως μοῦ εἶπε, μὰ δὲ ζεστάθηκα τόσο γρήγορα. Πολλὴν ὥρα γύριζα καὶ ξαναγύριζα στὸ στρῶμα μου σὰν τὸ ψητό, χωρὶς νὰ βρίσκω ἀνάπαυσι καὶ ὕπνο.

Ἔτσι θἆταν ἡ ζωή μου κάθε μέρα;

Ἔτσι θὰ περπατοῦσα μίλλια μὲ βροχή, θἄτρωγα ξερὸ ψωμί, θὰ πλάγιαζα στ' ἄχερο καὶ θὰ ἔτρεμα ἀπ' τὸ κρύο; Καὶ δὲν θἄχα κανένα νὰ μὲ παρηγορήση, οὔτε μάννα-Μπαρμπερίνα οὔτε τίποτα;

Ἐνῷ συλλογιζόμουν αὐτά, μὲ βαρειὰ καρδιὰ καὶ δακρυσμένα μάτια, αἰσθάνθηκα στὸ πρόσωπό μου μιὰ ζεστὴ πνοή.

Ἅπλωσα τὸ χέρι μπροστὰ κι' ἀπάντησα τὰ σγουρόμαλλα τοῦ Κάπη.

Μὲ εἶχε πλησιάσει σιγὰ-σιγά, προφυλακτικά, καὶ μ' ἐμύριζε.

Τί νὰ ἤθελε; (Ἀκολουθεῖ)

Ὧρες περπατήσαμε στὶς θλιβερὲς ἐκεῖνες ἐρημιές...

Χίλια δυό σέ μιά σελίδα

Ὑπερωκεάνεια ἢ ὑδροπλάνα ;

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Ἀγγλία ναυπηγεῖ ὑπερωκεάνεια μεγαλύτερα καὶ ταχύτερα ἀπὸ τὸ «Βασίλισσα Μαρία», οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τελειώνουν μιὰ σειρὰ ἀπὸ κολοσσιαῖα ὑδροπλάνα γιὰ τὸν διάπλουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Ειρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Τώρα γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ποιὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο μέσα τῆς διασχίσεως τῶν Ὠκεανῶν θὰ ἐπιβληθοῦν περισσότερο στὸ προσεχὲς μέλλον.

Ἀπὸ τὸν παρακάτω πίνακα φαίνεται καθαρὰ πὼς θὰ ὑπερισχύσουν τὰ ὑδροπλάνα, γιατὶ γιὰ νὰ μεταφερθοῦν 100.000 ἐπιβάται ἀπὸ τὴν Εὐρώπη στὴν Ἀμερικὴ χρειάζονται:

Μὲ τὰ ὑπερωκεάνεια σκάφη

Χωρητικότ., τόννοι	240.000
Δύναμις εἰς ἵππους	480.000
Καύσιμος ὕλη	460.000
Πλήρωμα, ἄνδρες	4.000
Χρόνος, 6.000 χιλιόμ.	4 ἡμέρες.

Μὲ τὰ ὑδροπλάνα

Χωρητικότης, τόννοι	2.400
Δύναμις εἰς ἵππους	240.000
Καύσιμος ὕλη,τόννοι	42.000
Πλήρωμα, ἄνδρες	500
Χρόνος, 1.100 χιλιόμετρα	5 ὧρες.

Τί εἶναι τὸ διάχρονο;

Ἂν ἔχετε ἕνα, ὁποιοδήποτε μηχάνημα, π.χ. ἕνα μοτὲρ ποὺ δὲν λειτουργεῖ καλά, τότε γιὰ νὰ ἐξετάσετε τὸ μοτὲρ τὸν σταματᾶτε. Μὲ σταματημένο τὸ μοτὲρ ὅμως δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἂν εἶναι χαλασμένο ἀπὸ τὴ μηχανή. Τὶς διάφορες βλάβες θὰ τὶς βρῆτε μόνον ὅταν ἡ μηχανὴ βρίσκεται σὲ κίνησι, μ' αὐτὸ εἶναι πάλι ἀδύνατο, γιατὶ δὲν εἶναι δυνατὸ στὸ ἀνθρώπινο μάτι νὰ δῇ καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὶς κανονικὲς κινήσεις ἑνὸς ἐν λειτουργίᾳ μοτέρ. Αὐτὸ ὅμως ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κατορθώσουμε μὲ τὸ μάτι μας τὸ κατορθώνομε μὲ τὸ διάχρονο.

Αὐτὸ τὸ μηχάνημα μοιάζει μὲ στερεοσκόπιο ποὺ ἐσωτερικὰ φέρει σύστημα φακῶν καὶ οἱ ὀπτικὲς ἀκτῖνες ποὺ διέρχονται ἀπ' αὐτοὺς ἐπιβραδύνουν τόσο τὶς κινήσεις τοῦ μοτὲρ ποὺ ἀμέσως βρίσκεται τὸ μέρος ποὺ ὑπάρχει ἡ βλάβη. Τὸ διάχρονο λειτουργεῖ μὲ μοτὲρ ἢ ἠλεκτρισμό.

Πῶς γίνεται πόσιμο τὸ θαλασσινὸ νερὸ

Στὴν τελευταία βιομηχανικὴ ἔκθεσι τῆς Λειψίας βραβεύτηκε μιὰ παγοποιητικὴ μηχανὴ ποὺ πρόκειται νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας ἰδίως στὶς τροπικὲς χῶρες τῆς γῆς. Πρόκειται γιὰ τὴν εἰδικὴ παγοποιητικὴ μηχανὴ ποὺ παράγει πάγο ἀπὸ τὸ θαλασσινὸ νερό. Χάρις σ' ἕνα περίπλοκο σύστημα φίλτρων κατορθώνεται ὁ παραγόμενος πάγος νὰ εἶναι καθαρώτατος καὶ διαφανὴς κι' ἂν ἀκόμη προέρχεται ἀπὸ ἀκάθαρτα νερά. Γιὰ τὸν καθαρισμὸ γίνεται χρῆσις ἀμμωνίας ἢ μεθυλίου.

Τὸ νέο μηχάνημα, ποὺ εἶναι ἁπλό, οἰκονομικό, ἐλαφρὸ καὶ στερεό, προκάλεσε τὸ θαυμασμὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν ἐπισκεπτῶν.

Τὸ ἐργοστάσιο ἐπίσης κατασκευάζει καὶ εἰδικὲς τέτοιες παγοποιητικὲς μηχανὲς γιὰ τὰ ἀτμόπλοια. Σ' αὐτὲς τὶς παγοποιητικὲς μηχανὲς ἐφαρμόζεται κι' ἕνα εἰδικὸ ἠλεκτροκίνητο μηχάνημα ποὺ μεταβάλλει τὸ θαλασσινὸ νερὸ σὲ πόσιμο.

Ὑπάρχουν τέτοιες μηχανὲς χωρητικότητος 100 λιτρῶν νεροῦ ποὺ καταλαμβάνουν χῶρο μισοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου καὶ ζυγίζουν μὲ τὸ περιεχόμενόν τους μόνον 200 κιλά.

Πόσο κοστίζει ἕνα πολεμικὸ πλοῖο

Ἀπὸ μιὰ σχετικὴ ἀνακοίνωσι τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μαθαίνομε ὅτι: τὰ δύο τελευταίου τύπου θωρηκτὰ τὸ «Ρόντνυ» καὶ τὸ «Νέλσων» ποὺ τὸ πρῶτο ἔχει 33.900 καὶ τὸ δεύτερο 33.500 τόννους χωρητικότητος, κόστισαν τὸ μὲν «Ρόντνυ» 6.414.633 καὶ τὸ «Νέλσων» 6.410.017, λίρες στερλίνες, δηλαδὴ 190 λίρες στερλίνες ὁ τόννος. Ἀντιθέτως τὸ νέο καταδρομικὸ τύπου «Ντίντο», ποὺ μόλις πρὸ ὀλίγου καθειλκύσθη, ἔχει χωρητικότητα 5.000 τόννων καὶ κόστισε 2.000.000 στερλίνες, δηλαδὴ 400 περίπου στερλίνες κατὰ τόννον.

Ἀπὸ τοὺς παραπάνω ἀριθμοὺς φαίνεται πὼς τὰ ἐλαφρὰ σκάφη κοστίζουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὰ βαρέα.

Τί χρειάζεται γιὰ ἕνα κοστούμι

Σαποῦνι ἀπὸ κάρβουνο

Κάποιος Βιεννέζος χημικὸς κατώρθωσε καὶ κατεσκεύασε ἕνα νέο εἶδος σαπουνιοῦ μόνον ἀπὸ κάρβουνο. Αὐτὸ τὸ νέο του κατασκεύασμα φέρει καλύτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὸ γνωστὸ ὣς σήμερα σαποῦνι, ὅταν ριχθῇ σὲ ζεστὸ νερό. Ἄλλο προσὸν αὐτοῦ εἶναι ὅτι περιέχει 60 τοῖς ἑκατὸ λιγώτερο λιπαρὲς οὐσίες ἀπὸ τὸ κοινὸ σαποῦνι.

Αὐτὸ τὸ νέο σαποῦνι ἀπὸ κάρβουνο λανσαρίσθηκε στὸ ἐμπόριο μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, ἀλλ' ἰδίως γίνεται χρῆσις αὐτοῦ στὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια.

Τὸ νέο σαποῦνι τὸ χρησιμοποιοῦν ἐπίσης γιὰ τὸ πλύσιμο τῶν διαφόρων ὑφασμάτων, τῶν παρκὲ καθὼς καὶ γιὰ πλύσιμο τῶν χεριῶν καὶ τοῦ προσώπου.

Ξέρετε...

Τὸ μεγαλύτερο ζῶο ποὺ ὑπάρχει, τόσο στὴ γῆ ὅσο καὶ στὴ θάλασσα εἶναι ἡ κυανῆ φάλαινα τῆς ὁποίας τὸ μῆκος φθάνει τὰ 34 μέτρα καὶ τὸ βάρος τὰ ἑκατὸν χιλιάδες κιλὰ περίπου.

Τὸ μόνο πουλὶ ποὺ πετᾷ πρὸς τὰ πλάγια καὶ πρὸς τὰ πίσω εἶναι τὸ κολύβριον.

Ἀπὸ τ' ἄγρια ζῶα συλλαμβάνετε δυσκολώτερα ὁ λύκος, γιατὶ εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη ἡ ὄσφρησίς του καὶ μεταχειρίζεται χίλιες δυὸ πανουργίες γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὶς παγίδες τῶν κυνηγῶν.

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς Δράμαν κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν του.

Οἱ Φαλαγγῖται Ἀλεξανδρουπόλεως ἀποδίδοντες τιμὰς εἰς τὸν ἐκεῖθεν πρὸ καιροῦ διελθόντα Τοῦρκον Πρωθυπουργόν.

Οι Φαλαγγιται του IV Ὑποτομεως της Ὑποδιοικησεως Ἀρρενων Ἀθηνων.

Οἱ Φαλαγγῖται Διδυμοτείχου εἰς μίαν πρόσφατον ἐκεῖ ἑορτὴν παρελαύνοντες πρὸ τῶν ἐπισήμων.

Ὁμὰς Φαλαγγιτῶν τῶν Ἰωαννίνων φωτογραφουμένη πρὸ τῆς ἐκεῖ «Ζωσιμαίας Σχολῆς».

Τὸ Κέντρον τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ἀλεξανδρουπόλεως ὅπου στεγάζεται καὶ ἡ XXIX Περιφερειακὴ Διοίκησις.

Αἱ Φαλαγγίτισσαι Λακωνίας παρελαύνουσαι εἰς Σπάρτην κατὰ δοθεῖσαν ἐκεῖ πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἑορτήν.

Η ΣΕΛΙΣ των κοριτσιών

Φιλικὲς κουβέντες

ΟΧΙ ΡΟΜΠΟΤ

Ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐλαττώματα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ τάσις ποὺ ἔχουν νὰ μιμοῦνται τοὺς συνανθρώπους των. Καὶ μεταξύ μας, πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πὼς σὲ μᾶς τὶς γυναῖκες τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ εἶναι πιὸ ἀνεπτυγμένο.

Δὲν μὲ πιστεύετε; Θυμηθῆτε τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐπεσκέφθη τὸν τόπο μας ἡ Ζοζεφίνα Μπαίκερ, μὲ τὸ ἰδιότροπο καπελλῖνο της σχήματος κεσσὲ γιαουρτιοῦ. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ἡ μισὴ Ἀθήνα γέμισε ἀπὸ αὐτὸ τὸ σκουφί! Δὲν ἔβλεπες γυναῖκα, μικρὴ - μεγάλη, ψηλὴ - κοντή, δίχως νὰ φορῇ ἀπὸ ἕνα χρωματιστὸ κεσσὲ στὸ κεφάλι! Καὶ δυστυχῶς δὲν μιμούμεθα μόνον τὴν ἀμφίεσι, ἀλλὰ ξεσηκώνουμε καὶ ξένα φυσικά, συνήθειες ροπές, βίτσια. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον σκοτώνουμε τὴν προσωπικότητά μας, δημιουργῶντας τοὺς γελοίους ἐκείνους τύπους ποὺ συναντᾶμε συχνὰ στὰ σαλόνια, στὰ κέντρα, στὸ τράμ,παντοῦ. Ἀδικοῦμε τὴν φύσι ποὺ τόσο σοφὰ ἔπλασε χιλιάδες χιλιάδων φυσιογνωμίες δίδοντας στὴν κάθε μιὰ κάτι δικό της ξεχωριστό. Αὐτὸ τὸ κάτι τὸ δικό μας λοιπὸν πρέπει νὰ τὸ κρατήσωμε, νὰ τὸ ζωντανέψωμε. Πρέπει νὰ πετάξωμε τὴν μάσκα καὶ ν' ἀφήσωμε τὸν ἑαυτό μας ἐλεύθερο, νὰ μιλήσωμε τὴν γλῶσσα ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ πλάστης, νὰ περπατήσωμε ζωντανά, νὰ γελᾶμε ἐλεύθερα καὶ ὄχι ψεύτικα. Πρέπει νὰ διώξωμε τὸν ψεύτικο καὶ κούφιο υπλαζαρισμό, καὶ νὰ δημιουργήσωμε τύπους δικούς μας.

Κάθε γυναῖκα, κάθε κορίτσι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἕνας κόσμος. Ὄχι πιὰ ρομπὸτ τῆς μόδας καὶ μαριονέττες μιᾶς ἀρρωστημένης φαντασίας, μιᾶς κακῆς συνήθειας.

Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερος τύπος ἀπὸ τὸν Ἑλληνικό. Ὁ γελαστὸς οὐρανός μας καὶ ἡ γλυκειὰ ἀτμόσφαιρά μας, θέλουν χαρούμενα καὶ δροσερὰ πρόσωπα καὶ ἡ φύσι μας ἡ τόσο ποικίλη δὲν σηκώνει τὴν μονοτονία. Εἶναι τόσο ἀποκρουστικὴ ἡ ἀντιγραφὴ καὶ τόσο ὡραῖο τὸ γνήσιο, τὸ ἀτομικό, τὸ ἀληθινό, τὸ δικό μας.

Χριστίνα

Μάθετε νὰ μαγειρεύετε

Π ο υ λ ι ὰ Ἀ ν τ ζ ὲ μ Π ι λ ά φ ι.—Γιὰ τὸ ἀντζὲμ πιλάφι, τὰ πουλιὰ κόβουνται ὠμὰ καὶ καβουρδίζονται· ὅταν κοκκινίσουν καλὰ τότε ρίχνουμε τὸ ἀνάλογο νερό, δηλαδὴ τόσο, ὥστε νὰ σκεπασθοῦν καὶ προσθέτουμε ἁλάτι, πιπέρι καὶ λίγη ντομάτα. Ὅταν ἰδοῦμε ὅτι τὰ πουλιὰ ἔχουν βράσει, τότε ρίχνουμε καὶ τὸ ρύζι μετρῶντας τὸ ζουμὶ μὲ τὸ φλυτζάνι.

Ὅταν τὸ ρύζι τραβήξῃ τὸ ζουμί, κατεβάζουμε τὴν κατσαρόλα κ[αὶ] τὴν σκεπάζουμε ἐπὶ 5 λεπτὰ μὲ μια πετσετα.

Ψ ά ρ ι φ ο ύ ρ ν ο υ.— Γιὰ ψάρι τοῦ φούρνου νὰ προτιμᾶτε πάντοτε τὸ μαγιάτικο, τὴ συναγρίδα, ἢ τὴ σφυρίδα. Τὸ κόβετε φέτες, ἔπειτα κόβετε ψιλὸ μαϊντανό, τὸν ὁποῖον ἀνακατεύετε μὲ γαλέττα κοπανισμένη, πιπέρι καὶ τρία - τέσσαρα δόντια σκόρδο κομμένο ψιλά. Ἔχουμε κατάλληλο ταψὶ ἢ καραβάνα καὶ στρώνουμε μέσα τὸ μισὸ ὑλικό, ἐπάνω τοποθετοῦμε τὶς φέτες τοῦ ψαριοῦ, τὸ ὑπόλοιπο ὑλικὸ καὶ ἀπὸ πάνω ντομάτες κομμένες φέτες. Ἔπειτα ἀνακατεύουμε σ' ἕνα ἀγγεῖο κρασί, λάδι, χυμὸν λεμονιοῦ καὶ τὰ ρίχνουμε ἀπὸ πάνω. Κατόπιν τὸ στέλνουμε στὸν φοῦρνο νὰ ψηθῇ μισὴ ὥρα ὡς τρία τέταρτα.

Μ υ α λ ὰ μ ὲ σ ά λ τ σ α Τ α ρ τ ά ρ.— Ἀφοῦ βράσουμε τὰ μυαλὰ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον μὲ νερὸ ἁλατισμένο καὶ ξύδι, τὰ στραγγίζουμε καὶ τὰ βάζουμε σὲ μιὰ πιατέλλα κόβοντάς τα σὲ φέτες. Ἔπειτα ἑτοιμάζουμε τὴν ἀκόλουθη σάλτσα: 8 - 10 κουταλιὲς μαγιονέζα στὴν ὁποίαν ρίχνουμε 4 κουταλιὲς τουρσιὰ ψιλοκομμένα καὶ 1 κουταλιὰ μαϊντανὸ καὶ μὲ αὐτὴν περιχύνουμε τὶς φέτες τῶν μυαλῶν.

Σ β ί γ γ ο ι ο ἰ κ ο ν ο μ ι κ ο ί.— 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ γιαοῦρτι σακκουλίσιο· 1 φλυτζάνι ἀλεῦρι· 2 αὐγά· 1 κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ σόδα. Δουλεύετε καλὰ τὸ γιαοῦρτι, ρίχνετε λίγο - λίγο τὸ ἀλεῦρι καὶ ξαναδουλεύετε ἀκόμη λίγο καὶ τελευταῖα ρίχνετε τὴν σόδα. Ἀκολούθως ἔχετε βούτυρο πολὺ σὲ μιὰ κατσαρόλα κι' ὅταν κάψῃ, ρίχνετε κουταλιὲς ἀπὸ τὴ ζύμη νὰ τηγανισθοῦν.

Χρήσιμες συμβουλὲς

Μοντέρνες ἐπιπλώσεις

Ἂν ρίξῃ κανεὶς μιὰ ματιὰ στὴ μοντέρνα ἐπίπλωσι, ἐκεῖνο ποὺ θὰ τοῦ κάμῃ ἀμέσως ἐντύπωσι εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τοποθετοῦνται τώρα ὅλα μέσα σ' ἕνα σπίτι, ὥστε νὰ προσφέρουν ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ἄνεσιν καὶ ἀνάπαυσιν. Δὲν βλέπετε παρὰ πλατειὰ καὶ χαμηλὰ ντιβάνια, βαθειὲς πολυθρόνες ποὺ ἔχουν κρεμασμένο στὸ μπράτσο τους καὶ τὸ τασάκι ἀκόμη, ὥστε νὰ μὴ πρέπῃ νὰ κουνηθῇ ὁ καθήμενος γιὰ νὰ πετάξῃ τὴ στάχτη τοῦ τσιγάρου.

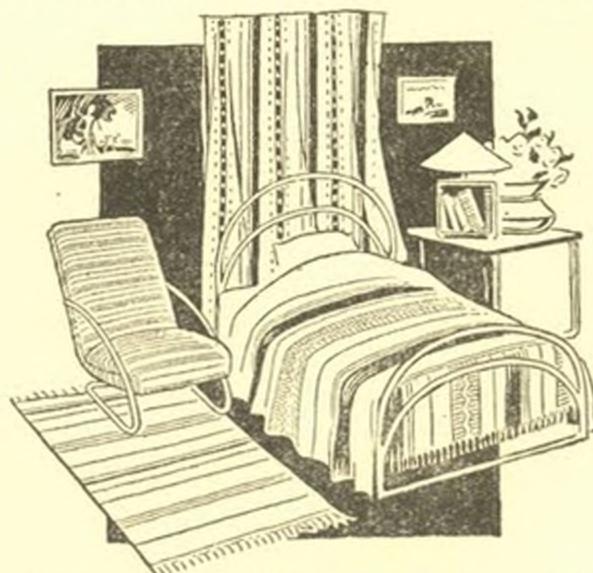
Τὰ παράθυρα εἶναι μεγάλα καὶ πλατειὰ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ στολισθοῦν καλύτερα καὶ νὰ ἀποτελέσουν μιὰ συμπαθητικωτάτη γωνιά. Τὰ χαμηλὰ τραπεζάκια καὶ οἱ χαμηλὲς καρέκλες δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν μοντέρνα ἐπίπλωσι.

Γιὰ τὴν καλὴ διατήρησι τῶν ἐπίπλων

Τὰ ἔπιπλα ποὺ στολίζουν τὸ σπίτι σας ἔχουν ἀνάγκη καὶ ἀπὸ καλὴ διατήρησι γιὰ νὰ μποροῦν νὰ κάνουν φιγούρα.

Τὰ κηρωμένα ἔπιπλα θέλουν καλὸ τρίψιμο μὲ μ[ι]ὰ φανέλλα, κάθε τόσο, ὁπότε γυαλίζουν ὡραιότατα. Τὸ καλύτερο μῖγμα γιὰ κέρωμα εἶναι νὰ τρίψετε κίτρινο κερὶ μέσα σὲ νέφτι καὶ νὰ τὸ ἀφήσετε 2 - 3 ἡμέρες νὰ λυώσῃ. Μὲ αὐτὸ τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς πινέλου ἀλείφετε τὰ ἔπιπλα, τὰ ἀφήνετε νὰ στεγνώσουν κι' ὕστερα τρίβετε δυνατά.

Τὰ βερνικωμένα ἔπιπλα ποὺ ἔχουν λοῦστρο, εἶναι δυσκολώτερο νὰ λουστρα ρισθοῦν, ἀλλὰ ὅταν τὰ τρίβουμε καθημερινῶς μὲ φανέλλα δὲν χάνουν τὸ λοῦστρο τους.

Μιὰ ὑπερμοντέρνα κρεββατοκάμαρη κοριτσιοῦ ποὺ κοστίζει πολὺ φθηνότερα ἀπὸ ὅ,τι μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Ὁ σκελετὸς τῆς πολυθρόνας, τοῦ κρεββατιοῦ καὶ τοῦ τραπεζιοῦ εἶναι μεταλλινος καὶ τὰ χρώματα τοῦ χαλιοῦ, τοῦ σκεπάσματος καὶ τῆς κουρτίνας συνδυασμένα.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ ἄγνωστη λοιπὸν αὐτὴ γῆ ἔπρεπε νὰ βρίσκεται, μὲ στρογγυλοὺς ἀριθμούς, σὲ ἀπόστασι τριακοσίων ναυτικῶν λευγῶν ἀπὸ τὰ δυτικὰ τῆς Αὐστραλίας ἢ Νέας Ὁλλανδίας. Ἀλλ' ἂν καὶ εἶχε στὴ διάθεσί του τὸ καϊκάκι, ὁ κ. Ζερμάττ, ὅσο κι' ἂν ἐπιθυμοῦσε νὰ γυρίση στὴν πατρίδα του, δὲν θ' ἀποφάσιζε ποτὲ νὰ ἐπιβιβάση τὴν οἰκογένειά του στὸ ἐλαφρότατο αὐτὸ σκάφος καὶ νὰ τὴν ἐκθέση στοὺς ἀνεμοστρόβιλους, ποὺ ἀναστατώνουν τόσο συχνὰ τὶς θάλασσες ἐκεῖνες.

Μ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους, μ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες, οἱ ναυαγοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐλπίζουν βοήθεια παρ' ἀπὸ τὴ Θεία Πρόνοια. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὰ μεγάλα ἱστιοφόρα ποὺ ἔσχιζαν τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, περνοῦσαν πολὺ ἀνοικτά, γιὰ νὰ φθάσουν στὶς ὀλλανδικὲς ἀποικίες. Ἡ δυτικὴ ἀκτὴ τῆς Αὐστραλίας, ἄγνωστη σχεδὸν τότε καὶ δυσκολοπλησίαστη, δὲν εἶχε καμμιά, οὔτε ἐμπορική, οὔτε γεωγραφικὴ σημασία.

Στὴν ἀρχή, ἡ οἰκογένεια ἦταν εὐχαριστημένη νὰ κατοικῇ στὴ σκηνὴ τοῦ Ζελτχάϊμ, ἐκεῖ κοντὰ στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ μικροῦ ποταμοῦ, ποὺ ὠνομάσθηκε Ρέμα τῶν Τσακαλιῶν,— πρῶτο γιατὶ δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ρέμα, καὶ δεύτερο γιατὶ κάποτε τοὺς εἶχαν ριχθῆ ἐκεῖ κάτω τσακάλια, (θῶες, ζῶα σαρκοβόρα). Ἀλλ' ἀνάμεσα στοὺς ἀψηλοὺς βράχους, ἡ ζέστη, ποὺ δὲν τὴν ἐμετρίαζε καθόλου ἡ θαλασσινὴ αὔρα, ἦταν ἀνυπόφορη.

Γι' αὐτὸ ὁ κ. Ζερμάττ ἀπεφάσισε νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀκρογιαλιᾶς ποὺ ἐκτείνουνταν ἀπὸ τὴ μεσημβρία στὸ βορρᾶ, λίγο μακρύτερ' ἀπὸ τὸν ὅρμο ὅπου πρωτοβγῆκαν καὶ ποὺ γι' αὐτὸ ὠνομάσθηκε χαρακτηριστικὰ Ὅρμος τῆς Σωτηρίας.

Σὲ μιὰ ἐκδρομὴ ποὺ ἔκαμαν στὴν ἄκρη ἑνὸς λαμπροῦ δάσους, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα, ὁ κ. Ζερμάττ ἐσταμάτησε μπροστὰ σὲ μιὰ μεγαλοπρεπέστατη ριζοφόρα, πελωρία, ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ριζοφόρων τοῦ βουνοῦ, ποὺ οἱ χαμηλοί της κλῶνοι ἁπλώνονταν ὁλόγυρα σὲ ὕψος ἑξῆντα ποδιῶν ἀπὸ τὸ χῶμα. Ἐπάνω στοὺς δυνατοὺς αὐτῆς κλώνους, ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ γυιοί του μπόρεσαν νὰ στηρίξουν ἕνα πάτωμα, κατασκευασμένο ἀπὸ σανίδια, ποὺ τὰ εἶχαν πάρει ἀπὸ τὸ πλοῖο. Ἔτσι ἔγινε μιὰ κρεμαστή, ἐναέρια κατοικία, ἕνα εἶδος καλύβας μεγάλης, ποὺ εἶχε γερὴ στέγη κι' ἦταν χωρισμένη σὲ πολλὰ δωμάτια. Ἡ κατοικία αὐτὴ ὠνομάσθηκε Φαλκενχόρστ, ποὺ σημαίνει «γερακοφωλιά».

Στὴν ἀρχή, οἱ κάτοικοι τῆς κρεμαστῆς καλύβας ἀνεβοκατέβαιναν μὲ μιὰ ἀνεμόσκαλα ἀπὸ σχοινιὰ τοῦ πλοίου. Ὕστερα ὅμως παρετήρησαν ὅτι ὅπως μερικὲς ἰτιές, ποὺ δὲν ζοῦν παρὰ μὲ τὸ φλοιό τους, κι' ἡ ριζοφόρα ἐκείνη εἶχε χάσει ὅλη τὴν ψίχα, νὰ ποῦμε, τοῦ κορμοῦ της, ποὺ τὸν κατοικοῦσαν πολυάριθμα σμήνη μελισσῶν. Ἔτσι μπόρεσαν ν' ἀντικαταστήσουν τὴν ἐξωτερικὴ ἀνεμόσκαλα μὲ μιὰ γυριστὴ σκαλίτσα ἀπὸ μέσα.

Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, οἱ ναυαγοὶ ἔκαναν ἐκδρομὲς γι' ἀναγνώρισι σ' ἕνα διάστημα τριῶν λευγῶν, ὡς τὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας, ποὺ ὠνομάσθηκε ἔτσι ἀφοῦ διαψεύσθηκε ἡ ἐλπίδα τοῦ κ. Ζερμάττ νὰ βρῇ ἐκεῖ κι' ἄλλους ἐπιβάτες ἢ ναῦτες τοῦ «Λάντλορδ».

Ἔκαναν ἐκδρομὲς στὰ γύρω μέρη.

Στὴν εἴσοδο τοῦ ὅρμου τῆς Σωτηρίας, ἀντικρὺ στὸ Φαλκενχόρστ, βρισκόταν ἕνα νησάκι, ποὺ ὁ γῦρος του δὲν ἦταν παραπάνω ἀπὸ μισὴ λεύγα. Τὸ νησάκι αὐτὸ ὠνομάσθηκε Καρχαρίας, ἢ νησάκι τοῦ Καρχαρία, γιατὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πελώρια αὐτὰ σκυλόψαρα φάνηκε κεῖ, πεσμένο ἔξω, τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ βαρελόβαρκα κουβαλοῦσε στὸ Ζελτχάϊμ τὰ κατοικίδια ζῶα.

Ἂν ἕνας καρχαρίας ἔδωκε τὄνομά του στὸ νησάκι ἐκεῖνο, ἀργότερα μιὰ φάλαινα ἔδωσε τὸ δικό της σ' ἕν' ἄλλο νησάκι, ἀκόμα μικρότερο,— ὁ γῦρος του ἦταν μόνο ἑνὸς τετάρτου τῆς λεύγας,— ποὺ βρισκόταν μπροστὰ στὸν ὅρμο τῶν Ἐρωδιῶν, πρὸς βορρᾶν τοῦ Φαλκενχόρστ.

Γιὰ τὴν εὐκολία τῆς συγκοινωνίας, ἀπὸ τὴν ἐναέρια κατοικία ὡς τὸ Ζελτχάϊμ, ποὺ ἡ ἀπόστασι ἦταν περίπου μιὰ λεύγα, κατασκευάστηκε στὴν ἀρχὴ ἕνα γεφύρι — τὸ γεφύρι τῆς Οἰκογενείας καθὼς τὸ ἔλεγαν — ποὺ ἀντικατεστάθηκε κατόπι μ' ἕνα γεφύρι περιστροφικό, ἀπάνω στὸ ρέμα τῶν Τσακαλιῶν.

Τὶς πρῶτες ἑβδομάδες, ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ τὶς πέρασε στὴ σκηνή. Ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ καλοκαῖρι δὲν εἶχε τελειώσει πρὶν ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τοῦ Φαλκενχόρστ, ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ δικοί του κουβαλήθηκαν ἐκεῖ μὲ τὰ κατοικίδια ζῶα. Οἱ πελώριες ρίζες τοῦ δένδρου, ποὺ σχημάτιζαν σὰ σπηλιές, ντύθηκαν μὲ πισσωμένα πανιά, ἀπὸ τὸ πλοῖο, καὶ χρησιμοποιήθησαν γιὰ σταῦλοι. Οὔτε ἴχνος ἀγρίου ζώου δὲν εἶχε παρουσιασθῆ ὡς τότε.

Ὡστόσο ἔπαιρναν τὰ μέτρα τους γιὰ τὸν χειμῶνα ποὺ ἐπλησίαζε. Δὲν θἆταν βέβαια πολὺ ψυχρὸς σ' ἐκείνη τὴν τροπικὴ ζώνη, θὰ εἶχε ὅμως ραγδαῖες βροχὲς καὶ δυνατοὺς ἀνέμους, τὶς θύελλες ἐκεῖνες τῶν τροπικῶν, ποὺ διαρκοῦν μὲ μικρὰ διαλείμματα ἐννηάδέκα ἑβδομάδες. Ἂν κατοικοῦσαν στὸ Ζελτχάϊμ, ἀφοῦ ἀποθήκευαν ἐκεῖ ὅλο τὸ ὑλικὸ τοῦ «Λάντλορδ», θὰ διέτρεχε μεγάλο κίνδυνο τὸ πολύτιμο φορτίο, ποὺ εἶχε σωθῆ ἀπὸ τὸ ναυάγιο. Ὄχι, ἡ σκηνὴ τοῦ Ζελτχάϊμ δὲν παρουσίαζε καμμιὰ ἀσφάλεια γιὰ τὸν χειμῶνα, ὅταν οἱ βροχὲς θὰ ἐξώγκωναν τὸ ρέμα τῶν Τσακαλιῶν καὶ θὰ τὸ ἔκαναν χείμαρρο, ἱκανό, στὸ ξεχείλισμά του, νὰ παρασύρῃ τὰ πάντα.

Μ' εὔλογη λοιπὸν ἀνησυχία ὁ κ. Ζερμάττ ζητοῦσε νὰ βρῇ ἀσφαλέστερο χειμαδιό, ὅταν μιὰ καλοτυχία παρουσιάσθηκε γιὰ νὰ τὸν βοηθήση.

Στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν, λίγο πιὸ πίσω ἀπὸ τὸ Ζελτχάϊμ, ὑψωνόταν ἕνα παχὺ τοίχωμα βράχου, ὅπου μὲ τὴ σφῦρα, μὲ τὴ δίκελλα, καὶ μὲ τὸ φουρνέλλο ἀκόμη, μποροῦσαν ἐξαίρετα ν' ἀνοίξουν μιὰ σπηλιά. Πραγματικῶς, ὁ Φρίτς, ὁ Τζὰκ κι' ὁ Ἐρνέστος ἄρχισαν τὴν ἐργασία· δὲν προχωροῦσεν ὅμως καὶ τόσο γρήγορα, γιατὶ ὁ βράχος ἦταν σκληρὸς καὶ τὰ χέρια λίγα κι' ὄχι τόσο δυνατά. Ἀλλὰ ἔξαφνα, μιὰ μέρα, τὸ ἐργαλεῖο τοῦ Τζὰκ τρύπησε τὸ πέτρινο τοίχωμα πέρα-πέρα!

Τί συνέβαινε; Τὸ μαντεύετε. Ὁ βρά-

χος ἐκεῖνος ἦταν κούφιος. Ὑπῆρχε δηλαδὴ ἀπὸ μέσα ἕνα φυσικὸ κοίλωμα, μιὰ μεγάλη σπηλιά. Πρὶν νὰ μποῦν σ' αὐτὴ τὴ σπηλιά, γιὰ νὰ καθαρίσουν τὸν ἀέρα, ἄναψαν ξερόχορτα καὶ τὰ πέταξαν μέσα· ἔπειτα καὶ γρενάδες (φλογοφόρες ροιές) ἀπὸ τὸ κιβώτιο τῶν πυρομαχικῶν τοῦ Λάντλορδ. Τότε μόνον μπῆκαν ὁ πατέρας, ἡ μητέρα κι' οἱ γυιοί τους κι' ἔμειναν ἔκθαμβοι μπροστὰ στὸ θαυμάσιο θέαμα, ποὺ τοὺς ἔδειξαν οἱ λαμπάδες τους: Ἀπὸ τὸ θόλο τῆς σπηλιᾶς κρεμόνταν ὡραῖοι σταλακτῖτες· οἱ τοῖχοι ἦταν στολισμένοι μὲ διάφορα κρυσταλλώματα, κι' ἕνα χαλὶ ἀπὸ λεπτὸ ἄμμο σκέπαζε ὅλο τὸ ἔδαφος.

Ἡ σπηλιὰ γρήγορα ἔγινε σπίτι. Τῆς ἔβαλαν παράθυρα, ποὺ τὰ εἶχαν πάρει ἀπὸ τὴ γαλαρία τοῦ πλοίου, καὶ τοποθέτησαν σωλῆνες, γιὰ νὰ βγαίνῃ ἔξω ὁ καπνὸς τῶν τζακιῶν. Τὴν ἐχώρισαν σὲ πολλὰ διαμερίσματα. Δεξιὰ ἦταν τὸ ἐργαστήριο κι' οἱ σταῦλοι γιὰ τὰ διάφορα κατοικίδια ζῶα. Ἀπὸ πίσω, οἱ ἀποθῆκες, χωρισμένες μὲ ξυλότοιχους. Ἀριστερά, τρία δωμάτια: τὸ πρῶτο γιὰ τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα· τὸ δεύτερο προωρίσθηκε γιὰ τραπεζαρία· στὸ τρίτο κοιμοῦνταν τὰ τέσσερα παιδιά, σὲ ναυτικὰ κρεββάτια, αἰῶρες, κρεμασμένα ἀπὸ τὸ θόλο. Σὲ λίγες ἑβδομάδες ἡ καινούργια κατοικία ἑτοιμάσθηκε στὴν ἐντέλεια. Τίποτα σχεδὸν δὲν τῆς ἔλειπε.

Ἀργότερα ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ ἔκαμε κι' ἄλλα οἰκήματα, μέσ' στὰ λειβάδια καὶ τὰ δάση τῆς ἀκτῆς ἐκείνης, ποὺ ἁπλωνόταν ἀπὸ τὸ Φαλκενχόρστ ὡς τὸ ἀκρωτῆρι τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας, σ' ἕνα διάστημα τριῶν λευγῶν. Ἔπειτα ἔγινε τὸ ἀγροτικὸ σπιτάκι τοῦ Βάλντεγκ, κοντὰ σὲ μιὰ μικρὴ λίμνη, ποὺ ὠνομάσθη λίμνη τῶν Κύκνων· ἔπειτα, λίγο πιὸ μέσα, τὸ ἀγροτικὸ σπιτάκι τοῦ Τσουκερτόπ· ἔπειτα, σ' ἕνα βράχο κοντὰ στὸ ἀκρωτῆρι, ἡ βίλλα Πρόσπεκτ-Χίλλ· καὶ τέλος τὸ ἐρημητήρι ἢ μοναστήρι τοῦ Ἔρμπερφουρτ, κοντὰ στὴ βουνοσειρὰ ποὺ ἔκλεινε ἀπὸ τὸ δυτικὸ μέρος τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας.

Γιατί «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας» ὠνομάσθηκε ἡ γόνιμη ἐκείνη χώρα, ποὺ τὴν προφύλαγε στὴ δύσι καὶ στὴ μεσημβρία, ἕνας ὑψηλὸς φράκτης ἀπὸ βράχους, ποὺ ἄρχιζε ἀπὸ τὸ ρέμα τῶν Τσακαλιῶν κι' ἐτελείωνε σ' ἕνα ἄλλον ὅρμο, τὸν ὅρμο τῶν Ναυτίλων. Στὸ ἀνατολικὸ μέρος εἶχε τὴν ἀκτή, ἀνάμεσα Φελσενχάϊμ καὶ ἀκρωτηρίου τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας. Στὸ βορεινὸ ἦταν ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, ὁ ὠκεανός. Ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας εἶχε πλάτος τριῶν λευγῶν καὶ μάκρος τεσσάρων· μποροῦσε λοιπὸν νὰ θρέψῃ μιὰ μικρὴ ἀποικία. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἔζησε ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ μὲ τὰ κατοικίδια ζῶα ποὺ εἶχε κουβαλήσει ἀπὸ τὸ πλοῖο καὶ μὲ τἄλλα ποὔχε πιάσει καὶ ἡμερώσει· ἕνα ὄναγρο, δυὸ βουβάλια, ἕνα καμηλοπούλι, ἕνα τσακάλι, ἕνα πίθηκο κι' ἕνα ἀετό. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος εὐδοκίμησαν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐντόπιες φυτεῖες, καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα, ποὺ κουβαλήθηκαν ἐπίσης ἀπὸ τὸ «Λάντλορδ» πορτοκαλλιές, δαμασκηνιές, ἀχλαδιές, βερυκοκκιές, καστανιές, κερασιές, μπουρνελιές.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

Μικρὴ Ἐγκυκλοπαιδεία

ΤΑ ΖΩΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Τὰ διάφορα ζῶα, ἥμερα καὶ ἄγρια, ἔπαιξαν σπουδαιότατο ρόλο στὴ ζωὴ τῶν ἀρχαίων λαῶν. Ἡ σχέσις μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ ζώων ἦταν στενώτερη κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους παρὰ κατὰ τοὺς νεωτέρους.

Πολλὲς ἦσαν οἱ αἰτίες ποὺ στοὺς παληοὺς χρόνους εἶχαν στενὲς φιλίες ἄνθρωποι καὶ ζῶα. Πρώτη ἀπ' ὅλες ἦταν ἡ θρησκεία. Ὁ πολυθεϊσμὸς δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο παρὰ ἡ λατρεία τῆς φύσεως, καὶ ἀπ' αὐτὸ ὅλα τὰ φυσικὰ πράγματα ἔγιναν γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἱερά, καὶ κατήντησε νὰ σέβεται περισσότερο ἕνα ζῶο, ἕνα δένδρο, ἕνα ποτάμι παρὰ τὸν ὅμοιό του.

Ἐπίσης ἡ πίστις στὴν μετεμψύχωσι ἢ τὴν μεταβίβασι τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων σὲ διάφορα ζῶα τὸν ἔκανε νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ σέβεται περισσότερο αὐτά.

Τέλος ἡ προσφορὰ διαφόρων θυσιῶν καὶ οἱ διάφορες θρησκευτικὲς τελετὲς τὸν ἔκαναν νὰ συμπαθήσῃ περισσότερο τὰ ζῶα, ποὺ κυρίως προσεφέροντο ὡς θυσία στοὺς θεούς. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔτρεφαν καὶ πολλὰ ζῶα στοὺς ναοὺς τῶν διαφόρων θεοτήτων καὶ εἰδικὸ προσωπικὸ εἶχε στρατολογηθῆ γιὰ τὴν περιποίησι καὶ τὴν προστασία τους.

Ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς αἰτίες ποὺ ἀνέφερα παραπάνω, σιγὰ-σιγὰ τὰ ζῶα μετεφέρθησαν καὶ στὰ σπίτια, στὴν ἀρχὴ τὰ ἥμερα καὶ μικρά, ὅπως ὁ σκύλος, ἡ γάτα, ὁ παπαγάλος, ὁ κόκορας, καὶ ἔπειτα ἄλλα ἄγρια καὶ θεώρατα στὸ ἀνάστημα, ὅπως τὸ λιοντάρι, ὁ ἐλέφας κ.τ.λ.

Σιγὰ-σιγὰ κατώρθωσαν, μὲ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐπιμονή, οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐξημερώσουν τὰ ἄγρια αὐτὰ θηρία καὶ νὰ τὰ μεταχειρίζωνται στὶς διάφορες ἐργασίες τους.

Α΄. Ἥμερα ζῶα

Ἀρχίζω ἀπὸ τὰ ἥμερα ζῶα, γιατὶ μ' αὐτά, ὅπως εἴπαμε, γνωρίσθηκε πρῶτα ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ χρησιμοποίησε γιὰ τὶς διάφορες δουλειές του ἢ γιὰ στολίδι τοῦ σπιτιοῦ του.

Τὸ ἄλογο. — Τὸ εὐγενικὸ αὐτὸ ζῶο εἶναι ὁ πρῶτος φίλος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ μεταχειρίσθηκε γιὰ τὶς διάφορες εἰρηνικὲς ἢ πολεμικὲς ἐργασίες του. Τὴν εὐγένεια καὶ τὰ λεπτὰ αἰσθήματα τοῦ ἀλόγου ὕμνησαν πολλοὶ ποιηταὶ τῶν διαφόρων λαῶν καὶ ἐποχῶν.

Στὴν «Ἰλιάδα» ἀναφέρεται ὅτι τ' ἄλογα τοῦ Ἀχιλλέως, ποὺ καθένα εἶχε τ' ὄνομά του, ἐκφράζουν ὅλη τὴ λύπη τους γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Πατρόκλου. Εἰς τὴν «Αἰνειάδα» ἀναφέρεται ὅτι ὁ Αἴθων, τὸ ἄλογο τοῦ ἥρωος Πάλλαντος, χύνει «πικρὰ δάκρυα» ἀκολουθῶντας τὴν κηδεία τοῦ νεαροῦ κυρίου του.

Γενικῶς, ἡ μεγάλη ἀγάπη τῶν ἀρχαίων γιὰ τὰ ἄλογα εἶναι παραδειγματική, γίνηκε δὲ ἀκόμη μεγαλύτερη καὶ μετεβλήθη σὲ εἶδος λατρείας, ὅταν ἐθεσπίσθησαν στὴν Ἑλλάδα οἱ μεγάλες ἱπποδρομίες. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει μερικὰ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα αὐτῆς τῆς λατρείας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γιὰ τ' ἄλογα καὶ ἰδίως γι' αὐτὰ ποὺ κέρδιζαν στοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνες ἢ προσέφεραν ἄλλες πολύτιμες ὑπηρεσίες. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἔκανε μεγαλοπρεπέστατη κηδεία στὸ ἄλογό του τὸν Βουκεφάλαν.

Προσέτι τοῦ ἔστησε καὶ τὸ ἄγαλμά του καὶ γύρω ἀπ' αὐτὸ ἵδρυσε τὴν ὁμώνυμη πόλι, τὴν Βουκεφαλία.

Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἀγαποῦσαν λιγώτερο τὸ ἄλογο; Ὁ Καῖσαρ, ὅπως καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὅταν πέθανε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπημένα του ἄλογα, τοῦ ἀνήγειρε μεγαλοπρεπέστατο μνημεῖο. Ἐπίσης καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Αὔγουστος ἔκανε μεγαλοπρεπὲς μνημεῖο στὸ ἄλογό του καὶ στὴ μνήμη του ἀφιέρωσε ὁ Γερμανικὸς μερικοὺς στίχους ποὺ ἐσώζοντο μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Πλινίου.

Ἀπὸ τὸν Σουετώνιο μαθαίνομε τὶ ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις, ποὺ ἔφθαναν τὰ ὅρια τῆς παραφροσύνης, ἔκανε ὁ Καλλιγούλας στὸ ἄλογό του.

Ὁ Ἀδριανός, ποὺ ἀγαποῦσε τὰ ἄλογα καὶ τὰ σκυλιά, προσέφερε μεγάλες δόξες καὶ τιμὲς στὸ ἄλογό του Βορυσθένη. Ἵδρυσε μεγαλοπρεπῆ στήλη γι' αὐτὸ καὶ ἐπιτάφιο τοῦ ἀφιέρωσε, ποὺ ἔγραψε αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Ὁ Βοῦρος παρήγγειλε καὶ τοῦ κατεσκεύασαν χρυσῆ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀλόγου του ποὺ νίκησε στὶς ἱπποδρομίες, καὶ ποὺ τὴν ἔφερε πάντοτε κρεμασμένη μὲ χρυσῆ ἁλυσίδα ἀπὸ τὸν λαιμό του σὰν φυλακτό. Ἐπίσης ἀντὶ ἄχυρο τοῦ ἔδινε νὰ τρώγῃ τὰ ἐκλεκτότερα σταφύλια καὶ σκεπάζοντάς το μὲ χρυσοποίκιλτη πορφύρα τὸ ἔφερνε μαζί του στὶς ἐπισκέψεις ποὺ ἔκανε στὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο.

Ὁ Αὐσώνιος, κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Βαλεντινιανοῦ, ἔγραψε εἰδικὸν ἐπιτάφιον λόγον γιὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀγαπημένου του ἀλόγου.

Τὰ ἄλογα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς διάφορες μεταφορές, τὴν ἱππασία καὶ τὶς ἱπποδρομίες, τὰ μάθαιναν νὰ κάμνουν καὶ διάφορα γυμνάσια. Ἔτσι μαθαίνομε πὼς οἱ Σιβαρῖται εἶχαν ἄλογα εἰδικὰ γυμνασμένα, ποὺ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ χόρευαν τῇ συνοδείᾳ ἅρπας ἢ φλάουτου.

Ἀπὸ τὸ προηγούμενον τεῦχος ἀρχίσαμε μίαν ἀνασκόπησιν τῆς ἁλιείας διὰ μέσου τῶν αἰώνων γραμμένην ἀπὸ τὸν εἰδικὸν ἰχθυολόγον καὶ καθηγητὴν τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν κ. Δ. Ν. Παπαγιαννόπουλον. Συνεχίζομεν εἰς τὸ παρὸν τεῦχος:

Ἡ Ἁλιεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων

Εἰς τὸ 35ον κεφάλαιον τοῦ Σατυρικοῦ περιγράφει τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ρωμαῖοι μάγειροι ἐστόλιζον τὰς τραπέζας τῶν κυρίων των. Ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ στολίσματος τῶν τραπεζῶν δὲν εἶναι νέος, διότι τὸν περιγράφει ὁ Ἕλλην κωμικὸς Ἄλεξις, ὁ ὁποῖος ἦτο σύγχρονος τοῦ Μενάνδρου. Σχετικῶς γράφει: «...Ἀφοῦ ἐνίψαμεν τὰς χεῖρας, παρουσίασαν εἰς ἡμᾶς, ἀντὶ ὀρεκτικῶν, μέγα ὑάλινον δοχεῖον πλῆρες ὕδατος. Τὸ ἥμισυ τοῦ δοχείου παρίστανε τὸν οὐράνιον θόλον, ἐνῷ εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος εὑρίσκετο πᾶν ὅ,τι ὡραῖον ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει, ἰχθύες, ὄστρεα καὶ ὡς συμπλήρωμα πάντα τὰ ζῷα τοῦ ζωδιακοῦ συστήματος».

Κατά τινα παράδοσιν οἱ Ρωμαῖοι ἑώρταζον κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τὰ «Ludi piscatorii», δηλ. ἁλευτικοὺς ἀγῶνας.

Αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν βαρβάρων ἐνέκρωσαν ἐπὶ ὁλοκλήρους αἰῶνας τὴν ἁλιείαν καὶ ὅλας τὰς τέχνας τὰς σχετικὰς πρὸς αὐτήν. Ἡ ἁλιεία ἐξησκεῖτο εἰς μικρὰν κλίμακα ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν παραθαλασσίων μερῶν καὶ μόνον διὰ τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας των. Οἱ Σλαῦοι πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸν 13ον αἰῶνα ἐψάρευαν ρέγκες εἰς τὰς Σκανδιναυϊκὰς θαλάσσας, ἐνῷ οἱ Νορβηγοὶ καὶ οἱ Σκῶτοι ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἁλιείαν τῆς φώκης. Οἱ Βαστιτανοὶ (ἔθνος τῆς Ἱσπανίας παρὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν) ἡλίευαν φάλαινες μέχρι καὶ πέραν τοῦ Φινιστέρου ἀκρωτηρίου.

Κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα ἤρχισε τὸ ψάρεμα τοῦ ὀνίσκου (μουρούνας) εἰς τὰς θαλάσσας τὰς πέριξ τῆς Ἑλγολάνδης. Κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἰσλανδίας ὑπὸ τῶν Νορβηγῶν, ἤρχισε τὸ συστηματικὸ ψάρεμα τῆς μουρούνας.

Εἰς τὴν ἁλιείαν ἀνὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν πολὺ συνέβαλαν κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα οἱ Ἱσπανοί.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἁλιεία καθὼς καὶ τὸ κυνήγι ἐθεωροῦντο τέρψεις ποὺ μόνον οἱ Βασιλεῖς εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολαμβάνωσι, καθὼς ἀναφέρει ὁ ἱστορικὸς Σαὶντ-Ὑόν. Ἐπίσης εἰς τοὺς κληρικοὺς ἐπετρέπετο ἡ ἁλιεία, ἀλλ' ἀπηγορεύετο τὸ κυνήγι.

Κατὰ τὸ 1272 ὁ Ἰωάννης ὁ 6ος τῆς Βρεττάνης ἐγκατέστησεν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ματθαίου τὰ στεγνωτήρια ἰχθύων. Κατὰ τὸ 1415 ὁ Κάρολος ὁ 6ος ἐξέδωσε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετρέπετο ἡ πώλησις σκουμπριῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Παρισίων.

Οἱ Ρωμαῖοι δὲν εἶχαν κανένα φραγμὸν διὰ τὴν ἁλιείαν.

Οἱ Φράγκοι, κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς εἰσβολῆς των, ἠκολούθησαν τοὺς νόμους τῶν Ρωμαίων. Ἀργότερα ὅμως τὸ δικαίωμα τῆς ἁλιείας ἀφέθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, οἱ δὲ βασιλεῖς ἔκαμνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ μερικὰς παραχωρήσεις. Ἔτσι βλέπομεν τὸν Κάρολον τὸν Μέγαν, κατὰ τὸ 780, νὰ δωρίζῃ εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Οὐτρέχτης τὸν ποταμὸ Λέκκα. Ὁ Λουδοβῖκος ὁ Εὐήθης ἐδώρησεν εἰς τοὺς μοναχοὺς τοῦ Σαὶντ Ὠμπὲν ἕνα ἐρειπωμένο κτίριο μὲ τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἕνα μόνο ψαρᾶ εἰς τὰ παρὰ τὸ κτίριον ρυάκια.

Ὁ Κάρολος ὁ Φαλακρὸς παρεχώρησεν εἰς τοὺς ἀββάδες τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τὸ δικαίωμα τῆς ἁλιείας εἰς ὡρισμένα ἰχθυοτρόφα ὕδατα.

Οἱ Βασιλεῖς τῆς δευτέρας γενεᾶς καθώρισαν νὰ εἶναι αἱ μεγάλαι ὁδοὶ καὶ οἱ ποταμοὶ εἰς τὴν ἀπόλυτον δικαιοδοσίαν τῶν κομήτων καὶ τῶν τοποτηρητῶν. Οἱ Βασιλεῖς τῆς τρίτης γενεᾶς μετέτρεψαν τὰ δικαιώματα τῆς ἁλιείας εἰς κληρονομικά. Τοῦτο ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν χωροδεσποτῶν εἰς τὸν Οὔγκον Καπέτον. Τότε ἡ ἁλιεία περιῆλθεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ φεουδαλισμοῦ. Οὐδεμία ἀπαγορευτικὴ διάταξις ἴσχυε διὰ τοὺς χωροδεσπότας, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο νὰ ἁλιεύουν εἰς πλωτοὺς καὶ μὴ πλωτοὺς ποταμούς.

Πρῶτος ὁ Φίλιππος ὁ Τολμηρὸς ἐθέσπισε τὸ 1280 μερικὰς διατάξεις διὰ τὴν ἁλιείαν, εἰς τὰς ὁποίας καθωρίζοντο οἱ ἁλιευτικοὶ τόποι, τὸ εἶδος τῶν ψαριῶν καὶ τὸ εἶδος τῶν δικτύων διὰ τῶν ὁποίων ἐπετρέπετο ἡ ἁλιεία.

Οἱ ἀπολίτιστοι λαοὶ μερικῶν νήσων τῆς Ὠκεανίας καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀκτῶν διὰ τὴν ἁλιείαν μεταχειρίζονται ἀκόμη πρωτόγονα μέσα.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ γίνῃ εὔκολα ἕνας καλὸς ψαρᾶς φτάνει νὰ ξέρῃ ποιὰ ἐργαλεῖα πρέπει νὰ χρησιμοποιῇ καὶ πῶς. Στὸ προηγούμενον τεῦχος ἐγράψαμεν γιὰ τὸ ἀγκίστρι καὶ τοὺς φελλούς. Σήμερα συνεχίζουμε γιὰ τὰ βαρίδια, τὸ καλάμι κ.τ.λ.

ΤΑ ΒΑΡΙΔΙΑ

Τὰ βαρίδια, ἢ καλλίτερα βάρη, διαφέρουν ἀπὸ τὰ ὀνομαζόμενα ἕρματα. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα χρησιμεύουν γιὰ τὸ ἀρμίδι ποὺ ἐπιπλέει καὶ ἰσορροποῦν μὲ τὸ βάρος τους τὸ μέρος τοῦ ἀρμιδιοῦ ποὺ μένει ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ κι' ἔτσι μὲ τὸ παραμικρότερο τσίμπημα τοῦ ψαριοῦ ὁ φελλὸς βυθίζεται κι' ὁ ψαρᾶς τραβάει τ' ἀγκίστρι. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι τὰ βαρίδια εἶναι ἀπὸ μολύβι καὶ τοποθετοῦνται συνήθως σὲ ἀπόστασι 20-25 πόντων ἀπ' τὸ ἀγκίστρι.

Τὰ ἕρματα χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸ ψάρεμα τοῦ βάθους καὶ βυθίζονται στὸ μέρος ποὺ πρόκειται νὰ ψαρέψωμε, ὅπου καὶ ἀφήνονται μιὰ ὁλόκληρη μέρα ἢ νύκτα. Τὸ σχῆμα καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἕρματος εἶναι διάφορο. Ἄλλοτε μεταχειρίζονται μιὰ πέτρα, ἄλλοτε μιὰ σφαῖρα ὅπλου, τὴν ὁποίαν διατρυποῦν ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ὥς τὴν ἄλλη, κ.τ.λ. Συνήθως ὡς ἕρμα χρησιμοποιοῦν μολύβι βάρους 15 — 18 δραμιῶν στὸ ὁποῖο δίνουν σχῆμα κουδουνιοῦ.

Ἄνω τυλιγάδι. Κάτω κουβαρίστρα.

ΤΟ ΚΑΛΑΜΙ

Τὸ καλάμι, ἢ καλλίτερα καλαμίς, εἶναι τὸ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τοῦ ἀρμιδιοῦ. Ἕνα καλὸ καλάμι πρέπει νὰ εἶναι στερεό, ἐλαφρὸ κι' εὐλύγιστο συγχρόνως. Τὰ καλάμια διακρίνονται εἰς λυόμενα, τηλεσκοπικὰ καὶ ἁπλᾶ. Ἀνεξαρτήτως τοῦ εἴδους, τὰ καλάμια κατασκευάζονται ἀπὸ ξύλο ἐλάτου, φτελιᾶς, φουντουκιᾶς, βαμβοῦ ἢ καὶ ἁπλῆς καλαμιᾶς.

Καλάμι λυόμενο. — Αὐτὸ τὸ εἶδος ἀποτελεῖται ἀπὸ 3, 4, 5 ἢ καὶ 6 κομμάτια, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα φέρει στὶς δυό του ἄκρες ἕνα μεταλλικὸ δακτυλίδι ὥστε τὸ ἕνα κομμάτι νὰ ἐφαρμόζῃ καλὰ μὲ τὸ ἄλλο. Πάντοτε πρέπει τὰ χονδρότερα κομμάτια νὰ εἶναι πρὸς τὸ μέρος ποὺ κρατάει τὸ καλάμι ὁ ψαρᾶς καὶ τὰ λεπτότερα πρὸς τὸ μέρος ποὺ δένεται τὸ ἀρμίδι καὶ τὸ ὁποῖον δένεται στὴν ἄκρη τοῦ καλαμιοῦ μὲ μετάξι ἢ μὲ σύρμα ἀπὸ λευκόχρυσο.

Καλάμι τηλεσκοπικό. — Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 ἢ περισσότερα κομμάτια, ποὺ καθένα τους μπαίνει μέσα στ' ἄλλο ἀκριβῶς ὅπως τὰ μικρὰ τηλεσκόπια, ἐξ οὗ πῆρε καὶ τὸ ὄνομα τηλεσκοπικό. Αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ καλαμιοῦ εἶνε πρακτικό, διότι ἐκτὸς ποὺ πιάνει λίγον τόπο κατὰ τὴν μεταφορά, μποροῦμε κατὰ θέλησι νὰ τὸ κονταίνωμε ἢ νὰ τὸ μακραίνωμε.

Καλάμι ἁπλό. — Αὐτὸ τὸ καλάμι κατασκευάζεται ἀπὸ ξύλο δρυός, βαμβοῦ, καρυδιᾶς κ.τ.λ. καὶ χρησιμεύει κυρίως γιὰ τὸ ψάρεμα μεγάλων ψαριῶν, ὅπως πεστροφῶν, σολωμῶν κ.τ.λ. Τὸ μῆκος του φθάνει τὰ 4 — 5 μέτρα.

ΤΟ ΤΥΛΙΓΑΔΙ

Τὸ τυλιγάδι, ἢ καλλίτερα διπλωτήρ, εἶναι τὸ ἐργαλεῖο ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ ψαρᾶς γιὰ νὰ τυλίξῃ τ' ἀρμίδια του, ὅταν τελειώσῃ τὸ ψάρεμα, γιὰ νὰ τὰ μεταχειρίζεται πάντοτε εὔκολα καὶ γρήγορα. Τυλιγάδια ἔχουμε πολλῶν εἰδῶν. Τὸ ἁπλούστερο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα κομμάτι καλάμι ποὺ σχίζεται κατὰ μῆκος. Τὸ καλάμι σχίζεται κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε τὰ δύο του ἄκρα νὰ εἶναι κυρτὰ γιὰ νὰ ἐμποδίζουν νὰ ξεφεύγῃ τ' ἀρμίδι.

'Απίστευτα καὶ ὅμως ἀληθινά

ΤΙ ΤΡΩΝΕ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΑΟΙ

Ἕνας διάσημος περιηγητής, ποὺ ἐπεσκέφθη διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ἔζησε μεταξὺ τῶν ἀγρίων καὶ γνώρισε πολλὲς φυλὲς ἀνθρώπων, ἐδημοσίευσε τελευταῖα ἕνα βιβλίο καὶ ὑποστηρίζει ὅτι πολλὲς ἀδικαιολόγητες προλήψεις ἐπικρατοῦν σχετικὰ μὲ τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων. Κάθε ζωντανό, λέγει, ποὺ περπατάει, πετάει, σέρνεται, κολυμπάει, ποὺ ζῆ, τέλος πάντων, σὲ στεριὲς καὶ θάλασσες, μπορεῖ ἀξιόλογα νὰ φαγωθῆ κι' εἶναι νόστιμο, ἀρκεῖ νὰ μαγειρευθῆ ὅπως πρέπει. Ὁ περιηγητὴς ἀρχίζει μὲ τὸ χοιρινὸ κρέας. Οἱ Ἑβραῖοι κι' οἱ Τοῦρκοι τὸ συχαίνονται καὶ τὸ ἀπαγορεύει μάλιστα κι' ἡ θρησκεία τους, κι' ὅμως μιὰ χοιρινὴ μπριζόλα, ἕνα χοιρινὸ λουκάνικο, ἕνα χοιρομέρι εἶναι θαῦμα νοστιμάδας.

Στὸ Λονδῖνο, στὸ Παρίσι, μιὰ σούπα χελώνας (τῆς θαλάσσης) εἶναι πιάτο ἐκλεκτό, σ' ἄλλα μέρη ὅμως φτύνουν μ' ἀηδία καὶ ποὺ τὸ ἀκούσουν ἀκόμη. Τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴ σούπα ἀπὸ μηροὺς βατράχου, ἔδεσμα γευστικώτατο καὶ ἀκριβώτατο στὰ παριζιάνικα καὶ λονδρέζικα ἑστιατόρια.

*

Οἱ Ἰταλοὶ δὲν τρῶνε τὰ φίδια, ποὺ τὰ βρίσκουν καὶ νοστιμώτατα; Στὰ τραπέζια τῶν εὐγενῶν τοῦ Μεσαίωνος, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ διαλεχτὰ φαγητὰ ἦταν οἱ γλῶσσες φιδιῶν. Ἐπίσης καὶ τὸ κρέας τῆς ἀρκούδας. Ὁ Ὅμηρος λέει πὼς ὁ Ἕκτωρ ἔτρεφε τὸν γυιό του Ἀστυάνακτα μὲ μυαλὰ ἄρκτων, λεόντων καὶ ἄλλων θηρίων. Ἡ πατάτα, ποὺ δὲν λείπει ποτὲ ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ στὴν Εὐρώπη κι' ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀπὸ τὶς συνηθέστερες τροφές, ἄργησε πολὺ νὰ ἐπιβληθῆ. Ἀκόμα τὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου 16ου στὴ Γαλλία, ὁ λαὸς τὴν συχαινότανε καὶ νόμιζε πὼς γεννάει τὴ λέπρα. Ἐχρειάστηκε πολὺς ἀγώνας γιὰ νὰ τὴν συνηθίσουν στὴν Εὐρώπη. Ξέρετε δὲ πῶς εἰσήχθη στὴν Ἑλλάδα; Ἔφερε ὁ Καποδίστριας ἕνα φορτίο στὸ Ναύπλιο καὶ κάλεσε τὸν λαὸ νὰ πάρη τζάμπα νὰ φάη καὶ νὰ φυτέψη. Δὲν πῆρε ὅμως

κανείς. Κατέφυγε τότε σὲ τέχνασμα. Τὴν ἀποθήκευσε κάπου κι' ἔβαλε σκοποὺς καὶ τοὺς διέταξε νὰ παραβλέπουν ἂν ἔνοιωθαν κανένα νὰ κλέβη. Οἱ Ναυπλιῶτες, βλέποντας πὼς ἐκεῖνο ποὺ τοὺς ἔδινε ὁ κυβερνήτης δωρεὰν καὶ δὲν τὄπαιρναν, τὸ φύλαγαν τώρα στρατιῶτες, σκέφτηκαν πὼς κάτι καλὸ θἆναι. Ἔκλεψαν μερικοί, ἐδοκίμασαν, καὶ σὲ δυὸ βραδιὲς ἔγινε ἄφαντος ὁ σωρὸς τῶν πατατῶν.

*

Ἀλογίσιο κρέας ἐφάγαμε κι' ἐμεῖς ἐδῶ, στὸν πόλεμο, μὲ τὰ περίφημα «κατεψυγμένα». Πολλοὶ τὸ βρῆκαν νόστιμο. Πρὶν ἀπὸ τὸ 1850 δὲν τὄτρωγε κανεὶς στὴν Εὐρώπη. Τὸ ἐσυνήθισαν στὸ Παρίσι πρῶτα, στὴν πολιορκία τοῦ 1870.

Οἱ Τάταροι τρῶνε τὸ ἀλογίσιο κρέας ὠμό. Κόβουν μπριζόλες καὶ τὶς βάζουν κάτω ἀπὸ τὴ σέλλα τοῦ ἀλόγου τους. Ὕστερα ἀπὸ μερικῶν ὡρῶν καβάλλα, ἡ ἀλογίσια μπριζόλα γίνεται λουκούμι.

Τὸ σκυλίσιο κρέας οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι — ποὺ ἦσαν καλοφαγάδες — τὸ ἐκτιμοῦσαν πολύ. Καὶ τώρα στὴν Ἀμερική, στὶς ὄχθες τοῦ Μισσισσιπῆ καὶ τοῦ Μισούρη ποταμοῦ, εἶναι φαγητὸ ἐκλεκτό. Στὴν Κορέα, γιὰ νὰ τιμήσουν ἕνα ξένο, τοῦ μαγειρεύουν ἕνα ἀπὸ τὰ θρεφτάρια σκυλιὰ τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ περιηγητὴς ἀναφέρει τὸ ἀνέκδοτο τοῦ Ἄγγλου λόρδου Ταλάϋφορτ. Εἶχε

ἕνα σκυλὶ ποὺ τοῦ εἶχε σώσει τὴ ζωή. Ὅταν ὁ σκύλος ἐπρόκειτο νὰ ψοφήση, τὸν ἔσφαξε, τὸν ἐμαγείρευσε, ἐκάλεσε τοὺς φίλους του καὶ τοὺς ἐσέρβιρε. Ἔγλυψαν καὶ τὸ πιάτο.

Στὴ Γροιλανδία, στὴν Ἰρλανδία καὶ σ' ἄλλα βόρεια μέρη τρῶνε τὶς φάλαινες, ἰδίως τὸ μέρος πρὸς τὴν οὐρά, ἀλλὰ τ' ἀφίνουν πρῶτα νὰ μυρίση, γιατὶ ἔτσι γίνεται νοστιμώτερο.

Τὸν καρχαρία τὸν κρατοῦνε στὸν πάνο ἕνα χρόνο κι' ὕστερα τὸν τρῶνε. Ἐκλεκτὸ φαγητὸ στὶς Πολικὲς χῶρες εἶναι κι' ἡ ἀλεποῦ. Ἀλλοῦ τρῶνε τὸν κροκόδειλο, ποὺ τὸ κρέας τῆς οὐρᾶς του βρίσκουν πὼς ἔχει τὴ νοστιμάδα πουλιοῦ καὶ τὴν τρυφεράδα τοῦ χελωνίσιου κρέατος. Οἱ φυλὲς ποὺ κατοικοῦν κοντὰ στὶς λίμνες καὶ τοὺς ποταμοὺς τῆς Ἀφρικῆς τρελλαίνονται γιὰ τ' αὐγὰ τοῦ κροκοδείλου.

*

Τὴ φώκια τὴ βλέπει κανεὶς κι' ἀηδιάζει. Κι' ὅμως λέει ὁ περιηγητὴς ὅτι σ' ἕνα ταξίδι του ἔφαγε κρέας φώκιας καὶ δὲν ξεχνᾶ τὴ νοστιμάδα του. Ὁ σκαντζόχοιρος, τὸ κουνάβι, εἶναι γιὰ τοὺς Ἰσπανοὺς καὶ τοὺς Ἐγγλέζους λιχουδιὰ περιζήτητη. Τὰ φίδια στὴν Προβηγκία τὰ λένε χέλια τοῦ δάσους καὶ τὰ τρῶνε, στὴ Γερμανία τὰ κάνουν πιλάφι. Στὴν Κίνα σερβίρονται φίδια σαλμί, βατραχάκια σούπα, μαϊμοῦδες, σκυλιά, γάτες ψητές, αὐγὰ

κλούβια ὀμελέττα μέλισσες, ἀράχνες καὶ σαῦρες φρικασὲ κλπ.

Τρῶμε τὰ σαλιγκάρια καὶ συχαινόμαστε τοὺς γυμνοσαλιάγκους. Τί διαφορὰ ἔχουν; Τοὺς λείπει μονάχα τὸ καβούκι. Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἔτρεφαν τοὺς γυμνοσαλιάγκους νὰ παχύνουν καὶ τοὺς ἔτρωγαν ψητοὺς στὴ σχάρα, τοὺς θεωροῦσαν μάλιστα περίφημο μεζὲ γιὰ κρασί. Οἱ Ρωμαῖοι ἐπίσης γιὰ νὰ παχύνουν τὶς σμέρνες — κάτι ψάρια ποὺ μοιάζουν μὲ φίδια — ἔρριχναν στὰ ἰχθυοτροφεῖα δούλους.

Ὁ λαίμαργος περιηγητὴς εἶναι πολὺ τολμηρός. «Τὰ διάφορα ἔντομα — λέγει — μᾶς τρῶνε καὶ μᾶς βασανίζουν. Πρέπει νὰ τὰ τρῶμε κι' ἐμεῖς, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι καὶ τόσο νόστιμα».

«Ἐδοκίμασα, συνεχίζει, σκουλήκια στὴ σχάρα, σαρανταποδαροῦσες κι' ἀράχνες κι' ἄλλα εἴδη ἐντόμων, σὲ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου καὶ τὰ βρῆκα νοστιμώτατα. Ἐδοκίμασα κι' ἀκρίδες, κι' αὐτὲς εἶναι θαυμάσιες». Τονίζει ἐπίσης ὅτι οἱ Ἄραβες τὶς ψήνουν στὰ κάρβουνα ἢ τὶς καψαλίζουν ἁπλῶς στὴ φλόγα καὶ τὶς τρῶνε. Ἐκλεκτὸς μεζές. Εἶναι οἱ γαρίδες τῆς φλογισμένης ἐρήμου!

Στὴν Αὐστραλία, ἀφοῦ βάλουν τὶς ἀκρίδες δυὸ ὧρες στὴ σαλαμούρα, τὶς ζεματίζουν ὕστερα ὅπως τὶς γαρίδες. Στὴ Μαδαγασκάρη τὶς κάνουν στιφάδο. Τὸ Κοράνιο γράφει πὼς ὁ Ἀλλὰχ στέλνει τὶς ἀκρίδες στὴ γῆ γιὰ δυὸ λόγους: γιὰ νὰ τιμωρήση τοὺς ἀσεβεῖς, καταστρέφοντας τὴν ἐσοδεία τους καὶ γιὰ νὰ θρέψη τοὺς εὐσεβεῖς.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔτρωγαν τὰ τζιτζίκια. Στὸ Ἰνδικὸ ἀρχιπέλαγος τρελλαίνονται γιὰ τὶς μέλισσες καὶ τὶς σφῆκες.

Ἀκρίδες ἐδοκίμασαν πολλοὶ Εὐρωπαῖοι. Ὁ Λίβιγκτον βρῆκε πὼς ἔχουν γεῦσι σὰ χαβιάρι, ὁ Ντὲ Ἀμίτσις σὰ ναοίδες, ὁ Μίμπουρ σὰν φρέσκες σαρδέλλες κ.λ.π.

Τέλος πάντων, δὲν ὑπάρχει κανένα ζωντανὸ ποὺ νὰ μὴ τρώγεται καὶ νὰ μὴ θεωρῆται κάπου ὡς ἐκλεκτὸν ἔδεσμα.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Αὔριον τελεῖται ὁ πρῶτος πεζοπορικὸς ἀγὼν μεταξὺ μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.». Ὁ ἀγὼν διωργανώθη εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας του ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν. Πολὺ περισσότεροι τῶν 900 πεζοπόρων Φαλαγγιτῶν θὰ μετάσχουν τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ ἀγῶνος. Μόνον ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν θὰ μετάσχῃ μὲ 400 περίπου ἀγωνιστάς.

— Ἡ Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς θὰ μετάσχῃ τοῦ αὐριανοῦ ἀγῶνος βάδην μὲ 300 ἀθλητὰς Φαλαγγίτας.

— Εἰς τὸν αὐριανὸν ἀγῶνα βάδην θὰ μετάσχουν καὶ αἱ Ὑποδιοικήσεις Βορρᾶ καὶ Νότου μὲ ἱκανὸν ἀριθμὸν Φαλαγγιτῶν.

Ο ΑΓΩΝ ΤΡΟΧΟΠΕΔΙΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀγῶνα πρωταθλήματος τροχοπεδίλων μεταξὺ Σκαπανέων τῶν Σχηματισμῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν, θὰ μετάσχουν πολλοὶ νεαροὶ διακρινόμενοι εἰς τὸ σπὸρ τῶν τροχοπεδίλων, ἀντιπροσωπεύοντες τὰς Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Βορρᾶ καὶ Νότου.

Ο ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Εἰς τὸ Ἡράκλειον διεξήχθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν οἱ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες τῆς «Ε. Ο. Ν.».

Εἰς τὸν πρῶτον ἀγῶνα, τοῦ «Γύρου τοῦ Ἡρακλείου» μετέσχον 8 ποδηλάται Φαλαγγῖται, τερματίσαντες ὅλοι κανονικῶς. Τὴν πρώτην νίκην ἀπέσπασεν ὁ Πλατάκης εἰς χρόνον 17', τὴν δευτέραν ὁ Ε. Μεθυμάκης καὶ τὴν τρίτην ὁ Φ. Μεθυμάκης.

Ἀκολούθως ἐτελέσθη ἀγὼν ἐπὶ τῆς διαδρομῆς «Ἡρακλείου — Κόκκινο Χάνι», εἰς τὸν ὁποῖον μετέσχον 16 ποδηλάται. Ἡ ἀφετηρία καὶ τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἀποστάσεως 27 χλμ. ἦτο ἡ πλατεία τῶν Τριῶν Καμαρῶν.

Εἰς τὰ τελευταῖα μέτρα τῆς διαδρομῆς διεξήχθη πάλη σκληρὰ μεταξὺ Ἰωαννίδη καὶ Μωραΐτη.

Εἰς τὴν εὐθεῖαν κατορθώνει ὁ Ἰωαννίδης καὶ καταφθάνει τὸν μόλις προπορευόμενον Μωραΐτην, ὅτε ἕνα ἀτύχημα τὸν ἀναγκάζει νὰ καθυστερήσῃ. Κάποιος μαθητὴς περιεπλάκη εἰς τὸ ποδήλατόν του, ἔρριψε τὸν Ἰωαννίδην καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπώλεσε οὗτος τὴν πρώτην νίκην. Πρῶτος ἐτερμάτισε ὁ Μωραΐτης, σὲ 61 λεπτά, δεύτερος ὁ Κώστας Ἰωαννίδης σὲ 61.30 καὶ τρίτος ὁ Σταῦρος Ἰωαννίδης σὲ 63, τέταρτος, ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, ὁ Βασιλαντωνάκης σὲ 66 λ.

Μετ' ὀλίγον ἐτερμάτισαν καὶ οἱ ἄλλοι ποδηλάται πλὴν δύο ποὺ ἀπεχώρησαν. Κατόπιν τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τῶν ἀγώνων ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶναι ὁ διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἰδιαιτέρως ὁ κ. Φάνης Φλεριανὸς ποὺ ἀνέλαβε τὴν διοργάνωσιν καὶ ἔφερε εἰς πέρας τὸ ἔργον μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

ΑΙ ΙΣΧΥΡΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ὅλα τὰ Τμήματα τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἔχουν ἀθλητικὰ τμήματα καὶ δὴ ποδοσφαιρικά, δεδομένου ὅτι τὸ σπὸρ τοῦ ποδοσφαίρου εἶναι περισσότερον διαδεδομένον εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Καὶ ὅσα τυχὸν δὲν εἶχαν ἀθλητικὰ τμήματα συγκροτοῦν τοιαῦτα βάσει σχετικῶν διαταγῶν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου. Μέχρι τῆς ἀνοίξεως δὲν θὰ ὑπάρχῃ σχηματισμὸς τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» χωρὶς τμῆμα ἀθλητικὸν καὶ χωρὶς σημαντικὴν δρᾶσιν τοῦ τμήματος αὐτοῦ. Ἄλλως τε ἕνας τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως δὲν εἶναι τάχα καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν μελῶν της εἰς τὸν ἀθλητισμόν; Παράδειγμα ὅτι καὶ ἕως τώρα, χωρὶς τὴν χροιὰν τῆς ἐπισημότητος καὶ τὸ κῦρος τῆς ἐκδηλωθείσης τόσον ζωηρὰ ἐπιθυμίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς μετὰ ζήλου ἐπιδόσεως τῶν νέων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸν ἀθλητισμόν, πολλὰ τμήματα τῆς Ὀργανώσεως, ἰδία ἐπαρχιακά, ἐπέδειξαν ζῆλον ἀξιοθαύμαστον καὶ δρᾶσιν σημαντικὴν εἰς τὸ πεδίον τῆς ἀθλητικῆς ἐργασίας τῶν Φαλαγγιτῶν.

Ἀμέτρητοι εἶναι οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος καὶ διεκρίθησαν ὁμάδες ποδοσφαιρικαὶ ἐξ ὁλοκλήρου συγκεκροτημέναι ἀπὸ Φαλαγγίτας.

Πολλοὶ μεγάλοι σχηματισμοὶ ἔχουν τόσον ἰσχυρὰς ὁμάδας, ὥστε νὰ ἐπιβάλλωνται αὗται ὅλων τῶν ἄλλων ὁμάδων τῆς περιφερείας των ἢ καὶ νὰ τροφοδοτοῦν εἰς ἀγῶνας πρωταθλημάτων μὲ Φαλαγγίτας ποδοσφαιριστὰς πανισχύρους ὁμάδας συλλόγων.

Σήμερον, κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ποδοσφαιρικὰ κέντρα τὸ 1)5 μόνον τῶν ποδοσφαιριστῶν δὲν εἶναι μέλη τῆς Ὀργανώσεως. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι Φαλαγγῖται, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται εἰς τοὺς ἑκάστοτε ἀγῶνας τῶν ὁμάδων των καὶ εἰς δυνατότητα ποδοσφαιρικήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἦθος, πρᾶγμα ποὺ τιμᾷ τὴν «Ε. Ο. Ν.».

Διὰ τὴν τόνωσιν τῆς ποδοσφαιρικῆς αὐτῆς κινήσεως εἰς τὰ Τμήματα τῆς «Ε. Ο. Ν.», κινήσεως ἡ ὁποία προϋπῆρξε τῆς ἀναγγελθείσης ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε. Ο. Ν.», ἡ ἁρμοδία διεύθυνσις τῆς Γενικῆς Γραμματείας προεκήρυξε ἀπὸ καιροῦ ἤδη μεγάλους ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας. Εἰς αὐτοὺς θὰ μετάσχουν δεκάδες ὁμάδων, διὰ νὰ προκριθοῦν αἱ νικήτριαι περιφερειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ διεκδικήσουν ἐν συνεχείᾳ τὸν τόσον τιμητικὸν τίτλον τῆς «Πρωταθλητρίας ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας».

Διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτούς, καθ' ἃ ἀναφέρεται εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τῆς Ὀργανώσεως, ἤρχισαν ἤδη ἐντατικώτατα προπαρασκευαζόμενοι οἱ διάφοροι σχηματισμοί. Συγκροτοῦν ὁμάδας, τὰς προπονοῦν, τὰς ἐμφανίζουν εἰς προπαρασκευαστικοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας. Μὲ λίγα λόγια γίνεται μιὰ ἐργασία τεραστία, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα θὰ καταδειχθοῦν συντόμως καὶ θὰ εἶναι πολύτιμα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἔξω τῆς Ὀργανώσεως ποδόσφαιρον.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΔΙΑΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΟΥ

Ὁ πρωτοπυγμάχος μας Χριστοφορίδης, πρωτοπυγμάχος καὶ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν κατηγορίαν μέσων βαρῶν, μεταξὺ τῶν διαφόρων προτάσεων ποὺ τοῦ ἐγένοντο δι' ἀγῶνας του πρὸς ξένους πρωτοπυγμάχους, προέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ Γάλλου πρωτοπυγμάχου Τενέ. Μὲ τοὺς Μπάσελμαν, Γερμανόν, Κασαντέϊ, Ἰταλὸν καὶ τοὺς Νοτιοαμερικανοὺς μποξὲρ θὰ πυγμαχήσῃ ἀργότερον καίτοι ἐκ τῶν ἀγώνων πρὸς αὐτοὺς θὰ ἐκέρδιζε περισσότερα χρήματα.

Ὁ Χριστοφορίδης ἐπροτίμησε τὸν ἀγῶνα μὲ τὸν Τενὲ διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους.

Σὰν τέλειος καὶ ἄφοβος ἀθλητὴς ἐπροτίμησε νὰ ἀντιμετωπίσῃ πρῶτον τὸν Τενέ, διότι θεωρεῖται ὁ ἱκανώτερος τῶν σημερινῶν ἀντιπάλων του εἰς τὴν Εὐρώπην, διότι κάποτε εἶχε νικηθῆ ἀπὸ αὐτὸν καὶ διότι πολλοὶ φίλαθλοι τὸν θεωροῦν ἀκόμη ἱκανώτερόν του. Ἔτσι μὲ μίαν νίκην του ἐπὶ τοῦ Τενὲ θὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἐνδοιασμούς.

Ἔπειτα προέκρινεν ὅλων τῶν προτάσεων τὸν Τενὲ καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς φιλάθλους τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποστηρίξεώς των πολὺ ἤθελαν νὰ τὸν ἰδοῦν ἀγωνιζόμενον ὡς πρωταθλητὴν τῆς Εὐρώπης. Ὁ ἀγὼν λοιπὸν ἐκλείσθη καὶ ἀνηγγέλθη διὰ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

την 12 Ιανουαρίου εις το Παλαί ντέ Σπόρ της Γαλλικής πρωτευούσης. Είναι όμως τόσον δύσκολος ο άγών,ώστε ο Χριστοφορίδης προπονείται ήδη συστηματικώτατα δι' αυτόν.

Σημειωτέον ότι θα χάση και τον τίτλον που εκέρδισεν εις το Ρόττερνταμ σαν ηττηθή κατά τον άγώνα.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

—Ή Ούγγρική ποδοσφαιρική όμάς «Φερεντσβάρος» έρχεται εις τας Αθήνας την 23ην τρέχοντος. Την 25ην άρχίζει τους άγώνας της.

— Το γήπεδον του Παναθηναϊκού θα έχη συμπληρωθή κατά πάσαν πιθανότητα μέχρι των ημερομηνιών των άγώνων της «Φερεντσβάρος». Ώς γνωστόν, θα κατασκευασθή και στίβος δρόμων.

— Εις το γήπεδον του Παναθηναϊκού θα τελούνται τακτικά και άθλητικοί άγώνες, συναντήσεις της όμάδος άθλητισμού στίβου του Παναθηναϊκού και όμάδων άθλητικών άλλων Συλλόγων.

— Αί προπονήσεις των πρωταθλητών μας εις το Στάδιον υπό την έποπτείαν του Ούγγρου προπονητού κ. Σίμιτσεκ συνεχίζονται κανονικώς, με οιανδήποτε καιρικήν κατάστασιν.

— Εις την Θεσσαλονίκην θα γίνη ο άγών των μικτών όμάδων της πόλεως ταύτης και των Αθηνών. Διά την ήθικήν ένίσχυσιν των Αθηναίων ποδοσφαιριστών διοργανούται έκδρομή εις την Θεσσαλονίκην επ' ευκαιρία του άγώνος.

—Ό παγκόσμιος πρωτοπαλαιστής της έλευθέρας πάλης Τζίμ Λόντος φθάνει εις Αθήνας την 28ην του μηνός, προερχόμενος έκ Λονδίνου, όπου θα άντιμετωπίση τον πρωταθλητήν Αγγλίας.

— Τους άγώνας πανελληνίων πυγμαχικών πρωταθλημάτων εις όλας τας κατηγορίας πυγμαχίας θα διοργανώση κατά πάσαν πιθανότητα ή «Όμοσπονδία Ελλήνων Πυγμάχων».

—Ή Βουλγαρική Όμοσπονδία Ποδηλασίας άνέλαβε την πρωτοβουλίαν διοργανώσεως Βαλκανικών ποδηλατικών άγώνων. Προς τούτο συνεκάλεσεν ειδικόν συνέδριον εις την Σόφιαν, εις το όποιον έκάλεσε και την Ελληνικήν Όμοσπονδίαν Ποδηλασίας ίνα άποστείλη άντιπρόσωπόν της.

— Εις τον άγώνα πανελληνίου πρωταθλήματος άνωμάλου δρόμου θα μετάσχουν άνω των 100 δρομέων με έπί κεφαλής τους πρωταθλητάς μας.

ΟΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Την περασμένην Κυριακήν έληξαν, τόσον εις τας Αθήνας, όσον και εις την Θεσσαλονίκην και τον Πειραιά, οί τοπικών ποδοσφαιρικών πρωταθλημάτων άγώνες. Εις τας Αθήνας και την Θεσσαλονίκην οί τελευταίοι μεγάλοι άγώνες, Παναθηναϊκού — Απόλλωνος και Άρεως — Π.Α.Ο.Κ. δεν έκριναν όπωσδήποτε την τύχην των τίτλων των πρωταθλητών. Όποια και έάν ήσαν τα άποτελέσματα των έν λόγω άγώνων, εις μεν τας Αθήνας πρωταθλητής θα έμενεν ο Παναθηναϊκός, εις δε την Θεσ)νίκην ο Ήρακλής. Μόνον ότι έξηρτάτο ή κατάληψις τιμητικών θέσεων άπό τας τρεις άλλας όμάδας με μίαν νίκην των. Ό Απόλλων, έπί παραδείγματι, θα ήτο δεύτερος του Αθηναϊκού πρωταθλήματος και όχι τρίτος που είναι τώρα, με την Α.Ε.Κ. δευτέραν. Εις τον άγώνα Όλυμπιακού — Εθνικού άπεδίδετο μεγίστη σημασία διότι ή νικήτρια του άγώνος θα άνεδεικνύετο και πρωταθλήτρια του Πειραιώς. Μιά ίσοπαλία, ώς ή έπιτευχθείσα, θα άνεδείκνυε πρωταθλήτρια την όμάδα του Εθνικού.

Πάντως και οί τρεις άγώνες συνεκέντρωσαν χιλιάδας φιλάθλων. Κατά τους μετριωτέρους υπολογισμούς, 25,000 φιλάθλων παρηκολούθησαν τους τρεις μεγάλους άγώνας των τοπικών πρωταθλημάτων. Ό Παναθηναϊκός ένίκησε τον Απόλλωνα με τέρματα 3 — 0, παρ' όλον ότι οί Απολλωνισταί έπαιξαν πιό καλά, ο Άρης κατετρόπωσε κυριολεκτικώς τον Π.Α.Ο.Κ. με 5 — 1 και ο Όλυμπιακός με τον Εθνικόν έπέτυχον άπό 2 γκόλ.

Μετά τα άποτελέσματα και των τελευταίων άγώνων πρωταθλημάτων αί όμάδες των κατά τόπους πρωταθλημάτων κατετάγησαν ώς άκολούθως:

Πρωτάθλημα Αθηνών: Παναθηναϊκός — Α.Ε.Κ — Απόλλων — Αστήρ — Ατρόμητος — Δάφνη.

Πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης: Ήρακλής — Άρης — ΠΑΟΚ — ΜΕΝΤ — Μακεδονικός και Αετός.

Πρωτάθλημα Πειραιώς: Εθνικός — Όλυμπιακός — Άρης — Θησεύς. Ώστε ή όμάς του Ήρακλέους άνεδείχθη πρωταθλήτρια Θεσσαλονίκης, του Παναθηναϊκού Αθηνών και του Εθνικού Πειραιώς.

Ή όμάς του Παναθηναϊκού έχει άνακηρυχθή πολλές φορές πρωταθλήτρια. Μόνον πέρυσι έχασε το πρωτάθλημα, το όποιον έκέρδισεν ο Απόλλων.

Ή όμάς του Ήρακλέους δεν έκέρδισε πολλές φορές τον τίτλον της πρωταθλητρίας, τον όποιον πέρυσι είχεν ο ΠΑΟΚ.

Ή όμάς του Όλυμπιακού διά πρώτην φοράν χάνει τον τίτλον της πρωταθλητρίας Πειραιώς.

Αί τελευταίαι όμάδες των τριών πόλεων, ήτοι της Δάφνης Αθηνών, του Θησέως Πειραιώς και του Αετού της Θεσσαλονίκης υποβιβάζονται εις την β' κατηγορίαν.

Μετά τους άγώνας αυτούς εισερχόμεθα εις τους άγώνας πρωταθλημάτων Βορρά και Νότου. Αυτοί θ' άρχίσουν μετά τας έορτάς συμμετοχή των 5 όμάδων Θεσσαλονίκης και των 3 Καβάλλας - Δράμας - Σερρών κλπ. διά το πρωτάθλημα Βορρά και των 5 όμάδων Αθηνών και των 3 Πειραιώς διά το πρωτάθλημα Νότου.

Εις τους άγώνας αυτούς αί όμάδες της Θεσσαλονίκης θα συναντηθούν με τας όμάδας της Ανατολικής Μακεδονίας, εις δε τους άγώνας Νότου αί Αθηναϊκαί με τας Πειραϊκάς. Των δύο τούτων συγκροτημάτων αί νικήτριαι όμάδες θα συναντηθούν μεταξύ των διά την άνάδειξιν της πρωταθλητρίας Ελλάδος.

Έν τω μεταξύ θα τελεσθούν άλλοι μεγάλοι άγώνες, όπως ο αυριανός Πειραιώς - Θεσσαλονίκης εις το γήπεδον Καραϊσκάκη και οί άγώνες της Εθνικής μας όμάδος και των μικτών όμάδων πόλεων προς την «Φερεντσβάρος» και την Εθνικήν Ρουμανίας.

Έχουν με άλλα λόγια οί φίλοι του ποδοσφαίρου να παρακολουθήσουν προσεχώς έξαιρετικού ένδιαφέροντος ποδοσφαιρικούς άγώνας.

Ελάβομεν παρά του κ. Γ. Γιάμαλη την κατωτέρω έπιστολήν την όποίαν και δημοσιεύομεν:

«Πληροφορούμαι διά των έφημερίδων ότι πρόκειται να ίδρύσετε «Σπίτι του Αθλητού» κατά το πρότυπον των έν Ευρώπη τοιούτων.

Παρακολουθών την ευεργετικήν δράσιν της Ε. Ο. Ν. διά την Ελληνικήν Νεολαίαν, αισθάνομαι πραγματική χαρά εις το άκουσμα της όργανώσεως ένός τέτοιου έργου πολιτισμού. Και όπως κάθε άθλητής που έργάσθηκε και μόχθησε γιά τον Ελληνικό Αθλητισμό, έτσι κι' έγώ δεν μπορώ παρά να βλέπω με την πιό μεγάλη στοργή ό,τι γίνεται γιά την προαγωγή της Νέας Ελληνικής Φυλής.

Επιθυμώ, λοιπόν, κι' έγώ, έν τω μέτρω των δυνάμεών μου, να συμβάλω στο έργο σας θέτων εις την διάθεσί σας τας τεχνικάς μου γνώσεις ώς και την πείραν μου έπί των ζητημάτων του άθλητισμού γενικώς, με την έλπίδα ότι ίσως ή υπηρεσία που θα προσφέρω θα είναι χρήσιμος και άρωγός εις την προσπάθειάν σας.

Με μεγάλη έκτίμησι

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ»

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΜΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Τὴν 8 καὶ 30΄ μ.μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἐπεσκέφθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τὰ εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν.

Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τὸν Ἀρχηγὸν συνώδευεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Πρωτοβουλίᾳ ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων τῶν φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον συγκέντρωσις τῶν φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια», εἰς τὴν ὁποίαν, προσκληθείς, ὡμίλησεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Κανελλόπουλος, μὲ θέμα: «Ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐπιστήμονος ἔναντι τῆς Κοινωνίας».

Σχετικῶς ἐκυκλοφόρησε μεταξὺ τῶν φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν ἡ κάτωθι προκήρυξις:

«Συνάδελφοι,

Ἀντιπροσωπευτικαὶ ὁμάδες τῶν σχολῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων μας διοργανώνομεν διὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον 10ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 7ην μ. μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» πανσπουδαστικὴν συγκέντρωσιν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας, προσκληθείς, θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, μὲ θέμα: «Ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐπιστήμονος ἔναντι τῆς κοινωνίας». Ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν δὲν θὰ λείψῃ κανεὶς φοιτητὴς ἢ σπουδαστής. Σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ λάβετε ὅλοι καὶ ὅλες μέρος, ἐφοδιαζόμενοι μὲ τὰς προσκλήσεις σας, τὰς ὁποίας θὰ ζητήσετε προσωπικῶς καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητός σας, ἀπὸ τὰ κάτωθι φοιτητικὰ συνεργεῖα: 1) Πανεπιστημιακὴν Λέσχην, 2) Δ.Α.Σ. (Σόλωνος 100), 3) Οἶκον Φοιτητοῦ (Πατησίων 97), 4) Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Σπουδῶν, 5) Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον καὶ 6) Πάντειον Σχολήν.

Ὁμάδες φοιτητῶν - σπουδαστῶν Θεολογικῆς Σχολῆς, Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, Νομικῆς Σχολῆς, Ἰατρικῆς Σχολῆς, Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, Σχολῆς Χημείας, Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς, Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Παντείου Σχολῆς, Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας (Μαράσλειον), Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας».

Ἡ συγκέντρωσις εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὑπῆρξε πρωτοφανής.

Πέντε χιλιάδες περίπου φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ εἶχον κατακλύσει τὴν πλατεῖαν, τὰ θεωρεῖα, τὸν ἐξώστην καὶ τὸ προαύλιον τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια». Ἐπίσης εἰς τὴν μεγαλειώδη συγκέντρωσιν τῶν «Ὀλυμπίων» προσῆλθον οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κ. κ. Πρυτάνεις.

Τὴν 7ην ἑσπερινὴν ἀφίχθη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, ὅστις ὡμίλησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς καὶ σπουδαστὰς ἐν μέσῳ ἐξάλλων καὶ ἐνθουσιωδεστάτων ἐκδηλώσεων. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τῶν φοιτητῶν ὑπῆρξαν ἀνώτεραι πάσης περιγραφῆς. Συνεχῶς διέκοπτον τὸν λόγον τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου διὰ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων. Ἐν μέσῳ θυελλωδῶν καὶ ἐνθουσιωδεστάτων ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας ἀνέπτυξε τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐπιστήμονος ἔναντι τῆς κοινωνίας, ἐξάρας τὴν μέριμναν τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπὲρ τῆς σπουδαζούσης Νεολαίας καὶ τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ἀναλήψεως τῆς Παιδείας ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐκάλυψαν παρατεταμένα καὶ ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσιωδέσταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἐν τέλει ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς παραδόσεως τῶν Σημαιῶν εἰς τὰς νέας Φάλαγγας τῆς Ε.Ο.Ν. ἀπεστάλησαν εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα:

Ἐκ Πατρῶν: «Ὑπερδεκακισχίλιοι Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Ἀχαΐας, γεμᾶτοι χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ ὑποβάλλουν παράκλησίν των διαβιβάσητε θερμὸν χαιρετισμόν των Φάλαγγας Ἀθηνῶν, παραλαβούσας Σημαίας, καὶ διαπύρους εὐχάς των ὅπως τὰς κρατήσουν ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανοι προχωρήσωμεν θαρραλέα μαζὶ στὴν δημιουργία τῆς νέας ἐθνικῆς ζωῆς, ὅπως τὴν θέλει ἡ Πατρὶς καὶ ὁ Ἀρχηγός. Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας».

Ἐκ Καστορίας: «Τμῆμα Ε.Ο.Ν. μαθητριῶν Γυμνασίου Καστορίας ὑποβάλλει σέβη του, ἐκδηλώνει χαρὰν καὶ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν ἐπὶ παραδόσει σημαιῶν εἰς τμήματα Ε.Ο.Ν. Ἀθηνῶν καὶ ἀναμένει παράδοσιν Σημαίας εἰς Ἑλληνόπουλα Καστορίας. Γυμνασιάρχης Καστορίας».

Εἰς τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος ἀπήντησε καταλλήλως.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παραιτηθέντος διὰ λόγους ὑγείας τοῦ Περιφερ. Διοικητοῦ Πρωτευούσης τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Παπαευθυμίου, ἀνέλαβε προσωρινῶς καθήκοντα Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν κ. Ἰωάν. Μανουσόπουλος.

Ὁ κ. Παπαευθυμίου τοποθετεῖται εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1938

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Φραγκίσταν Νικόλαον Διοικητὴν Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, τὸν Ὑποδιοικητὴν αὐτῆς καὶ τοὺς Διοικητὰς τῶν Ὑποδιοικήσεών της ἐκφράζω τὴν ἄκραν μου εὐαρέσκειαν διὰ τὴν ἱκανοποιητικωτάτην καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των κατὰ τὴν Πανσπουδαστικὴν συγκέντρωσιν τῆς 10)12)38.

Ὁμοίως ἐπαινῶ ἅπαντα τὰ συμμετασχόντα εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν μέλη τῆς Δ. Α. Σ. διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν κατ' αὐτὴν ὑπ' αὐτῶν ἀκμαιότατον φρόνημα καὶ τὴν τηρηθεῖσαν ἄκραν τάξιν καὶ πειθαρχίαν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὡς Γενικὸς Ἐπόπτης Περιφερείας Δ)σεως Πρωτευούσης

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὡς Γενικοῦ Ἐπόπτου Περιφερείας Πρωτευούσης τῆς 12ης)12)1938

Πρὸς τοὺς Λοχαγὸν Πεζικοῦ Θεοτικὸν Λάζαρον διευθυντὴν Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Δ)τὴν Καψάλην Σταῦρον, Διευθυντὴν Ι Γραφείου Γεν. Γραμματείας, Διοικητὴν Μανουσόπουλον Ἰωάννην, Διοικητὴν Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἐκτελέσαντα χρέη ἀναπληρωτοῦ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ἀρρένων Πρωτευούσης, Διευθυντὴν Φαλαγγονομίας Πανταζόπουλον Ἰωάννην, Ἀστυνόμον Α', καὶ τὸν Λοχαγὸν τῆς Ἐπιμελητείας Κόλλαν Βλαδίμηρον Διευθυντὴν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκφράζω τὴν πληρεστάτην μου καὶ ἄκραν εὐαρέσκειαν διὰ τὸν ἐξόχως ἱκανοποιητικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐξετέλεσαν τὰ καθήκοντά των κατὰ τὴν τελετὴν τῆς, ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου Παύλου Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., παραδόσεως τῶν Σημαιῶν εἰς τὰς Φάλαγγας,—καὶ ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκιπίσσης Διαδόχου Φρειδερίκης παραδόσεως τῶν Σημαιῶν εἰς τὰς Φάλαγγας, τῇ 11)12)1938.

Ὁμοίως διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους πρὸς τὴν Διοικητὴν Μαντζούφα Λουκίαν Διοικητὴν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης, Διοικητὴν Φραγκίσταν Νικόλαον Διοικητὴν τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, Γρηγοριάδην Νικόλαον Ὑποδιοικητήν, ὡς καὶ τοὺς βοηθοὺς πάντων τῶν ἀνωτέρω.

Ἐπαινῶ ἐπίσης τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης, Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης καὶ Εἰδικοτήτων, ὡς καὶ τοὺς ἡγήτορας αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιτυχεστάτην ἐκτέλεσιν τῶν Διαταγῶν, ὡς καὶ διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἀκμαιότατον φρόνημα καὶ τὴν τηρηθεῖσαν πειθαρχίαν εἰς τὴν μεγαλυτέραν συγκέντρωσιν Νεολαίας ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Πατρίδος μας.

Σημειωθεῖσαι τινὲς ἐλλείψεις καὶ ἀταξίαι θὰ προληφθοῦν μελλοντικῶς διὰ τῶν σχετικῶν μου ὑποδείξεων, κοινοποιηθησομένων δι' Ἰδιαιτέρας μου Διαταγῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὡς Γενικὸς Ἐπόπτης Περιφερείας Δ)σεως Πρωτευούσης

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν ἐξακολουθοῦν τακτικῶς τὰς ἐργασίας των μὲ αὐξανομένην ὁσημέραι κίνησιν, λόγῳ τῆς προσελεύσεως νέων Φοιτητῶν καὶ Σπουδαστῶν.

—Ἐξαιρετικὸν γεγονὸς ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον μεγάλη Πανσπουδαστικὴ συγκέντρωσις, καθ' ἣν ὡμίλησεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

—Αἱ συγκεντρώσεις καὶ τὰ μαθήματα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου συνεχίζονται κανονικῶς, οἱ Φοιτηταὶ δὲ μετὰ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν ταῦτα.

—Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν τῆς Παντείου Σχολῆς ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς σειρᾶς Ἐθνικῶν διαλέξεων τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Οἱ σπουδασταὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τῆς Σχολῆς, ἔνθα ἐγένετο ἡ πρώτη διάλεξις μὲ θέμα: «Ἡ θέσις τῆς σπουδαζούσης Νεολαίας μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου».

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλέξεως ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Παντείου Σχολῆς κ. Δ. Σταύρου, ὅστις δι' ἐμπνευσμένης εἰσηγήσεως ἔδωσεν ὑπερόχους ὑποθήκας πρὸς τοὺς Σπουδαστὰς ἀναφερόμενος εἰς περικοπὰς ἐκ λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

—Κανονικῶς ἐπίσης καὶ μὲ ζῆλον συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τῶν Ὑποδιοικήσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

ΑΙ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Παρ' ὅλην τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων εἰς τὴν τελετὴν τῆς παραδόσεως τῶν Σημαιῶν εἰς τὰς νέας Φάλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, οὐδόλως παρημελήθη καὶ ἡ τακτικὴ κίνησις εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Λόγῳ μάλιστα τοῦ ἐξαιρετικοῦ γεγονότος τῆς παρατάξεως τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐπυκνώθησαν αἱ τακτικαὶ συγκεντρώσεις.

—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος εἰς τὸν Πειραιᾶ μετέσχε τῆς παρατάξεως καὶ τῆς λιτανείας τῆς ἱερᾶς εἰκόνος καὶ δύναμις ἐκ 300 Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς.

ΑΙ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τακτικῶς διεξάγονται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν τὰ μαθήματα τόσον τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν, ὅσον καὶ τῶν βαθμοφόρων.

Τὴν Κυριακὴν 4ην τρ. μηνὸς οἱ Ι καὶ ΙΙ Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξέδραμον εἰς Τατοΐ. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ αἱ Φαλαγγίτισσαι κατέθεσαν στέφανον εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων μας.

Ἐπίσης εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Πειραιῶς συνεχίζονται τακτικώτατα τὰ μαθήματα καὶ αἱ συγκεντρώσεις εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς. Καθημερινῶς γίνονται καὶ νέαι ἐγγραφαὶ Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν, αἵτινες μὲ ἐνθουσιασμὸν προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν.

—Τὰ μαθήματα καὶ αἱ συγκεντρώσεις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Βορρᾶ ἐξακολουθοῦν τακτικώτατα. Ἀνελλιπῶς ἐπίσης γίνεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὴν Κηφισιὰν ἐγένετο συγκέντρωσις εἰς τὸ Ζηρίνειον Γυμναστήριον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Ο.Ν.

—Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνεχίσθησαν νέαι ἐγγραφαὶ Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Νότου.

Τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τὰ μορφωτικὰ ἐν γένει συνεχίζονται τακτικώτατα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ συγκεντρώσεις.

Τὴν Κυριακὴν 4ην τρέχ. μηνὸς ἡ Περιφ. Διοικήτρια Θηλέων Πρωτευούσης προέβη εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν τοῦ Ι Ὑποτομέως Καλλιθέας. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἀνεγνώσθη ἡ ἡμερησία διαταγὴ τῆς Διοικητρίας τῆς Ὑποδιοικήσεως δια-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν

λαμβάνουσα τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

ΚΕΡΑΤΕΑ (ΑΤΤΙΚΗΣ)

Τὰ κατὰ τὰς ἑβδομαδιαίας συγκεντρώσεις γινόμενα μαθήματα διὰ τὴν ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ὡς καὶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν προπαίδευσιν δὲν ἔπαυσαν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον. Εἰς τὴν καλὴν κατάρτισιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῶν Φαλαγγιτῶν συντελεῖ κατὰ πολὺ ἡ λειτουργία Λέσχης, εἰς τὴν ὁποίαν συγκεντροῦνται καθ' ἑκάστην οἱ Φαλαγγῖται καὶ καθοδηγοῦνται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κράτους μελετῶντες περιοδικὰ καὶ βιβλία καὶ παρακολουθοῦντες σχετικὰς διαλέξεις. Ἤδη μελετᾶται ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὴν Λέσχην καὶ ραδιοφώνου.

ΧΑΛΚΙΣ

Ἡ ὀργάνωσις τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. ἁπάσης τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Εὐβοίας συνετελέσθη ἤδη πλήρως.

— Ζωηρὰ ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅσον ἀφορᾷ τὴν κανονικὴν καὶ τακτικὴν συνέχισιν καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν διαφόρων μαθημάτων καὶ διαλέξεων.

— Ἡ Φάλαγξ Χαλκίδος, κατόπιν προσκλήσεως, συμμετέσχεν εἰς τὰς τελευταίας ἑορτὰς τῆς Σχολῆς Ἐφέδρων Πυροβολικοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὅλοι σχεδὸν οἱ Φαλαγγῖται ἔλαβον μέρος εἰς αὐτὰς καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ἥτις διεξήχθη μὲ ἀπόλυτον σεμνότητα χάρις εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τηρηθεῖσαν τάξιν. Ἐπίσης διὰ τῆς παρελάσεώς των κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς εἰκόνος οἱ Φαλαγγῖται ἐπέσυραν τὴν γενικὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου διὰ τὴν ἀρίστην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐμφάνισίν των.

— Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν τμημάτων Θηλέων προχωρεῖ ἁλματωδῶς, ἐντὸς ἐλαχίστου δὲ χρονικοῦ διαστήματος θ' ἀποβῇ ἀρτία ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

ΣΑΜΟΣ

Ὅλως ἐξαιρετικὴ καὶ λίαν ἀποδοτικὴ ἡ κίνησις εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς νήσου. Ὁ Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν., τακτικώτατα προβαίνει εἰς ἐπιθεωρήσεις τῶν τμημάτων εἰς τὰς διαφόρους κοινότητας. Τελευταίως μετέβη εἰς τὰς κωμοπόλεις Νεοχωρίου καὶ Σπαθαραίων ἐπιθεωρήσας τοὺς σχηματισμοὺς αὐτῶν καὶ γενόμενος δεκτὸς μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Ἐπίσης τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῶν Σχηματισμῶν τῆς πόλεως, καθ' ἣν ὁ Γεν. Ἐπόπτης ὡμίλησε περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν Φαλαγγιτῶν πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Πατρίδα, ἐξάρας τὸ γεγονὸς τῆς μεταβολῆς τῆς ἐπελθούσης ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ ἐμπνευσμένου Ἀρχηγοῦ μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

ΛΑΡΙΣΑ

Ἡ αὐτὴ ἐντατικὴ ἐργασία συνεχίζεται εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μαθημάτων καὶ ἐκπαιδευτικῶν συγκεντρώσεων, καθ' ἃς λαμβάνουν χώραν ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις περὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε. Ο. Ν., γίνονται καὶ διάφοροι ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐκδρομαί. Πρὸ ἡμερῶν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι μετέβησαν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Γενικὸν Ἐπόπτην, εἰς τὸν δοθέντα χορὸν τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν Λαρίσης, ἔνθα ἐν μέσῳ ἐγκαρδίου ἀτμοσφαίρας διεσκέδασαν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς ἐργάτας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ ἐγένοντο θερμαὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐπίσης ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Διοικήσεως μετέβησαν εἰς διάφορα χωρία τῆς δικαιοδοσίας των ἔνθα παρηκολούθησαν τὴν συντελουμένην ἐργασίαν καὶ ἔδωσαν διαφόρους ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῶν σχηματισμῶν τῆς ὑπαίθρου.

ΒΟΛΟΣ

Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ στρατιωτικὴ προπαίδευσις τῶν βαθμοφόρων καὶ μὴ ἐξακολουθεῖ νὰ διεξάγεται κανονικῶς. Ἀλλεπάλληλοι συγκεντρώσεις ἔλαβον χώραν τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ δὴ τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἐσχάτως ἐνεγράφησαν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὀργανώσεως. Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ταύτας ἐγένοντο ὁμιλίαι πρὸς τοὺς μαθητὰς σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον, τὸν σκοπὸν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

— Οἱ Διοικηταὶ τῶν φαλάγγων Βόλου περιοδεύουν τακτικῶς ἀνὰ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας ἐπιθεωροῦντες τὰ τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν, ὁμιλοῦντες πρὸς αὐτὰ καὶ διδόντες ὁδηγίας εἰς τοὺς βαθμοφόρους των.

— Ἐπίσης κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐγένοντο διάφοροι συγκεντρώσεις σχηματισμῶν θηλέων Βόλου, καθ' ἃς ἐγένοντο ὁμιλίαι σχετικαὶ μὲ τὰ ζητήματα τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐπιτελουμένης ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς Ε. Ο. Ν.

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΝ

Ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βελεστίνου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν στελεχῶν καὶ τὰς ἐγγραφὰς νέων μελῶν. Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς γίνονται πρὸς τούτοις τακτικῶς καὶ διαλέξεις, τὰς ὁποίας παρακολουθοῦν ἅπαντες μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

ΦΑΡΣΑΛΑ

Εἰς τὸ ἄρτι συσταθὲν τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν καὶ ἐγγραφὴν τῶν νέων τῆς πόλεως εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

— Ἤρχισαν ἤδη καὶ τὰ σχετικὰ μαθήματα προπαιδεύσεως, παρακολουθούμενα μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐκ μέρους τῶν νέων συναγωνιστῶν μας.

— Τελευταίως ἐπεσκέφθη τὸ τμῆμα καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, ὅστις μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ παρέλασιν τῶν Φαλαγγιτῶν ἀνέγνωσεν ἐμπνευσμένην πρὸς αὐτοὺς ἡμερησίαν διαταγήν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἡ αὐτὴ ἐξαιρετικὴ κίνησις συνεχίζεται εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θεσσαλονίκης. Ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι ἐργάζονται μετὰ ζήλου διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν διαφόρων Σχηματισμῶν.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο συγκέντρωσις ἁπάντων τῶν Διοικητῶν τῶν διαφόρων φαλάγγων τῆς πόλεως, καθ' ἣν οὗτοι ἔλαβον διαταγὰς παρὰ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ σχετικὰς μὲ τὴν ἐπίτευξιν τῶν γενικῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

— Ἐπίσης ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὰ νεοσυσταθέντα τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Τούμπας, δώσας τὰς δεούσας διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν αὐτῶν διαταγὰς καὶ ὁδηγίας.

— Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν τακτικῶν ἐκπαιδευτικῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων.

ΔΡΑΜΑ

Μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ οἱ Φαλαγγῖται παρακολουθοῦν τὰ τακτικὰ μαθήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν.

— Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς τακτικώτατα συγκεντροῦνται τὰς ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν

καὶ μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦν τὰς Ἐθνικοῦ περιεχομένου διαφωτιστικὰς διαλέξεις.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο διάλεξις «περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας», καθ' ἣν ὁ ὁμιλητὴς ἐξῆρε τὴν μεγαλειώδη δρᾶσιν τοῦ ἀειμνήστου Δαφνοστεφοῦς Βασιλέως - Στρατηλάτου Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ', συστήσας εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατάς του ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λαοφιλοῦς Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Β', τὴν Πατρίδα μας καὶ πίστιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην κ. Ἰω. Μεταξᾶν, ὁ ὁποῖος μὲ τόσην στοργὴν ἀποβλέπει πρὸς τοὺς νέους, τοὺς μέλλοντας συνεχιστὰς τῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΦΛΩΡΙΝΑ

Ἡ Φάλαγξ τῆς πόλεως τελευταίως παρουσίασε ζωηρὰν κίνησιν. Ὅλοι οἱ Φαλαγγῖται, καὶ Σκαπανεῖς εἰργάσθησαν εἰς τὴν διάνοιξιν τῶν λάκκων διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τοῦ πλησίον τῆς πόλεως λόφου τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος.

—Τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ αἱ διαφωτιστικαὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι γίνονται τακτικῶς παρακολουθούμεναι πάντοτε ὑπὸ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Φαλαγγιτῶν μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

—Αἱ ἐγγραφαὶ νέων μελῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν. συνεχίζονται ἀθρόαι.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Ἱκανοποιητικὴ ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τοῦ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν. Καστοριᾶς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως συνεχίζονται κανονικῶς, παρακολουθούμενα μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν.

Καὶ διαλέξεις διαφωτιστικαὶ λαμβάνουν χώραν τακτικῶς, εἰς τὰς ὁποίας προσέρχονται οἱ Φαλαγγῖται μετὰ ζήλου.

—Τελευταίως ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. ἐκάλεσε τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους, μὲ τοὺς ὁποίους συνειργάσθη ἐπὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, δώσας καὶ τὰς καταλλήλους ὁδηγίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τούτων.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

Εἰς τὴν ἀπὸ καιροῦ τακτικώτατα λειτουργοῦσαν σχολὴν βαθμοφόρων συνεχίζονται ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν ἰσχύϊ προγράμματος καὶ μὲ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀνωτέρων βαθμοφόρων ἐν οἷς καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής.

Ἡ τακτικὴ φοίτησις τῶν ὑποψηφίων βαθμοφόρων ἐξασφαλίζει τὴν καλὴν κατάρτισιν καὶ τὴν δημιουργίαν αὐτῶν ὡς στελεχῶν ἱκανῶν ν' ἀγωνισθῶσι διὰ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ὀργανώσεως.

—Πρὸ ἡμερῶν ὁ Περιφ. Διοικητὴς μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὰς φάλαγγας Φιλιατῶν καὶ Παραμυθίας δώσας τὰς δεούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς βαθμοφόρους διὰ τὴν καλυτέραν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ συγκρότησιν.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τμῆμα Φαλαγγιτῶν προέβη εἰς τὴν ἐκσκαφὴν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ λάκκων διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τοῦ ὕπερθεν τῆς πόλεως λόφου ὡς καὶ τῶν πέριξ τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν γυμναστηρίου τῆς Ε. Ο. Ν.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἡ αὐτὴ ἐξαιρετικὴ κίνησις συνεχίζεται εἰς ἅπασαν τὴν νῆσον. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις τῆς ἀεροχημικῆς προστασίας εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς Ἀρρένων καὶ Θηλέων παρακολουθοῦνται μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν.

Ἐπίσης εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Ἀρρένων λαμβάνουν χώραν διάφοροι ὁμιλίαι σχετικαὶ μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν., ἐνῷ ἐκ παραλλήλου αἱ Φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν τὰ συνεχιζόμενα μαθήματα, ἱστορίας, μαγειρικῆς καὶ οἰκοκυρικῆς.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔλαβον χώραν καὶ διάφοροι συναυλίαι δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν. στεφθεῖσαι ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (ΚΡΗΤΗΣ)

Μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἐνθουσιασμοῦ οἱ Φαλαγγῖται τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου συγκεντροῦνται τακτικῶς καὶ παρακολουθοῦν τὰ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ μαθήματα καὶ τὰς ὁμιλίας καὶ διαλέξεις. Πρὸ ἡμερῶν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγαλυτέρου τῆς πόλεως κινηματογράφου «Μίνως» ἑορτὴ καθ' ἣν παρευρέθησαν ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Κατ' αὐτὴν ἐγένετο ὁμιλία ἐπὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν καθηκόντων τῶν Φαλαγγιτῶν. Ἐπηκολούθησαν ἀπαγγελίαι διαφόρων Ἐθνικῶν ποιημάτων καὶ τέλος ἡ χορωδία τῶν Φαλαγγιτισσῶν ἔψαλε τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων καὶ παταγωδῶν χειροκροτημάτων ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Θαυμαστὴν ἐξέλιξιν παρουσιάζουν τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Μεγάλως ταῦτα συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἁλώσεως τοῦ Παλαμηδίου, καθ' ἣν ἔλαβε χώραν παράταξις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ ἀπόδοσις τιμῶν εἰς τοὺς ἐπισήμους πρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Ἐπηκολούθησε παρέλασις καὶ τὸ ἑσπέρας λαμπαδηφορία τῶν Σχηματισμῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΓΥΘΕΙΟΝ

Ἐξαιρετικὴ καὶ ζωηροτάτη ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. Γυθείου. Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ προπαίδευσις τῶν στελεχῶν συνεχίζεται κανονικῶς. Κατὰ τὰς τακτικὰς συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν λαμβάνουν χώραν διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι ἐπὶ διαφόρων σχετικῶν μὲ τὴν Ὀργάνωσιν θεμάτων, ὡς π. χ. τὰ τελευταίως ἀναπτυχθέντα: «Ποία σημασία ἐδίδετο ὑπὸ τῶν Κυβερνώντων πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ποία σήμερον εἰς τὴν Νεολαίαν», καὶ «Ὁ Νόμος τοῦ Λυκούργου ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴν τῶν Παίδων». Οἱ Φαλαγγῖται ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐπιδίδονται εἰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις, τῇ ἐπιβλέψει τῶν βαθμοφόρων των, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ψυχαγωγίας, χορούς, ᾄσματα, μουσικὰς συναυλίας κτλ.

ΣΠΑΡΤΗ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως Ὁσίου Νίκωνος τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Σπάρτης ἀρρένων καὶ θηλέων ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος. Τμῆμα Φαλαγγιτῶν ἀπετέλεσε τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, ἐνῷ ἅπασα ἡ λοιπὴ δύναμις τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπροπορεύετο τῆς ὅλης πομπῆς. Μετὰ τὴν λιτανείαν καὶ τὴν λειτουργίαν ἐπηκολούθησε παρέλασις, διὰ μέσου τῶν ὁδῶν, τῶν Σχηματισμῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἰδίως ἀπέσπασαν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ πλήθους αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανιζόμεναι ἐπισήμως.

—Τελευταίως ὁ Νομάρχης Λακωνίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεσκέφθη καὶ προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου - Λιμηρᾶς, γενόμενος παντοῦ ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν κατοίκων, οἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου ἐξεδήλωνον παντοιοτρόπως τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας.

Σπαζοκεφαλιές

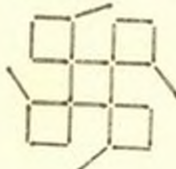
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποιός κυνηγᾷ τὸ λαγό;

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 9ου ΦΥΛΛΟΥ

Τὸ ἄθροισμα 20 εὑρίσκεται, ἐὰν τοποθετήσωμεν τοὺς ἀριθμοὺς εἰς τὰς τελείας, ἀρχίζοντες ἀπὸ μίαν τελείαν οἱασδήποτε γωνίας, μὲ τὴν ἀκόλουθον σειράν: 12, 6, 2, 8, 10, 1, 9, 7, 4, 11, 5, 3.

Εἰς τὸ πρῶτο παιχνίδι τῶν σπίρτων μένουν πέντε τετραγωνίδια, ἐὰν ἀφαιρέσουμε τὰ 4 σπίρτα ποὺ δείχνει τὸ σχῆμα.

Ἡ λύσις τοῦ δευτέρου παιχνιδιοῦ σπίρτων εἶναι ἁπλουστάτη: Μὲ τὰ δώδεκα σπίρτα σχηματίζουμε τρία ἀνεξάρτητα τετράγωνα, ἴσα μὲ τὰ προηγούμενα τέσσερα.

ΑΠΡΟΟΠΤΑ

Ποιό εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ 2;

— Ποιὰ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ Υ δὲν δασύνεται;

— Πῶς μποροῦμε νὰ γράψουμε τὸν ἀριθμὸ 100 μεταχειριζόμενοι 4 φορὲς τὸν 9;

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ;

Ζητεῖται ὁ ἀριθμός, ὁ ὁποῖος διαιρούμενος διὰ τοῦ 2 νὰ ἀφίνῃ ὑπόλοιπον 1, διὰ τοῦ τρία ὑπόλοιπον 2, διὰ τοῦ τέσσερα 3, διὰ τοῦ πέντε 4, διὰ τοῦ ἕξ 5, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος διαιρούμενος διὰ τοῦ 7 νὰ μὴν ἀφίνῃ κανένα ὑπόλοιπον.

ΤΡΟΧΟΣ

Οἱ ὁλόγυρα σταυροὶ σχηματίζουν μιὰ λέξι ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν κορυφαῖο, ἔχει δεκαέξη γράμματα καὶ σημαίνει ταχυδρομικὸν ὄργανον. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ τροχοῦ εἶναι λέξεις μὲ ἕξ γράμματα ἡ καθεμιά, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τοὺς σταυροὺς καὶ τελειώνουν

στὸ κέντρον Α. Σημαίνουν δὲ κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὴν ἀκτῖνα τῆς κορυφῆς καὶ συνέχεια πρὸς τὰ δεξιά: 1) Πρᾶγμα ποὺ ρίχνεται μέσα στὴ λέξι ποὺ θὰ σχηματίσουν οἱ σταυροί. 2) Ἀρχαία πόλις, περίφημος γιὰ τὴν τεμπελιὰ τῶν κατοίκων της. 3) Χόρτο μαλακτικό. 4) Κοινὸ σαλατικό. 5) Τεραστία λίμνη ποὺ λέγεται θάλασσα. 6) Πολίχνη τῆς Ἀρκαδίας, περίφημος γιὰ τὸ ὑγιεινὸ κλῖμά της. 7) Προβάλλεται εἰς τὸν κινηματογράφον. 8) Μονὰς μήκους.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

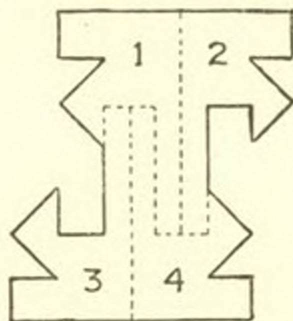

Χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος ὡς ἑξῆς: 1. Κόκκινο. 2. Μπλέ. 3. Κίτρινο. 4. Καφέ. 5. Μαῦρο. Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0, θὰ μείνουν λευκά.

Ο ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ὄχι τοῦ κύκλου βέβαια, ἀλλὰ τοῦ σχήματος ποὺ βλέπετε κατωτέρω.

Γιὰ νὰ μὴ καταστρέψετε τὸ φύλλο, ξεσηκώσετε μὲ ἕνα διαφανὲς χαρτὶ τὸ σχέδιο ποὺ βλέπετε. Ἔπειτα μὲ ἕνα

ψαλίδι χωρίσατε τὸ σχέδιο σὲ τέσσαρα μέρη, ἀπὸ τὰ σημεῖα ποὺ σᾶς δείχνουν οἱ διακεκομέννες γραμμές.

Θὰ σχηματισθοῦν ἔτσι τέσσαρα παράδοξα σχέδια. Καὶ πρέπει, ἑνώνοντας αὐτὰ τὰ τέσσαρα κομμάτια, νὰ φτιάξετε ἕνα τετράγωνον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Κάποιος, ἐρωτηθεὶς πῶς ὠνομάζετο, ἀπήντησε: Τὸ ὄνομά μου σύγκειται ἀπὸ 4 στοιχεῖα. Ἂν τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ληφθοῦν ὡς ἀριθμοί, τὸ ἄθροισμά των θὰ ἀποτελέσῃ τὸν ἀριθμὸ 920. Τὸ πρῶτον στοιχεῖον θὰ εἶναι μεγαλείτερον τοῦ τετάρτου κατὰ 20 μονάδας. Τὸ γινόμενον τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τετάρτου θ' ἀποτελέσῃ τὸν ἀριθμὸν 450. Τὸ δὲ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ τρίτου διὰ τοῦ τετάρτου θὰ εἶναι ὁ ἀριθμὸς 16.

Γιὰ προσπαθῆστε, λοιπόν, νὰ βρῆτε τὸ ὄνομα τοῦ ἐρωτηθέντος. Εἶναι λιγάκι δύσκολο.

ΚΑΙ ΜΙΣΟ ΠΑΡΑΠΑΝΩ...

Εἰς ἕνα πιάτο ὑπάρχουν πορτοκάλλια. Λαμβάνει ἕνας τὰ μισὰ καὶ μισὸ πορτοκάλι. Λαμβάνει ἕτερος ἐκ τῶν ὑπολοίπων τὰ μισὰ καὶ μισὸ πορτοκάλι. Τέλος λαμβάνει τρίτος τὰ μισὰ ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων καὶ μισὸ πορτοκάλι.

Κανένα πορτοκάλι δὲν ἔμεινε πλέον καὶ κανένα δὲν... ἐκόπη. Πόσα ἦσαν τὰ πορτοκάλια καὶ πόσα ἔλαβεν ἕκαστος;

Λίγη εὐθυμία

ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΕΣ

Ὁ κ. Ψευδόπουλος διηγεῖται τὶς περιπέτειές του σ' ἕνα ταξίδι του στὴν Ἀμερική:

— Τέσσερις μέρες καὶ τέσσερις νύχτες ἔμεινα ἔτσι ἀποκλεισμένος ἀπὸ τὸν κόσμο, νηστικός, θεονήστικος καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ κόψω ἀπὸ τὴ μέση καὶ κάτω τὸν σκύλο μου καὶ νὰ τὸν φάω. Ἔτσι διατηρηθήκαμε στὴ ζωή.

— Μὰ ἦσαν κι' ἄλλοι μαζί σου;

— Ἐγὼ κι' ὁ σκύλος μου. Αὐτὸς ἔφαγε τὰ κόκκαλα!

ΚΡΙΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΠΟ!

Ὁ μαγαζάτορας προσπαθοῦσε νὰ βγάλη ἀπ' τὴν πόρτα στὸ δρόμο μιὰ μεγάλη βαρέλα. Ἦταν δύσκολο καὶ χάρηκε πολὺ ὅταν κάποιος ἄγνωστος ἦλθε νὰ τὸν βοηθήση ἀπ' ἔξω. Ἄρχισαν καὶ οἱ δυὸ νὰ σπρώχνουν τὸ βαρέλι, ἀλλὰ αὐτὸ ἔμενε ἀκίνητο.

— Βαρὺ εἶναι, εἶπε ὁ μαγαζάτορας. Δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ τὸ βγάλουμε ἔξω;

— Ἔξω; εἶπε ἔκπληκτος ὁ ἄλλος. Ἀλλὰ τὸ σπρώχνω τόση ὥρα γιὰ νὰ μπῆ μέσα στὸ μαγαζί!

ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

— Ὥστε ἐπιμένεις νὰ λὲς ὅτι ὁ λαγὸς ποὺ κρατεῖ ὁ κατηγορούμενος εἶναι δικός σου;

— Μάλιστα, κύριε πρόεδρε.

— Μὰ μπορεῖ νἄχετε καὶ λάθος. Κυνήγι εἴχατε πάει ἐσεῖς, κυνήγι κι' ὁ ἄλλος. Πῶς ξέρετε ὅτι τὸν σκοτώσατε σεῖς;

— Τί λέτε τώρα; Δὲν ξέρω τὸ λαγὸ ποὺ...παζάρευα δυὸ ὧρες;

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ...

— Πρὸς Θεοῦ, γρήγορα! Δῶστε μου τὴν ἄδεια κυνηγίου!

Η ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ:

Ὁ καταστηματάρχης:
— Εἶμαι βέβαιος ὅτι τώρα δὲν μπορεῖτε νὰ πῆτε γιὰ τὸ μέλι ποὺ πουλῶ ὅτι δὲν εἶναι φρέσκο!

Ο ΕΠΙΜΟΝΟΣ

Ὁ κ. Σπάνος, ἦταν ἐνθουσιασμένος μὲ τὸν ἑαυτό του, ἰδίως ὅταν ἀνεκάλυπτε κάτι ποὺ εἶχε στὰ μάτια του μεγάλη ἀξία. Κάτι τέτοιο τοῦ εἶχε συμβῆ τώρα τελευταῖα καὶ ἄρχισε νὰ ἐξηγῆ τὴν θαυμαστή του ἀνακάλυψι στὸν φίλο του κ. Πάναν, μόλις τὸν συνήντησε μιὰ μέρα στὸ δρόμο:

—Ἀγαπητέ μου φίλε, ἡ ἐπιμονὴ εἶναι μεγάλο πρᾶγμα.

Ὁ κ. Πάνας ὡπλίσθη μὲ ὑπομονήν, ψυχραιμίαν καὶ... σύνεσιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ὑποστῆ τὸ μοιραῖον.

—Λοιπόν;

—Λοιπόν, συνέχισε ὁ κ. Σπάνος, σοῦ ἔλεγα ὅτι ἡ ἐπιμονὴ εἶναι μεγάλο πρᾶγμα. Μὲ τὴν ἐπιμονή, φίλε μου, κατάφερα τὸ ἑξῆς καταπληκτικόν: νὰ κάνω μὲ τὸ ἀριστερό μου χέρι ὅ,τι καὶ μὲ τὸ δεξί. Καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονή μου, νὰ ἐπιτύχω καὶ νὰ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ἔχω πραγματικὰ δύο χέρια. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι εἶναι, φίλε μου, μονόχειρες. Κουλοί, καλλίτερα. Καὶ νὰ ξέρης φίλε μου ὅτι ἡ ἐπιμονή...

Ὁ ἄλλος ἤρχισε νὰ δυσφορῆ.

—Καλὰ ἀγαπητέ μου, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἔχε ὑπ' ὄψει σου ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιμονή σου γιὰ τὰ καλὰ τῆς ἐπιμονῆς, μὲ κουράζει. Ἐν ὀλίγοις ἰσχυρίζεσαι ὅτι εἶσαι ἐπίμονος.

—Εἶμαι, φίλε μου!

—Ὅτι ἔχεις δυὸ χέρια.

—Ἔχω, φίλε μου.

—Καὶ ὅτι, ἂν μή τι ἄλλο, κάνεις μὲ τὸ ἀριστερό σου χέρι ὅ,τι καὶ μὲ τὸ δεξί.

—Ἀκριβῶς, φίλε μου.

—Ὡραῖα! Συμφωνῶ μαζί σου πληρέστατα καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μ' ἀφήσης νὰ πάω στὴ δουλειά μου.

—Ἄ! φίλε μου, αὐτὸ ποὺ λὲς ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἀντελήφθης καλῶς τί ἐστὶ ἐπιμονή. Μόνον διὰ τῆς ἐπιμονῆς...

—Μιὰ στιγμὴ σὲ παρακαλῶ. Γιατὶ πρέπει νὰ τελειώνουμε μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι τῆς ἐπιμονῆς. Εἶπες ὅτι μὲ τὸ ἀριστερὸ κάνεις ὅ,τι καὶ μὲ τὸ δεξί.

—Καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω, φίλε μου.

—Λαμπρά! Βάλε λοιπὸν τὸ ἀριστερό σου χέρι στὴ δεξιὰ τσέπη τοῦ παντελονιοῦ σου.

—Ἀμέσως, φίλε μου.

Ὁ κ. Σπάνος ἔφερε πράγματι τὸ ἀριστερό του χέρι πρὸς τὰ δεξιά, ἠθέλησε νὰ τὸ βάλη στὴ δεξιὰ τσέπη τοῦ παντελονιοῦ του, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχη.

—Λοιπόν; ἠρώτησε ὁ κ. Πάνας. Τὰ κατάφερες;

—Ἔννοια σου, θὰ τὰ καταφέρω.

Ἐσφίχτηκε ὁ κ. Σπάνος. Ἐτέντωσε τὴν ἀριστερὰν μέχρις ἐξαρθρώσεως. Ἐφούσκωσε, ἴδρωσε. Προσεπάθησε, ἠγωνίσθη, ἐπάλαιψε, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὰ καταφέρη.

—Περίεργο! εἶπεν.

Καὶ συνέχισε. Καὶ ξανασφίχτηκε. Καὶ ξανατεντώθηκε καὶ ξαναΐδρωσε, χωρὶς καὶ πάλιν ἀποτέλεσμα.

—Εἶναι δύσκολον, ἀπεφάνθη.

Δὲν σταμάτησε ὅμως. Ἡ «ἐπιμονή» του δὲν εἶχεν ἐξαντληθῆ... Ἔκατσε κάτω, ξαπλώθηκε ἔπειτα στὸ πεζοδρόμιο, κούνησε ἀπεγνωσμένως τὸ ἀριστερό του χέρι. Πάλιν τίποτε.

—Πολὺ δύσκολο, ἐξήγησεν, ἀποφεύγοντας νὰ κυττάξη τὸ φίλο του.

Καὶ ἄρχισε ἐκ νέου. Προσπάθησε νὰ μακρύνη τὸ ἀριστερό του χέρι, τραβῶντας το μὲ τὸ δεξί. Τὸ πλησίασε στὴ δεξιὰ τσέπη. Τὴν ἤγγισε. Σφίχτηκε ὡς σφίγγει ὁ Τζὶμ Λόντος τὸν ἀντίπαλόν του. Ἴδρωσεν ὡς ὁ λουόμενος εἰς τουρκικὸν λουτρόν. Ἠγωνίσθη ἀπεγνωσμένως ὡς ὁ ναυαγὸς μὲ τὰ κύματα. Ἠσθάνθη τὰς δυνάμεις του ἐκλειπούσας. Καὶ εἶπε μὲ ἀγωνία:

—Ἀδύνατον!

—Πῶς;

—Ἀδύνατον, φίλε μου.

—Γιὰ ξαναδοκίμασε!

—Δὲν μπορῶ!

—Γιὰ τὸ χατῆρι μου.

—Δὲν μπορῶ, εἶπα.

—Ἐγὼ ἐπιμένω!

—Νὰ σοῦ πῶ κάτι; Καὶ νὰ μὲ συγχωρᾶς! Αὐτὸ ποὺ κάνεις λέγετε γαϊδουρινὴ ἐπιμονή. Καί, σήμερα, τοὐλάχιστον, ὑπέφερα ἀρκετὰ ἀπὸ αὐτό σου τὸ φρικτὸν ἐλάττωμα!...

Ο ΕΝΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ 12

Ὁ ζητιᾶνος πλησιάζει κάποιον γνωστὸ φιλάνθρωπο:

— Δῶστέ μου, κύριε, μιὰ μικρὴ ἐλεημοσύνη. Εἶμαι ἀξιολύπητος. Ἤμουν ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων.

— Καὶ τί ἔγραφες;

— Ἕνα βιβλίο μὲ τὸν τίτλο: «Οἱ δώδεκα τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους μπορεῖ κανεὶς νὰ πλουτίση».

— Καὶ ζητιανεύεις;

— Φυσικά. Μεταχειρίζομαι ἕναν ἀπὸ τοὺς δώδεκα τρόπους...

ΗΤΑΝ ΑΨΙΛΟΣ...

— Ὁ Ἀλέκος γλύτωσε ἀπὸ βέβαιο θάνατο. Τοῦ ἔρριξαν μιὰ πιστολιά, ἀλλὰ ἡ σφαῖρα βρῆκε ἀντίστασι σ' ἕνα δίφραγκο ποὺ εἶχε στὴν τσέπη του...

— Ὥστε ἂν ἤμουνα ἐγὼ θὰ εἶχα σκοτωθῆ...

ΝΑ ΤΟΥ ΕΛΕΙΠΑΝ...

— Ἡ φυλακὴ μὲ ὠφέλησε. Βαρυνα κατὰ 30 κιλά!

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν μετεφέρθη ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀπὸ τὸ Ναύπλιον. — Ἡ πρώτη βυζαντινὴ νότα.
2. Κάτοικος ἡρωϊκῆς, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, περιφερείας τῆς Ἑλλάδος.
3. Ἄρθρον (πληθ.). — Ἐπιφώνημα πόνου.
4. Πρόθεσις. — Ὅστις. — Τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ κατ' ἐξοχὴν οἰκιακοῦ ζώου.
5. Πωλοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ συνηθισμένα ποτά.
6. Ἄρθρον. — Ἄρνησις (γαλλιστί). — Πρόθεσις.
7. Μᾶς δίδει τὸ γάλα της. — Δικά σου.
8. Περίφημον ἔπος.
9. Τὰ ἄνθη ποὺ συναντῶνται κυρίως εἰς τὰ σταυρόλεξα. — Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ μιᾶς τῶν πέντε ἠπείρων.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
I	Α	Θ	Η	Ν	Α	Ι	■	Π	Α
II	Ν	■	Λ	Α	Κ	Ω	Ν	■	Ρ
III	■	Α	Ι	■	Ρ	■	Β	Α	Χ
IV	Π	Ρ	Ο	■	Ο	Σ	■	Γ	Α
V	Ο	Ι	Ν	Ω	Π	Ω	Λ	Α	Ι
VI	Π	Θ	■	Ν	Ο	■	Υ	Π	Ο
VII	Α	Ι	Ξ	■	Λ	■	Σ	Α	■
VIII	Μ	■	Ι	Λ	Ι	Α	Σ	■	Ρ
IX	Ι	Α	■	Α	Σ	Ι	Α	Ν	Α

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. Ὑποθετικόν. — Περνᾷ ἀπὸ βουνὰ καὶ κάμπους, εἶναι ὠφέλιμο, ἀλλ' ἐνίοτε προξενεῖ καταστροφὰς (δημ.).
2. Ἄνθρωποι μιᾶς μεγάλης φυλῆς (ὁμοφυλίας), ἡ ὁποία ἔδωσε τοὺς περισσοτέρους κατοίκους τῆς σημερινῆς Εὐρώπης καὶ κατὰ περιοχὰς καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν.
3. Μᾶς φωτίζει (αἰτ.). — Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
4. Πρόθεσις. — Τὸν ὁποῖον. — Νότα.
5. Περίφημος καὶ ἱστορικὸς βράχος.
6. Δηλητήριον (δοτική). — Ἐπίθετον γνωστοῦ Ἰρλανδοῦ συγγραφέως. — Ἄρθρον (πληθ.).
7. Δύο σύμφωνα ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον βουλγαρικὸν λιμένα (εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον). — Ἀσθένεια τῶν σκύλων ἰδίως.
8. «. . . τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν».
9. Παλαιό. — Θεότης Αἰγυπτιακή.

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους λιμένας τῆς Μεσογείου:

1) Ἁρπακτικὸν πτηνόν. 2) Θηρίον. 3) Πόλις τῆς Μακεδονίας. 4) Ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Περσίας. 5) Πρωτεύουσα γειτονικοῦ τῆς Ἑλλάδος κράτους. 6) Πόλις τῆς Πελοποννήσου. 8) Ἀρχαῖον ὅπλον. 8) Μία τῶν Δωδεκανήσων. 9) Περίφημος ἐφευρέτης. 10) Πέλαγος τὸ ὁποῖον περιβρέχει τὴν Ἑλλάδα. 11) Περιφέρεια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Τρίγωνον

* * * * = Ἀρχαῖος θεὸς
* * * = Ἀριθμητικὸν
* * = Ζῶον
* = Σύμφωνον

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 1 6 1 7 6 2 4	= Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου.
1 2 6 1 2 6	= Ἑλλην. πέλαγος.
4 2 3 6 1 2 6	= Ἑλλην. ἀκρωτήριον.
6 7 2 3 4 4 7	= Πόλις τῆς Μακεδον.
1 7 4 1 2 6	= Πόλις τῆς Ρουμαν.
1 4 5 2 4	= Ἐξάρτημα πλοίου.
1 2 4	= Νῆσος.
2 1 6 2 4	= Ποτόν.
1 7	= Ἄνθη.

Αἴνιγμα

Εἶμαι κάτοικος μιᾶς χώρας
παναρχαίας, ναυτικῆς,
μὰ καὶ δένδρο καρποφόρο
τῶν θερμῶν χωρῶν τῆς γῆς
κι' ἕνα νόμισμα ἀκόμα
περασμένης ἐποχῆς.

Ρητὸν

Αἱ δώδεκα συλλαβαὶ ποὺ εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὰ τετραγωνίδια τοῦ

φυ	σι	τα	χης
να	μι	γε	λα
χα	σου	ρου	τα

σχήματος ἀποτελοῦν, καταλλήλως τοποθετούμεναι, γνωστὴν παροιμίαν.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Μία κυψέλη μὲ λέξεις: 1. Ἔδεσσα, 2. Ἰσότης, 3. Ἡλικία, 4. Ἄκακος, 5. Βάσανα, 6. Ναῖσκε, 7. Καιρός, 8. Ὅρασιν, 9. Δάνεια, 10. Βενετέ, 11. Τσότρα, 12. Ἄτονος.

Φωνηεντόλιπον: «Εἰς τὴν χώραν τῶν τυφλῶν βασιλεύει ὁ μονόφθαλμος».

Μεσοστιχίς: Νεῖλος (φόΝος, ἘλβΕτία, κρΙός, ΓέΛων, βρΟχή, φιλόΣοφος).

Μεταγραμματισμός: 1. Τῆνος—Ρῆνος, 2. Παναμᾶς — Παλαμᾶς.

Πυραμίς: Οἱ σταυροί: Πάτμος. Οἱ ἀστερίσκοι: Πᾶν, Ἀετός, Ὄλυμπος, Μαρδόνιος, Ἐρατοσθένης.

Ἀκροστιχίς: Ναύπλιον. (Νέρων, Ἄρτα, Ὕδρα, Πατριάρχης, Λέων, Ἵππος, Ὄλυνθος, Νιαγάρας).

Ἀναγραμματισμός: 1. Ἄργος — Ἀγρός, 2. Ἀγρὸς — Ἅγιος.

Κρυπτογραφικόν: Πεισίστρατος, Ἐρέτρια, ἰατρός, στρατός, τρίτος, Ρέα, Ἀραράτ, Ὁράτιος.

Αἴνιγμα: Ὁ Τίγρις — ἡ Τίγρις.

Μωσαϊκὸν

Ὁ Στρυμών, ὁ Πηνειός,
ὁ Νέστος καὶ ὁ Σπερχειὸς
καὶ ἀκόμη ὁ Ἀξιὸς
ἕνα γράμμα των δανείζουν
κι' ἄλλον, ξένον, σχηματίζουν:
τῆς Εὐρώπης ποταμό.

Ποικίλη ἀκροστιχὶς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, τὸ τέταρτον τῆς τετάρτης καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν πόλιν τῆς Ἱσπανίας.

1) Μήν. 2) Πέρσης στρατηγός. 3) Ἡρωῒς ἀρχαίας τραγῳδίας. 4) Μέγας ποιητής. 5) Μοῦσα. 6) Περίφημον ἐκ τῆς Π. Διαθήκης ὄρος. 7) Πόλις τῆς Ἑλβετίας.

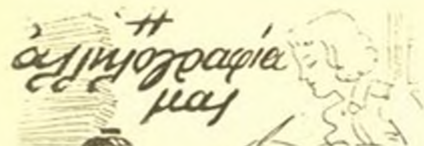
Μεταγραμματισμὸς

Τετράποδο ἀπ' τὰ χρήσιμα, ΒΟΥΣ
ἂν χάση Υ καὶ πάρῃ Α,
μὲ ἄλλον τόνο, γίνεται ΒΟΑΣ
ἀπ' τὰ μεγάλα ἑρπετά.

Ἀστὴρ

* * *
* * *
* * * Λ * * *
* * *
* * *

Ὁριζοντίως ἀρχαῖος θεός. Καθέτως Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ. Διαγωνίως ὀροσειρὰ τῆς Ἀσίας καὶ μικρὰ πόλις τῆς Πελοποννήσου.

Δίδα Χριστίναν Οἰκονόμου, Βοῦλαν. Σταυρόλεξα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Ἀθανασίου Εὐάγγ. Ἐνταῦθα. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν.—Κον Γλάρον Εὐστάθιον. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας.—Δίδα Αἰκατερίνην Σβορώνου, φοιτήτριαν Π. Α. Ἐνταῦθα. Ὁ ἐνθουσιασμός σας πραγματικῶς μᾶς συγκινεῖ.—Κον Κεχρᾶν Παναγ., Ἀμφίκλειαν Λοκρίδος. Ποίημα ἐλήφθη. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολείου Λαγγάδας. Παρακαλοῦμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπισπεύσατε τὴν συνδρομήν σας. — Κον Κώττην Παναγ., Ἐνταῦθα. Θὰ γίνῃ κι' αὐτὸ ποὺ ζητεῖτε. — Κον Τάσον Καραπέταν, δημ)λον, Καραμανήλιον Μεσσηνίας. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Μπάμπαλην Δημ. Ἀγρότην, Μεσσήνην. Ἀπευθυνθῆτε γραφεῖον πληροφοριῶν ὑπουργείου. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Ἀμφικλείας. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἀπαντήσωμεν ἐν καιρῷ. — Κον Τολίδην Ἰωάν., Θεσ)νίκην. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ προθυμίαν σας. — Κον Διοικητὴν Ε. Ο. Ν. Χανδρᾶ. Φαλαγγῖται ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Λιαλιάτσην Δημ., τελων)κα Μπουρνιᾶ (Λήμνου). Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Συγχαίρομεν δι' ἐνισχυτικόν σας ἔργον. — Κον Δ)τὴν Δι)ξίου Δημοτ. Σχολ. Καλλιόπης Λήμνου. Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Πέτρον Κατσαρέαν Δημοδ)λον, Νέον Μυλότοπον. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Δ)σιν Ἑταιρείας ὑδρεύσεως καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσης. Ἑταιρεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀντίτιμον γέγραμμένον εἰς περιοδικόν. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολείου Ξυνορεύματος. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν, εὐχαριστοῦμεν. — Κον Τσιακόπουλον Δημ., Δ)λον Δημ. Σχολ. Σολωμοῦ Κορινθίας. Σχολικὴ ἐφορεία καὶ συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Συγχαίρομεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Παπανικολάου Κωνστ., Δημοδ)λον Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀταλάντης. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Σερμπεζίδην Μιχαήλ, Δ)λον, Ξάνθην. Ἡ ἐπιστολή σας μᾶς συνεκίνησε. Τραβᾶτε, λοιπόν, ἐμπρός. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολείου Χρυσοκεφάλου Δράμας. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀποδείξεις θὰ σᾶς σταλοῦν. — Κους Τερζῆν καὶ Δημητρόπουλον. Τεύχη θὰ σᾶς σταλοῦν ἐν καιρῷ. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Αὐγερινοῦ. Κοινότης ἐνεγράφη δι' 11 ἀντίτυπα. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολείου Βαπτιστοῦ - Κιλκίς. Σχολικὴ ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Ζοῦμπον Παναγ., Δ)λον Χρυσαυγῆς Λαγκαδᾶ. Ὑμεῖς καὶ Σχολεῖον ἐνεγράφητε. — Κον Νικόλ. Λέϊσον, Φαλ)χην Ξάνθης. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Ι. Ἀκωνίδην. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. — Κον Κορτσάρην Θωμᾶν. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. — Κον Καλλιφατίδην Γεωρ. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν 3)ξίου Δημοτ. Σχολ. Κοιλάδος. Παρακαλοῦμεν γράψατέ μας τίνος συνδρομὴν ἀντιπροσωπεύει ἡ ἐπιταγή σας. — Κον Ἠλιάδην Φρῖξον, Ἐνταῦθα. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Πρόεδρον Δ)σης Ἐπιτροπῆς Ε.Τ.Μ.Ο. Πατρῶν. Ταμεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Γραμμένης Ὀξυᾶς Ναυπακτίας. Κοινότης ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Γεωργούλην Ἀνδρ. Ὁμ)χην Ε.Ο.Ν. Λαχανάδας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Μάτσανι Κορινθίας. Σχολικὴ ἐφορεία καὶ συνάδελφοι ὑμῶν ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Δόϊκαν Νικόλ., Μάρμαρι Κερκύρας. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Γραμματέα Σχολ. Ἐφορείας Ὀξυᾶς. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Καραγκούνην, Δ)λον Μουλκίου. Σκαπανεῖς ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Μάλλην Ἰωάν. Ὑ)χην ΙΕ' Ὑποτομέως. Ἐνταῦθα. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Ζευγολατίου. Ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς διὰ 50 τεύχη ἑβδομαδιαίως. Παρακαλοῦμεν ἐπισπεύσατε ἔμβασμα.—Κον Καψάλην Θωμᾶν, Δολιανὰ Ἠπείρου. Ποίημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολείου Πυσσογιάννης. Ὑμεῖς καὶ συνάδελφοί σας ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Σκαδᾶν, Δημ)λον. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.— Κον Κορωνάκην Προκόπ. Μεσαρία - Κερκύρας. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Βρυσούλας Κορινθίας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Ξυλόκοταν Ἀντ., Ἀμαλιάδα. Ποίημα ἐστάλη πρὸς ἔγκρισιν. — Κον Βολόγλου Νικ. Δ)μον Ζαγορίου Ἰωαννίνων. Τεύχη θὰ ἀποσταλοῦν. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Στεφάνης. Ἀποστείλατε συμπληρωματικὴν διεύθυνσιν. — Κον Φιλιππίδην Ἀγγελ., Ἡράκλειον. Μπράβο. Βεβαίως. Στείλατέ μας. — Κον Λιβεσάρην Κώσταν, Καβάλλαν. Συνεργασία ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Δερβενίου. Κοινότης ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολείου Ἀμοργοῦ. Σχολεῖον καὶ συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Ἐχίνου. Ἐνεγράφητε μετὰ τῶν μαθητῶν σας. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Γρίβας. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Τεύχη ἀποσταλήσονται. — Κον Γυμν)χην Γυμνασίου Μεσσήνης. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Προγυμν. Ἀρεοπόλεως. Μαθηταὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Διοικητὴν Ὑ)σεως Μάνης. Φαλαγγῖται ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Ἐπαινοῦμεν προσπαθείας σας. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολείου Ἁγίου Ἰωάννου Κλεωνῶν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Ἡμιγυμνασίου καὶ Ἀστικοῦ Τραγαίας. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Παπαντωνόπουλον Ὁ)νην (Γρόπας) Πατρῶν. Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγῖται ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Πρόεδρον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχαν. Ἐπιμελητηρίου Βόλου. Ὑμέτερος ὀργανισμὸς ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Μοσχον. Εὐάγγελ., Πειραιᾶ. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. — Κον Ἰωαννίδην Δημ., Παλ. Φάληρον. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. — Κον Τζεϊράνην Στέλ., Βάμον. Ποίημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐνεγράφητε. — Δίδα Ντόραν Ἀρτελάρη, Ἑλληνικόν. Ποίημά σας ἐλήφθη, ἀλλὰ μὴ μᾶς στέλλετε περισσότερα τοῦ ἑνὸς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός. — Παναγ. Σερίλλην, Ὑψηλομέτωπο. Συγχαίρομεν ὅλους τοὺς συμμαθητὰς διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Διήγημα ἐστάλη ἐπιτροπήν. — Κον Ζερβὸν Σπῦρον, Ψυχικόν. Συγχαίρομεν διὰ τὴν προθυμίαν σας. — Κον Διευθυντὴν Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χαλκίδος. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Περ)κὸν Διοικητὴν Ε. Ο. Ν. Πέλλης. Φαλαγγῖται ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Οἰκονόμου Βασιλικήν, Δ)σαν Λιμοχωρίου Κορινθίας. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Πρόεδρον Κοινότητος Παγουρίων Μητσούλης. Ὑμετέρα Κοινότης ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Γυμ)χην Θηλέων. Βαθὺ Σάμου. Μαθήτριαι ἐνεγράφησαν. Συγχαρητήρια.—Κον Καρακατάνην Παναγ., Δ)λον Ἑλληνικὸν - Κορινθίας. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Ν. Σκιώνης. Ε. Ο. Ν. καὶ σχολεῖον ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Γυμ)χην Πλωμαρίου. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Γενικὸν Ἐπόπτην Ε. Ο. Ν. Νομοῦ Θεσπρωτίας. Ἐνεγράφησαν. Θὰ σᾶς σταλοῦν ὅσα δὲν ἐξηντλήθησαν. — Κον Δ)τὴν Τριταξίου Δημ. Σχολ. Σοφικοῦ. Προσωπικὸν σχολείου ἐνεγράφη. Συγχαίρομεν ὑμᾶς. — Κον Νικόλαον Ψάραν Φ)την, Βροντάδου Χίου. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Σταματόπουλον Κων)τῖνον, Δ)λον Πιτσᾶ Κορινθίας. Ὑμεῖς καὶ ἕτεροι δύο συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Δ)σιν 25ου Συντάγματος Πεζικοῦ. Βιβλιοθήκη ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Διοικητὴν Α' Συνοριακοῦ Τομέως Ἕβρου. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Πρακτικῆς Γεωργ. Σχολῆς Πτολεμαΐδος. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Νῖκον Λένην, Κωστάδες Ἰωαννίνων. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπάντησις εἰς ζητουμένην πληροφορίαν σας προσεχῶς. — Πρόεδρον Κοινότητος Δοκοῦ Χασὰν Ἀμέτ. Ὑμετέρα Κοινότης ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολείου Ἀχουρίων Τεγέας. Σχολεῖον καὶ Ὁμαδάρχαι ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Καν Διευθύντριαν Δημοτ. Σχολείου Γκούρας. Ὑμεῖς καὶ Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Πρόεδρον Γεωργικοῦ Ταμείου Λασηθίου. Ταμεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν.— Κον Ἀλέξανδρον Παπαλάμπρου Ἀλεξ)πολιν. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ)τὴν Μαλμείου Βιβλιοθήκης, Χανιὰ Κρήτης. Βιβλιοθήκη ἐνεγράφη. Τεύχη θὰ ἀποσταλοῦν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Προγυμνασίου Κρωκεῶν. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Γεώργ. Μήτταν, χωρίον Ὄσσα, Λαγκαδᾶ Θεσσαλονίκης. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Συγχαίρομεν διὰ προθυμίαν σας. — Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Πλατανιᾶς. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. — Κον Καναβάκην Δημοσθ., Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Βορριζίων Γόρτυνος, Κρήτης. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τὸ Υ. Γ. ἀποτοθῆτε Κεντρικὴν Διοίκησιν Ε. Ο. Ν. — Κέντρον Ψυχαγ. Ὁπλιτῶν Φρ. Φλωρίνης. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐλευθεροχωρίου Κιλκίς. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν.— Κον Διοικητὴν Α. Β. Λαρίσης. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπορίαι σας γεγραμμέναι ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολείου Βουνίων Ἄνδρου. Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Δ)τὴν Ἀστικῆς Σχολῆς Θηλέων Νεαπόλεως Κρήτης. Συνδρομηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Διοικητὴν IV Τάγματος Σαμοθράκης. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Δ)τὴν Δημοτ. Σχολείου Ἄλφας. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Τεύχη δὲν ἀποστέλλονται παρὰ ἂν ἐγγραφῆτε διὰ ταῦτα συνδρομητὴς καὶ κατόπιν ἀποστείλετε τὰ χρήματα. Διὰ Ὀργάνωσιν Ε. Ο. Ν. ἀπευθυνθῆτε Κεντρικὴν Διοίκησιν Ε. Ο. Ν. — Κον Τάτσην Μιχ., Ἐνωμ)χην Κορύμβου. Γνωρίσατέ μας τὴν διάρκειαν τῆς συνδρομῆς διὰ τὴν ἀποστολήν. Τρόπος ἐμβάσεως ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Κλακωτοῦ Τρικκάλων. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Δ)τὴν Δημοτικοῦ Σχολείου Μαραθιᾶς. Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Νικολαΐδην Ε. Ο. Ν. Περιφ. Σερρῶν, Τμῆμα Χειμάρρου. Φαλαγγῖται ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Γυμν)χην Γυμνασίου Θέρμου. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Συγχαίρομεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Δ)τὴν Δημοτικοῦ Σχολείου Πασσιὰ Ἀργολίδος. Ἀνταποδίδομεν τὰ ἡμέτερα συγχαρητήρια. Ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς συνδρομητήν. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Μοιράνακι. Κοινότης ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν Κοινότητος Νεοχωρίου Χαλκιδικῆς. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δημήτρ. Καλιφείδαν, Φ)την Κρεσταίνων Ὀλυμπίας. Σταυρόλεξον θὰ πάρῃ σειράν του.—Κον Δημ. Κολοκοτρώνην. Φωτογραφία ἐλήφθη. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. — Κον Ψηρούκην Β., Κάϊρον. Συμμεριζόμεθα τὸν ἐνθουσιασμόν σας. — Κον Θεόδωρον Κάκαρην. Γράψατε διεύθυνσίν σας. — Μιχαὴλ Γρηγοριάδην, Θεσσαλονίκην. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὑποστήριξίν σας. Μόνον δι' ἐγγραφῆν συνδρομητῶν εἶναι δυνατὴ ὁμαδικὴ ἀποστολή, καθότι τὸ λογιστήριον δυσχεραίνεται εἰς τμηματικοὺς λογαριασμούς. — Κον Μαλοῦκον Δ)τὴν Δημ. Σχολ. Λευκώνας, Φλώριναν. Ἐνεγράφητε συνδρομητὴς διὰ 12 σώματα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς — Κον Γιαμουρίδην Εὐστράτ., Καλαμιά, Κοζάνην. Διεύθυνσις περιοδικοῦ ἀδυνατεῖ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ γραφόμενά σας. Ἀπευθυνθῆτε Κεντρικὴν Διοίκησιν Ε. Ο. Ν. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Ἀλεποχωρίου Ἠλείας. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τὰ ὑπόλοιπα τεύχη δέον νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὴς καὶ νὰ ἀποστέλλετε κανονικῶς τὴν συνδρομήν. Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Ὀμβροδέκτης. Παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρίσετε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγραφησομένων Σκαπανέων. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Ἁγ. Θωμᾶ Πρεβέζης. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Πρόεδρον Κοινότητος Καργιωτίσσης. — Κοινότης ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Καλάνδρας. Σχολεῖον καὶ μαθηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Σελινίτσης Μεσσηνίας. Ἐνεγράφητε δι' ὀκτὼ τεύχη εὐχαριστοῦμεν. — Κον Φλαμουράκον, Ἀλεξ)πολιν. Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνίσχυσίν σας. — Δ)τριαν Δημοτικοῦ Σχολ. Ρείτου. Σχολ. Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ)τὴν Δημοτ. Σχολ. Βέλλου. Μαθηταὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Προέδρ. Ἐφορ. Δημοτ. Σχολ. Εὐζώνων. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Ἀρχηγὸν Ε.Ο.Ν. Ὀλυμπιάδος. Φαλ)ται ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν.

Διὰ νὰ μὴ καταστρέφωνται τὰ τεύχη, ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου ἀπαλλάσσομεν τοὺς ἀναγνώστας μας τῆς ὑποχρεώσεως νὰ συνοδεύουν τὴν ἀλληλογραφίαν των μὲ τὸ «Δελτίον ἀναγνώστου - συνδρομητοῦ», παρακαλοῦμεν ὅμως τοὺς ἀποστέλλοντας συνεργασίαν νὰ φροντίζουν νὰ ἀναγράφουν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς των, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, ἡλικίαν καὶ διεύθυνσιν (πόλιν, ὁδόν, ἀριθμόν, ἢ χωρίον πάντοτε δὲ καὶ τὸν Νομόν).

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Αρ. Τεύχ. 10 — 17 Δεκεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ μαθητῶν	Μὴ μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Εσωτερικοῦ)	Δρ.	100	120
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	»	50	60
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	»	25	30
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Σελίνια		15

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συντάγματος, Ἀθῆναι

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Καθιστῶμεν γνωστὸν καὶ αὖθις ὅτι, ὡς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ προμετωπίδι, ἡ συνδρομὴ ἡ ἐτησία εἶναι δραχ. 100 μόνον διὰ τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοὺς μαθητάς. Διὰ τοὺς ἰδιώτας καθωρίσθη ὁριστικῶς δραχ. 120 ἐτησίως, ἑξαμηνιαίως δραχ. 60 καὶ τριμηνιαίως δραχ. 30.

Ἐπίσης ὅτι ἡ ἐτησία συνδρομὴ Δήμων, Κοινοτήτων, Νομικῶν προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι δραχ. 200. Αἱ ἀποσταλεῖσαι δὲ ἀποδείξεις δι' 100 δραχμὰς ἰσχύουν μόνον διὰ τὴν α΄ ἑξαμηνίαν.

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡρίσθη, ἀνεξαιρέτως, εἰς σελλίνια 15.

Ἐπίσης ὅτι τὰ ἀνωτέρω ποσὰ νοοῦνται ἀκέραια ἄνευ οὐδεμιᾶς οἱασδήποτε μειώσεως. Αἱ ἀναγκαῖαι μειώσεις βαρύνουν τὸν συνδρομητήν.

★

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγραφοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Μέχρι ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν τοπωνυμίαν μὲ πολλὰ ἄλλα.

★

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε. Ο. Ν.», Πλατεῖα Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν εἰδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

★

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζὰ ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

★

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ, τοῦτο ὅμως εἶναι ἀναπόφευκτον, διότι ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θὰ βραδύνῃ.

★

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγράφουν, ὄπισθεν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ καταλλήλου φωτισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

★

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν πάντων ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν, ὅτι ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις παρέχει μόνον τὸ γραφεῖον τοῦ περιοδικοῦ, αἵτινες δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Τοιαύτας ἀποδείξεις δίδουσι καὶ οἱ περιοδεύοντες τοῦ περιοδικοῦ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ ζητῶσιν ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω ἀποδείξεως καὶ τὴν ταυτότητά των δεόντως τεθεωρημένην παρὰ τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ Α. Β. Υ. Πριγκήπισσα Φρειδερίκη παραδίδουσα τὴν σημαίαν εἰς μίαν ἀρχηγὸν Φάλαγγος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.